

12651, சிவபூசைத்திரட்டு .

12527 திருவாடூர்ப்பயன்நா

12970 திருப்புகழ்க்கொயில்
~~858~~ வரலாறு (1942)

858. திருப்போடூர்த்தவடராண
வசனம்'

உ
கணபதி தணை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூசைத் திருட்டு.

சிவபூசைசெய்கிறவர்களுடைய உபயோகத்துக்காக

ஸ்ரீலக்ஷ்மி. ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

வைத்திருந்த ஏட்டின்படி

யாழ்ப்பாணம்

சைவபரிபாலன சபையாரால்

தமது

சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில்

அச்சிடப்பெற்றது.

உ - ம் பதிப்பு

அகத்யஸ்ரீ ஆவணியர்.

1926.

௨

சுவபூசைசெய்யச் சத்தியற்றவர்களும் இதனை
நியமமாக ஒதிவரின் அதனைச் செய்வோர் பெறும்படித்
தில் ஒருகடேனும் அடைவர்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சி வ பூ சை த் தி ர ட் டு.

ஆனைமுகனாறு முகனம்புகைபொன்னமபலவன்
ஞானகுருவாணியையுண்ணுந்.

ஆரம்பம்.

திருநாந்கம்பந்தகவாநிகள், திருப்பிரமபுரம், பண்டைபாடை.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர்துவண்மதிசூழக்
காடுடையசுடலைப்பொழிசெயென்னுள்ளகவர்கள்வன்
எடுடையமலரான்முனைநாட்பணிகதேத்தவருள்செய்த
பிடுடையபிரமபுரமேவியபெம்மானிவனன்றோ. (க)

திருநாந்காக்ககவாநிகள்.

திருவதினகவிரட்டாமை, பண்டைபாடை.

கூற்றாயினவாறுவிலக்கிலீர்க்கொடுமைபலசெய்தனநானறியேன்
எற்றயடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியாதுவணங்குவனெப்பொழுது
தோற்றுவதென்வயிற்றினகம்படியேகுடரோடு துடக்கிமுடக்கியிட
ஆற்றேனடியேனதினைக்கெகடிலவீரட்டானத் துனையம்மானே.

கந்தாமுத்திகவாநிகள், திருவெண்ணையத்தலூர், பண்டித்தளம்.

பித்தாபிதைகுடிபெருமானையஞ்ஞானா
கக்காவம்மவாதேதனைக்கின்மேன்மனத்தூண்டினை.

தவாபுசைத் திரட்டு.

வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணையல்லுசுருட்டுறைந்து
 ன் தீர்வன்க்காளாயினியல்வெண்ணலாமே. (க)

திருநா. திருவாலவாய்த் திருத்தாண்டகம்.

மனைத்தானையெல்லார்க்குமுன்னேதோன்றி
 முதிருஞ்சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண்டிங்கள்
 வளைத்தானைவல்லசார்புரங்கண்மூன்றும்
 வரைகிலையாவாசுகிமாநாணக்கோத்துத்
 னனைத்தானைச்செசரத்தாற்றுவளநீர்த்
 தாமுத்தவெண்முறுவலுமையோடாடித்
 தினைத்தானைத்தென்துடர்நிருவாலவாய்ச்
 சுவனடியெகிதிக்ஓப்பெற்றேனானே.

புதசுத்தி.

திருநா. திருக்கங்குடி திருத்தாண்டகம்.

மண்ணைதனிவெண்ணைமாநீரினானை
 வயங்குகரியின்மூன்றைமாருதத்திரண்டை
 விண்ணைதனிவெண்ணைவிரிகதினாத்
 தண்மதியைத்தாறாகக்கடம்பின்மீக்க
 எண்ணைதனிவெண்ணைதையேழிசையைக்காம
 வெழிலுழியவெரியுமிழ்த்தவிமையாறெற்றிக்
 தண்ணைவனைக்கநாடியில்விழுமிபுறனைக்
 கற்பகத்தைதக்கண்ணாக்கண்டேனானே. (இ)

குருநா. திருமலிக்நாடு, திருவிநாகம். பண் - நடப்பாடை.

இருநிலை அபுனலிடைமுடிதாவெழிப்புகவெரியுறுயிரு
 பெருவெளியினிவயிதாவன்கெடவியலிடைமுடிவெறுகெட
 இருநிலை அபுனலிடைமுடிதாவெழிப்புகவெரியுறுயிரு
 பெருவெளியினிவயிதாவன்கெடவியலிடைமுடிவெறுகெட (உ)

சிவபூசைத் திரட்டு.

௩

அந்தரியாகம்.

தீருநா. தனித்திருநேரிநகர.

காயமேகோயிலாகக்கடிமனமடிமையாக
வாய்மையேதூய்மையாகமனமணியிலிங்கமாக
நேயமேகொப்பும்பாலாநிறையநீரமைப்பவாட்டிப்
பூசனை மீசுநர்க்குப்போற்றவிக்காட்டிவினாமே. (எ)

மேற்படி சுவரிகள், தனித்திருத்திருநோகை.

தெள்ளத்தேறித்தெளிந்துதித்திப்பதோர்
உள்ளத்தேறலமுதலொளிவெளி
கள்ளத்தேன்கடியென்கவலைக்கடல்
வெள்ளத்தேனுக்கெவ்வாறுவிளைந்ததே. (அ)

மேற்படி சுவரிகள். தனித்திருநேரிநகர.

உடம்பெனுமனைமகத்துவுள்ளமேதகளியாக
மடம்படுமுணர்கொய்யட்டியுயிரெனுந்திரியக்கி
இடம்படுநானததீயாலெரிகொளவிருநதுநோக்கில்
கடம்பமர்காள்தாதைகழலடிகாணலாமே. (க)

சிவோகம்பாவனை.

சுந்தர. திருவொற்றியூர் பண - நககேச.

வழித்தலைப்படுவான்முயல்கின்றே
ஹ்ண்ப்போலென்னைப்பாவிக்கமாட்டேன்
சுழித்தலைப்பட்டகீரதுபோலச
சுழல்கின்றேன்சுழல்கின்றதென்னுள்ளம்
சுழித்தலைப்பட்டகாயதுபோல
வொருவன்கொல்பற்றிக்கறகதவிழுக்கை
சுழித்துநீயருளாநின்செய்யா

சுந்தர. திருவொற்றியூர் பண - நககேச.

௩௪

சிவபூசைத் திரட்டு.

திருநா. திருவாப்பாடி திருநேரிசை.

உள்ளுமாய்ப்புறமுமாகியுருவுமாயருவுமாகி
வெள்ளமாய்க்கரையுமாகிவிடிகதிர்ஞாயிறுகிக்
கள்ளமாய்க்கள்ளத் துள்ளார்கருத் துமாயருத்தமாகி
அள்ளுவார்க்கள்ளல்செய்திட்டிருந்தவாப்பாடியாரே. (கக)

மேற்படி சுவாமிகள். நோயிற்றிருநேரிசை.

பத்தனாய்ப்பாடமாட்டேன்பரமனேபரமயோகி
எத்தினுற்பத்திசெய்கேனென்னைநீயிகழவேண்டா
முத்தனேமுதல்வாதில்லையம்பலதாடுகின்ற
அத்தாவுன்னுடல்காண்பானடியினென்வந்தவாரே. (கஉ)

பெட்டகக்கோயில் திறக்க.

மேற்படி சுவாமிகள். திருமறைநாடு திருக்குறுந்தோகை.

பண்ணினர்மொழியாளுமைபங்கரோ
மண்ணினர்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினுலுமைக்காணக்கதவினைத்
திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்ம்மினை. (கக)

பெட்டகக் கோயிலினின்றும் சுவாமியை
எழுந்தருளப்பண்ண.

மேற்படி சுவாமிகள். திருப்பள்ளிருக்குவேளூர். திருந்தால்குடகம்.

ஆண்டாளையடியேனையானாக்கொண்டு
வடியோடுமுடியயன்மாலறியாவண்ணம்
நீண்டாளினசெடுங்கனமாநகரான்றன்னை
நேமிவான்படையானீளுரவோனாகம்
கீண்டாளினக்கேதாநமேவினானைத்
கேடிவியைக்கிளர்பொறிவானாநோடென்பு;

சிவபூசைத் திரட்டு.

பூண்டானைப்பள்ளிருக்குவேளுரானைப்

போற்றுதேயாற்றாளன்பாக்கினேனே.

(கச)

ஸ்கானவேதிகையில் எழுந்தருளச்செய்ய.

ஷை சுவாமிகள். திருநடுவாய்க்குடைய புதுதிருநடுவாயை.

பந்தபாசமறுத்தெனையாட்கொண்ட.

மைத்தனைமணவானனைமாமலர்க்

கந்தநர்க்கடுவாய்க்கரைத்தென்புத்தூர்

எந்தையீசனைக்கண்டினிதாயிற்றே.

(கந)

அட்டபுஷ்பம்.

மேற்படி சுவாமிகள். திருமறைக்காடு. துருநடுவாயை.

அட்டமாமலர்க்குடியும்பொடு

வட்டப்பின்சடைமாமறைக்காடரோ

நட்டமாமடியுநான்மறைபாடியும்

இட்டமாகவிருக்குமிடமிதே.

(கச)

தூபதீபம்.

திருநா. திருநடுவாயை. திருவிநாயகம். பண்ணாநாயர்.

எந்தமதுசுதைபிரியாதபெருமானெனவிறைஞ்சியிமையோர்

வந்துதுதிசெய்யவளர்தூபமொடுதீபமலிவாய்மையதனால்

அந்தியமர்சந்திபலவர்ச்சனைகள்செய்யவமர்கின்றவழகன்

சந்தமலிகுந்தளன்மாதினெடுமேவுபுதிசண்பைநகரே.

(கஎ)

எண்ணெய்க்காப்பு.

திருநா. கோயில் பண்ணாநாயபஞ்சமம்.

பூசுநாயுறுநெய்யொடுபாறயிரத்தணர்விரியாதசிறுதம்பலம்

சிவபூசைத் தீரட்டு

பாடினாய்மறையோடுபல்கீதமும்பல்கடைப்பனிகரல்கதிர்வேண்
சூழினாய்ருளாய்ச்ருககவெம்தொல்வினையே. [டி.வ.கன்]

பஞ்சகௌவியம்.

திருநா. பர்வதர்சநீ திருந்தருநீநோகை.

பாவமும்பழிபற்றாவேண்டுவீர்
ஆவிலஞ்சுகந்தாடுமென்கழல்
மேவராய்மிகவும்மகிழ்ந்துள்குமின்
காவலாளன்கலந்தருள்செய்யுமே. (கக)

பாலமுதம்.

திருநா. திருச்செங்குடையுதி. பண் - பழந்தங்குநாதர்.

பாலினொறுசெய்யாற்பழத்தினுற்பயின்றாட்டி
நூலினொணமணமாலகொணந்தழியார்புரிந்தேததச்
சேலினொர்வயல்புடைசூழ்செங்காட்டங்குடியதனுள்
கரலினுந்கூற்றுதைத்தான்கணபகீசசரத்தானே. (உ௦)

கெய்.

திருநா. திருப்புகலூர். திருந்தாண்டகம்.

செய்யாடிநின்மலனேநீலகண்டா
நிறைவுடையாய்மறைவல்லாய்நீதிமாளே
மையாடுகண்டவான்பரிகத்தானே
மான்றோலுடையாய்மகிழ்ந்துநின்றாய்
கொய்யாடுகுவின்னகொன்றைமலை
கொண்டடியேனாணிட்டுக்கூறிநின்று
பொய்யாதசெய்க்குக்கேபோதுநின்றேன்
புழைக்கலாழ்மேவியுபுண்ணியினே.

பால்.

மேற்படி சுவாஸிகள். திருவெண்காடு. திருக்குறுந்தொகை.

பாலையாடுவர் பன்மறையோ துவர்
சேலையாடியகண் ணுமைபங்கனார்
வேலைபார்விடமுண்டவெண்காடர்க்கு
மாலையாவதுமாண்டவார்க்கமே. (௨௨)

தேன்.

சுந்தர. திருவாவடுதுறை பண் - தங்கேசி.

வானகாடனையுழித் துணைமருத்தே தமாசிலாமணியேயமறைப்பொரு
வனமாவெயிருமையென்புமீடுதாங்கியமார்புடையானே [னே
தேனெப்பாறயிராட்டுகந்தானே தேவனே திருவாவடுதுறையன்
ஆனையெயினையஞ்சுவென்றருளாயாரெனக்குறவமார்களேறே.

திருநா. திருநீலக்குடி திருக்குறுந்தொகை.

செய்யமேனியன்றெனொபாறயிர்
கெய்யதாடியநீலக்குடியான்
மையலாய்மறவாமனத்தார்க்கெலாம்
கையிலாமலகக்கனியொக்குமே. (௨௪)

கருப்பன் சாறு.

மேற்படி சுவாஸிகள். திருவிழிநிலை திருத்தாண்டகம்.

ஆலைப்படுகரும்பின் சாறுபோல
வண்ணிக்குமஞ்செழுத்தினுத்தான்காண்
சிலமுடையுடியார்சின்னையான்காண்
திரிபுரமூன்றெரிபடுத்திவையினுன்காண்
அரவினெடுதயிர்சுறுசெய்யாடினுன்காண்
பண்டரங்குலென்காண்பலிதர்வான்காண்
வேலைவிடாமண்டமிடற்றினுன்காண்

சுவபூசைத் திரட்டு.

பலகனிச்சாறு.

மேற்படி சுவரிகள். திருவிடைமருதூர், திருக்குறுத்தோகை.

கனியினுங்கட்டிபட்டகரும்பினும்
பனிமலர்க்குழற்பாவைநல்லாரினும்
தனிமுடிசுவித்தாளுமரசினும்
இனியன்றன்னடைந்தார்க்கிடமருதனே. (௨௬).

இளநீர்.

மேற்படி சுவரிகள். திருவிழிமிழலை, திருத்தாண்டகம்.

நெய்யினொடுபாலினீராடினன்காண்
நித்தமணவானனென்னின்றன்காண்
கையின்மழுவானொமொனேந்தினன்காண்
காலனுயர்காலாற்கழிவித்தான்காண்
செய்யதிருமேனியெண்ணீற்றினன்காண்
செஞ்சடைமேல்வெண்மதியஞ்சேர்த்தினன்காண்
வெய்யகனல்விளையாட்டாடினன்காண்
விண்ணிழிதண்வீழிமிழலையானே. (௨௭).

சுத்த சலம்.

திருநா. திருவிடைமருதூர் பண் - ௨௩௨௪௩௩.

தடங்கொண்டதொர்தாமரைப்பொன்முடிதன்மேல்
குடங்கொண்டடியார்குளிரீர்சுமந்தாட்டப்
படங்கொண்டதொர்பாம்பழையார்த்தபரமன்
இடங்கொண்டிருந்தான்றனிடமருதிதோ. (௨௮).

சந்தனக்குழம்பு.

திருநா. தனித்திருநெிகை.

தொண்டனென்பட்டதென்னேதுயதாவிரியின்னீர்
கொண்டிருக்கோதியுட்டிக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி

சிவபூசைத் திரட்டு.

க

இன்னடைகொண்டேறகோக்கியீசனெயம்பிரானைக்
கண்டனைக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழித்தவாரே. (உச)

திருநா. திருநகராபபோ பண் - கொல்லி.

வாலிவாய்த்தங்கியறுண்சிறைவண்டினம்
காலிவாய்ப்பண்ணெசெயுங்கானப்போண்ணலை
நாலிவாய்ச்சாதுளும்புவுளுளுனரீர்
அலிவாய்ப்பெய்துநின்றொடிகார்தொண்டரே. (ந 0)

தூபம்.

செங்கவாடிகள். திருநெல்வேலி டங்குடி பட்டாபழந்தக்கராமம்.

தொங்கலுங்கமழ்சார் துமகி ிபுகையுத்தொண்டாகொண்
டங்கையாற்றெழுதேததவருசுனாக்கன்றருள்செய்தான்
செங்கயல்பாபவயலும்ததசெங்காட்டங்குடியதனுள்
கங்கைசேர்வார்சடையானகணபதிச்சரத்தானே. (ந ௧)

சுத்தோதகம்.

திருநா. திருநாதிபாபுலியூர் திருவிருத்தம்.

வைத்தபொருணமக்காமென்றுசொல்லிமனத்தடைத்துச்
சித்தமொருக்கிச்சிவாயாமவென்றிருக்கினல்லால்
மொய்த்தகதிர்திபோல்வாரவர்பாநிரிப்புலியூர்
அத்தனருள்பெறலாமோவறியிலாப்பேதைநெஞ்சே. (ந ௨)

பீடத்திலெழுந்தருளப்பண்ணா.

திருநா. திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் பண் - சீகராமம்.

கன்னார்த்தபூங்கொன்றைமதமத்தங்கதிர்தியழ
உன்னார்த்தசடைமுடியெம்பெருமானுறையுமிடங்
தன்னாய்சம்பாதிசடாயென்பார்தாமிருவர்

சூரியனம்.

, திருநா. : சித்தத்தொகைத் திருக்குறுத்தொகை.

அண்டமாரிருளுகடந் தும்பர்
உண்டுபொலுமோரொண்கடரச்சுடர்
கண்டிங்காசுரிவாரறிவாரெலாம்
வெண்முங்கட்கண்ணிவெதியனென்பரே. (௩௪)

மேற்படி கூவா மிகள். திருவிண்ணப்பம், திருக்குறுத்தொகை.

என்னிலாருமெனக்கினியாரில்ல
என்னிலும்மினியாருருவன் னுளன்
என்னுளையுயிர்ப்பாய்ப்புறம்போந் துபுக்
கென்னுளே நிற்குமின்னம்பர் சேனே. (௩௫)

சூரியனம்.

அஞ்சுகிருமுகமேநிறங்களைந்தே
யைமூன்றுதிருக்கண்ணையத்தம்பத்தே
வஞ்சமமுச்சூலம்வாளபயம்வச்சரம்
வலப்பாலேயமர்ந்த துமற்றிடப்பால்
துஞ்சனலுமங்குசமுமணியும்பாம்புந்
தோற்கயிறுமுடனுண்டேதோகையுண்டே
பிஞ்சமதிமுடிமேற்கங்கையுண்டே
யிப்படியெம்பிரானுரைக்கண்டவாறே. (௩௬)

சிவநாமோத்தரம் பரிகாரவியல்.

உச்சமுகம் சானமொளிதெளியபளிங்கே
யுத்தாபுருவதிசையைகோச்சியுறுமுகத்தே
விச்சயித்தமுகத்தின்தீழ்ப்பூர்வதிசைகோக்கி
நிகழுமுகத்தற்புருடங்கோங்கலர்போனிறமே
வச்சுதுத் துமகோசமுகமறக்களிதுகரான
முவித்தாடிவலத்தேதானிற்றென்றேன்கிவம்ருகு

செச்சைநிறந்தெரிவழிகயிடத்தோன்மேல்வாய்க்கு
 இறுபுறத்தின்முகஞ்சுத்தியோசாதந்திகழ்வால், (௩௭)

அருக்கியம்.

திருநா. திருநன்பள்ளி பண் - பியநிறங்காத்தாயம்,

தோடொருகாதனையொருகாநிலங்குசரிசங்குநின்றபுரளக்
 கரடிமகநின்றகனவாடுமெந்தையிடமாயகாதனகர்தான்
 வீமடனெய்துவார்தவிதியென்றுசென்றுவெறிகீர்தெளிப்பவிர
 லால், காடுனாசெம்மையொடிகெள்ளமாருகணிபள்ளிபோலு
 [மர்காள்.

கோவணம்பாவனைசாத்த.

கேசுபாபிகள். திருந்தோன்நீநாடு பண் - காங்காயபுமம.

பாவணமேவுசொன்மாலையிப்பல
 காவணங்கொள்ளையினவின்றசெய்கையர்
 ஆவணங்கொண்டெமையாள்வராயினும்
 கோவணங்கொள்ளையர்கொள்ளிக்காடரே. (௩௮)

கீழ்பாவனை சாத்த.

திருநா. திருப்பரைய்த்துறைய திருக்குறுந்தோகை.

பட்டெற்றியர்பான்மதிக்கீற்றினர்
 கட்டமாவெள்ளினருனேமமும்
 சிட்டனாத்தென்பராய்த்துறைச்செல்வனார்
 இட்டமாயிருப்பாரையறிவரே. (௩௯)

பரிவட்டம்.

மேற்படி தவாடிகள். திருப்பருப்பதம் திருநேரிதை.

பட்டிட்டதலைகையேத்தித்தனவெரியாடிச்சிறிச்
 கட்டிட்டதிற்புச்செய்க்காடாரி

லிட்டிட்டலேட்கையார்க்கு வேறிருந்தருள்கள் செய்து
பட்டிட்டவுடையராகிப்பருப்பதனோக்கினாரே. - (சக)

சந்தனஞ்சரத்த.

மேற்படி சுவரிகள். திருக்கீழ்பேரூர திருத்தாண்டகம்.

ஆளானவடியவர்கட்கப்பன் றன்னை

யானஞ்சுமாடியைநானபயம்புக்க

தாளானைத்தன்னொப்பாரில்லாதானைச்

சந்தனமுங் துருமுமுஞ்சாதுகதையந்த

மேதாளானைத்தோனாதமுதலாப்பானைத்

கூவெனத்தகோவணத்தையரையிலாதத்

கோனானைக்கீழ்வேனாரானவகாவைக்

கேடிலிபாடு மவ்கேடிலாரே. (சஉ)

பூஷணம்.

திருநாண. திருநாணநிதிநாண பண்ணிநிதிநாண.

மங்கையோர்க்கு ஹடையான்மன்னுமறைபயின்றான்

அங்கையோர்வெண்டிலயானாடரவம்புண்டுகந்தான்

கிங்கனொடுபாம்பணிந்தசீரார்திருமுடிமேற்

கங்கையினுன்மேவியுறைகோயில்கைச்சினமே. (சஉ)

பூணூல்.

மேற்படி சுவரிகள். திருநாண பண்ணிநிதிநாண.

முத்தேர்க்கையாளிடமாகத்தம்மார்பில்வெண்ணூல்புண்டு

மேதாத்தேர்மலர்சுடையிலவைத்தாரிடம்போலுஞ்சோலைகுழந்த

அத்தேனனியுண்களியாலிசைமுரலவாலத்தும்பி

மேத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வீனெடுக்குந்திருநாணவே. (சஉ)

புஷ்பாஞ்சலி.

திருநா. திருவையாறு திருவிருத்தம்.

நின்போலமரர்கணீண் முடிசாய்த் துரிமிர்த்துருத்த
பைம்போதுழக்கிப்பவளந்தழைப்பனபாங்குரியா
என்போலிகன்பறித்திட்டவிலையுமுகையுமெல்லாம்
அம்போதெனக்கொள்ளுமையனையாறனடித்தலமே. (௪௮)

இண்டைசாத்த.

மேற்படி சுவரிகள். திருக்கச்சியேகம்பம் பண்-காநாரம்.

அண்டமாயாதியாயருமறையொடைம்பூதப்
பிண்டமாயலுக்கொர்பெப்பொருளாம்பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர் தாமலர் துவிச்சொன்மலைபுனைகின்ற
இண்டைசேர்சடையாளை என்மனத்தேவைத்தேனே. (௪௯)

திருப்பள்ளித்தரமம் பத்திரஞ் சாத்த.

மேடி சுவரிகள். திருப்பராய்த்துறை திருக்குறுந்தொடை.

போதுதாதொடுகொண்டுபுனைத்துடன்
தாதவிழ்சடைச்சங்கரன்பாதத்துள்
வாதைநீர்க்கவென்றேத்திப்பராய்த்துறைச்
சோதியாளைத்தொழுதெழுந்துய்ம்மினே. (௫௦)

திருநா. திருக்கச்சியேகம்பம் பண்-இந்தளம்.

கொச்சியேவன்னிகொன்றைமதிவிலம்
கூச்சியேபுனைதல்வேடம்விடையூர்தியான்
கூச்சியேகம்பம்மேயகறைக்கண்டின
கூச்சியேதொடையினம்மேல்வினைகையமே. (௫௧)

பேரகாங்குமர்த்தியுச்சக்குத் திராணம்.

சிவநாமோத்தரம் பரிகாரவியல்.

திருவுருவந்தெளிப்பளிங்கு திரியன்ம்பிறையுஞ்
செறிசடையர்வலங்கரத்திற்திரிசுலம்வரதம்
கருதுகமற்றையகரத்திற்செபமாஸையபயங்
காருணிகர்க்கேசானர்க்கவர் தமங்குக்கனிபட்டர்
திருவுருவங்கோங்கினலர் திருயனங்கமுன்
செப்பியதே திருநாமத்தற்புருடதேவர்
வரியரவுமினம்பிறையுஞ்சடைமுடியின்வைத்தார்
மலரடியைமறவா தார்வல்வினையமாப்ப்பார். (அக)

கரியவுருவெரியசடைகபாலநிரைமாலை
கராளமுதங்கவீழ்தாடிகண்முன்றுவட்டங்
கரதலவனொருநான்கும்பட்டிரைக்கபடியை
கட்டினமுன்னிருநான்குகரமுமுள்வரன்சிற
வெருவியிடமருவலரைவெருட்டியவுக்கிரந்து
விக்ரகாகைகாரமெனவிளம்புபெயருடையர்
இருபதமுமொருபொழுதுமறவாதேபததி
யெண்ணுமவரிடர்வினையயிடிப்பாடுகளெனறும். (இர)

தேமொழியாளுமையென்னத்திருமுகமூர்தோடு
திலததுதற்சிறப்புமிருளளகவிதச்செறிவு
வாமமெனூந்தேவர்க்குவாய்த்தனவேசெம்மை
வடிவுமவர்கரதலங்கண்ணாதிதனில்வகுப்பே
சேமவுருத்திகழ்சங்கஞ்சடாமுடியிற்பிறையு
திரியனங்கரதலங்கன்செப்பியமுற்படியே
நாமமுசுத்தியேரசாதமெனவின்ற
காதற்குசயந்தவரைநினைக்கவினாசம். (இக)

திருவுருவமிதவர்க்குத்தவனமெனத்தெளி
தேவர்க்கவலப்பின்கிணங்கியமெனப்பே

வினாக்கள்

திருவுருவங்களை மென்செய்தி மூக்குத் தெளி
 சேடித்தவறுப்பினைத் துஞ்செப்பியமுற்படியே
 திருவுருவஞ்சித் துமென் தெளிசெய்க்கருச்
 சேடித்தவறுப்பினைத் துஞ்செப்பியமுற்படியே
 திருவுருவம்வண்டினிற் கரானமுக்ககசஞ்
 சேடித்தவறுப்பினைத் துஞ்செப்பியமுற்படியே.

(இஉ)

ஒவ்வொன்றே திருமுகமுதேத் திரங்கட்ருணரி
 னுடலொளியுயிரவிமதியுதாசனனை யெரட்டம்
 இவ்விரண்டே கரதவமும்கரமபயமவையும்
 இவ்விரண்டே விழியுமெனவெண்ணிகெவழிவர்
 செவ்வரத்தத் திருவுருவங்கரதலமிரைத்துத்
 திருநயனமொருமூன் றஞ்சினந்தடித்தருவம்
 இவ்வகையெல்லாமுடையரத்தினரென்றியம்பும்
 இவ்வடிவையிதயத்தினிருத்தினிடரிசையே.

(இஉ)

வினாக்கள்

கந்தர். திருக்கச்சியே நம்பம், பண் - தக்கேசி.

ஆவத்தானுந் தமுதுசெய்தாணையா திவையமார்தொழுதேத்தும்
 சேந்தான் பெரிதும் முடையாணைச் சித்திப்பாரவரிசைதயுளரனை
 எவ்வாரமுலா னுமைநகையென்றுமேத் திவழிபடப்பெற்ற
 பாவுகரலனைக்கம்பெனம்மாணக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவா

[நே.

வினாக்கள்

திருநா. திருப்புகழ்ப்பயம், திருந்தாண்டகம்.

ஆகாதக்குண்டவந்திவண்ண
 லாகத்திலையம்கணகென டம்பொத்தொன்மே
 னாகசமரமிட்டொன்றே திவந்
 திதிதிருலேபலியென்றார்க்கிவ்வேபுக்கேன்
 யாதிதத்தொன்வார்பலிவ்வொன்வார

விழுசித் திரட்டு.

பெர்காதலேடத்தாழ்தஞ்சுழப்

புறம்பயசம்மொரென்றுபேயினோ.

(௫௫)

தூபம்.

திருநா. திருக்கழிப்பாலை, பண் - கோசிகம்.

வெந்தருங்குலியப்புனாகலிம்மலே
கந்தநின்றுலவுங்கழிப்பாலையார்
அந்தமும்மனவும்மறியாததோர்
சந்தமாலவர்மேவியசாந்தமே.

(௫௬)

தீபம்.

திருநா. திருவையாறு, திருத்தாண்டகம்.

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயே

யேகம்பமேலியிருந்தாய்நீயே

எல்லாரைன்மையறிவாய்நீயே

ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே

பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயே

புகழ்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே

செல்வாயசெல்வந்தருவாய்நீயே

திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

(௫௭)

மேற்படி சுவாமிகள். திருமுறைக்காடு, திருத்தாண்டகம்.

தூண்டுகடரணையசோதிக்கண்டாய்

தொல்லைமரஞ்ஞானமணிதாண்டகண்டாய்

காண்டற்கரியகட்டவுன்கண்டாய்

கருதுவார்வாற்றெனவென்கண்டாய்

வேண்டுகார்வேண்டிலதேய்வான்கண்டாய்

மெய்ச்செயிகண்டாய்நீதிமெய்லாம்

மாண்டமனத்தார்மனத்தாண்டகண்டாய்

மறைக்காட்டுமறமுன்கண்டாய்.

கீறுசரத்த.

மேற்படி சுவாரிகள். திருவாநூர் பண் - காந்தாரம்.

கீறுமெய்ப்பூசவல்லானுரிணைப்பவர்களுஞ்சத்துன்னானும்
வறுகந்தேறவல்லானுமெரிபுரைமேனியினனும்
நாறுகரத்தையினுநானம்மைக்கண்டத்தினனும்
ஆறுசடைக்கரத்தானுமாருமார்த்தவம்மானே. (௧௧)

கண்ணாடி.

மேற்படி சுவாரிகள். திருவாநூர், திருவிருத்தம்.

பூம்படிமக்கலம்பொற்படிமக்கலமென்றிவற்றால்
ஆம்படிமக்கலமாகிலுமாருரினிதமார்த்தார்
தாம்படிமக்கலம்பேண்டுவேற்றமிழ்மாலைகளால்
நாம்படிமக்கலஞ்செய்துதொழுதுய்மடஞ்செய்தே. (௧௨)

செபம் செய்து உதகம்பண்ணா.

நமச்சிவாயப்பதிகம்.

கந்தர. திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி, பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

இட்டனும்மடியேத்துவாரிகழ்த்திட்டநாண்மறத்திட்டநான்
கெட்டநாளிவையென்றவாற்கருதென்கின்ற்புனற்காவிரி
எட்டவாசிலைகொண்டடிதொழுதேத்துபாண்டிக்கொடுமுடி
கட்டவாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே. (௧௩)

குருவர்க்குணை.

மேற்படி சுவாரிகள், திருக்காளத்தி, பண் - நடந்தாரகம்.

முறியெசர்கையினனேமதமாவுரிபோர்த்தவனே
குறியேயென்னுடையருளுவெயுஞ்ஞற்றேவல்செய்வென்.
ஒறியேயின்மடியாரினைக்குத்திருக்கானத்தியுன்.
அறியெயுன்னையல்லாலநித்தேத்தமார்த்தேனே. (௧௪)

பிரதான அங்கம்

சமுத்திர சூழல்

திருநா. திருநாவுர்ப்புருபுத்தம், பன்-நட்டபாடி.

சுந்தரிமலத்தார் சூழத்தினுள்ளார் சூழ்பிடுவார் தமக்கன்புசெய்
வார், ஒற்றலிடைபினர் செற்றிச்சுண்ணா சூழைபதியாகுஞ்செறி
கொண்மீட்டம், சற்றிய வாசலின்மாதர்விழாச் சொற்க்கி பட்ட
நிதானகலகப், பற்றியுக்கயினர் வாழுமாரூர்ப் பசுபதிச்சாம்பாடு
காவே.

(கஉ)

பிரதானினம்.

திருநா. திருநாவுர்ப்பு, திருத்தாண்டகம்.

மதிதருவெனஞ்சுமேயுப்ஞ்சுபாக,
வழியாவதுகண்டாய்வானோர்க்கெல்லாம்
அதிபதியேயுராமுதேயாதியென்று
மம்மானேயானுரெம்மையாவென்றும்
துதிசெய்து துன்றுமுலர்கொண்டுதுவிச்
சூழும்வலஞ்செய்துதொண்டிபாடிச்
கதிர்மதிசெர்சென்னியுனேகாலகாலா
கத்ப்கமேயென்றென்றேகதருநிலவே.

(கச)

சுத்தாட.

மெப்படி சுவாமிநன். கோழிப்பிறுநேகை.

பார்த்திருந்தடியினுண்பரவுவன்பாடியாடி,
சூர்த்தியெயென்பனுனைமூவரின்முதல்வென்பன்
சுத்தவாரிபுர்த்தாய்ப்பாய்திவ்வைச்சுத்தம்பலத்துக்
சுத்தரவின்சுத்தாக்காண்பாண்டநான்வந்தவாதே.

(கஊ)

துண்டம்பன்னுமுன் செயியுக்குதி.

சுந்தர். திருப்பெருநர். பன்-நட்டபாடி.

திருநா. திருநாவுர்ப்புருபுத்தம், பன்-நட்டபாடி.

பெரியகோட்டை, திருச்சி.

முத்தகாலன் மனோகுயிர்தலை

வல்லியாயிருந்து நன்வண்மைகண்டடியென்
 ன்க்கைதீயென்கமன் தமாச்சியி
 லிவண்மந்நென்னடியானெனவிவங்கும்
 சிந்தையாவிவந்துன்றிருவடியடைந்தேதன்
 செழும்பொழிந்திருப்புண்கருணானே.

(55)

‘நற்றமிழ்வல்லஞானசம்பந்த

ஸ்ரீ ஸுக்கராய ஸ்ரீ ஸ்ரீ பரமஹம்ஸம்
 -கந்தரகுதனற்சாக்கியன் சிலந்தி,
 கண்ணப்பன்கணம்புல்லெனென்றிவர்கள்
 -சூற்றஞ்செய்யினுங்குணமெனக்கருதுங்
 கொள்கைகண்டென்றகுராகழலடைத்தேன்
 -பொற்றிரண்மணிக்கமலங்கண்மலரும்
 பொய்கைக்குழ்திருப்புன்குருளானே.

(附)

இயக்கர்கின்ன ரர்யமனெடுவருண்

ரியங்குதீவளிஞாயிறுதிங்கள்
 மயக்கமில்புலிவானராகும்
 வசக்கன்வானவர்தானவரெல்லாம்
 அயர்ப்பொன்நின்றிநின்றிருவடியதனை
 யர்ச்சித்தார்பெறுமாருள்கண்டு
 திகைப்பொன்நின்றிநின்றிருவடியடைந்தேதன்
 செழும்பொழிற்றிருப்புன்சுருளானே.

(४५)

தன்டம்பண்ண.

கிநநா, தனக்கிநநோஸிசு,

தமிழகத்தை மூலக்காரணியாக வைத்துள்ளதே தவிர
மூலத்தொடர்புப்போகமா திறப்பாதித்தேன்பார்மரின்னைச்
மறப்பித்த தமையிதரெல்லவா தனது அபேயனுள்ள
தொடர்புபெறத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். (கவி)

மேற்படி சுவரிகள். திருக்கடம்பூர். - துறந்தோகை.

நன்கடம்பனைப்பெற்றவன்பங்கினன்
தென்கடம்பைத்திருக்கரக்கோயிலான்
தன்கடன்னடியேனையுந்தாங்குதல்
என்கடன்பணிசெய்துகிடப்பதே. (௭௦)

மேற்படி சுவரிகள். தனித்திருத்துறந்தோகை.

வாழ்த்தவாயுநினக்கமடநெஞ்சந்
தாழ்த்தச்சென்னியுந்தந்தலைவனைச்
சூழ்த்தமாமலர்நூவித்துதியாதே
வீழ்த்தவாலினையெனெங்காலமே. (௭௧)

ஷட சுவரிகள். திருமருகல், துறந்தோகை.

பெருகலார்தவம்பேதைமைதீரலாம்
திருகலாகியசிற்தைதிருத்தலாம்
பருகலாம்பரமாயதோராணந்தம்
மருகலானடிவாழ்த்திவணங்கவே. (௭௨)

எழுந்து தோத்திரம்பண்ண.

மேற்படி சுவரிகள். திருக்கடம்பூர், துறந்தோகை.

பொய்தொழாதுபுலியுரியோன்பணி
செய்தெழாவெழுவார்பணிசெய்தெழா
வைதெழாதெழுவாரவரென்கரீர்
கைதொழாவெழுமின்கரக்கோயிலே. (௭௩)

மேற்படி சுவரிகள். தனித்திருத்தாண்டகம்.

ப்பனியம்மைநீயையனுநீ
யன்புடையமாமனுமாயியுநீ
ஆம்புடையமர்தருமொண்பொருளுநீ
யொருகுலமுஞ்சந்தருமொருகுநீ

சிவபூசைத் திரட்டு.

துய்ப்பனவுமய்ப்பனவுத்தோற்றுலாய்நீ
 துணையாயென்னெஞ்சுத் துறப்பிப்பாய்நீ
 இப்பொன்னீயிம்மணிநீயிம்முத்துநீ
 யிறைவனீயேறுர்ந்தசெல்வனீயே.

(எச)

குலம்பொல்லேன்குணம்பொல்லேன்குறியும்பொல்லேன்
 குற்றமேபெரிதுடையேன்கோலமாய
 கலம்பொல்லேனான்பொல்லேனஞானியல்லே
 னல்லாரோடிசைந்திலேனடுவேரின்ற
 விலங்கல்லேன்விலங்கலாதொழிந்தேனல்லேன்
 வெறுப்பனவுமிகப்பெரிதும்பேசவல்லேன்
 இலம்பொல்லேனிரப்பதல்லாலியமாட்டே
 னென்செய்வான்றோன்றினேனேழையேனே.

(எதி)

ஹை காவரிகள். திருவாவடுதுறை. திருந்தாண்டகம்.

திருவேயென்செல்வமேதேனேவானோர்
 செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடர்நற்சோதிமிக்க
 உருவேயென்னுறவேயென்னுனேயுனி
 னுன்னமேயுள்ளத்தினுன்னேரின்ற
 கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற்
 கருமணியேமணியாடுபாவாய்காவாய்
 அருவாயவல்லினைநோயடையாவண்ண
 மாவடுதண்டிறையுறையுமமரரேதே.

(எச)

மேற்படி காவரிகள். திருவாரூர், திருந்தாண்டகம்.

ஆடுவாய்நீரட்டமனவிற்குன்றா
 வவியடுவாரருமறையோரறிந்தேனுண்ணைப்
 பாடுவார்தும்புகுடிநாதாதி
 பரவுவாரமரர்க்குமமரர்கோனும்
 தேடுவார்திருமாலுசார்முக்குந்
 ிண்டுவாரம்மைககிங்கங்கையாரணம்

கூடுமோராயடியேன்செய்குற்றேவல்
குறையுண்டோதிருவாநூர்குடிகொண்டூர்க்கே. (எஎ)

மேற்படி சுவரிகள். போற்றித்திருத்தருண்டகம்.

சங்கரனேநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
சதாசிவனேநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
பொங்கரவாநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
புண்ணியனேநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
அங்கமலத்தயனோடுமாஹங்காண
வன லுருவாநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
செங்கமலத்திருப்பாதம்போற்றிபோற்றி
திருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி. (எஅ)

திருநா. திருக்கூடவூர்விரட்டானம். திருநேரிசை.

பழியுடையாக்கைதன்னிற்பாழுக்கேநீரிறைத்து
வழியிடவாழமாட்டேன்மாயமுநதெரியகில்லென்
அழிவிடைத்தாயவாழ்க்கையைவராலலைக்கப்பட்டுக்
கழியிடத்தோணிபோன்றேன்கடவூர்வீரட்டனாரே. (எக)

மேற்படி சுவரிகள். திருவதிசைவீரட்டர்னம், திருநேரிசை.

நீதியால்வாழமாட்டேனித்தலுந்துயேனல்லென்
ஒதியமுணரமாட்டேனுன்னையுள்வைக்கமாட்டேன்
சோதிமேசுடரேயன்றன் றாமலர்ப்பாதங்காண்பான்
ஆதியேயலத்துபோனேனநிகைவீரட்டனாரே. (எடு)

கழித்திலென்காமவென்றோய்காதன்மையென்னும்பாசம்
ஒழித்திலெனூன்கணைக்கியுணர்வெனுமிமைதிறந்து
விழித்திலெனவெனிறுதோன்ற வினையெனுஞ்சரக்குக்கொண்டே
னழித்திலெனயர்த்துப்போனேனநிகைவீரட்டனாரே. (எக)

மேடி சுவரிகள். திருக்கோடிகா, திருநேரிசை.

கேழல்வென்கொம்புபுண்டினொரளிமார்பினுனை
ஈழையேனெழையேனெனன்செய்கேனென்னைதபெய்மரண

மாழையொண்கண்ணினூர்கன்வலைதனின்மயங்குகின்றேன்
கூழையேறுடையசெல்வாகோடிகாவுடையகோவே, (அஉ)

மேற்படி சுவரிகள். தனித்திருநேரிசை.

தொண்டனென்பிறந் துவானாதொல்வினைக்குழியில்வீழ்ந்து
பிண்டமேசுமந் துநானும்பெரியதோரவாவிந்பட்டேன்
அண்டனெயமரர்கோவெயறிவனையஞ்சலென்றாய்
தெண்டிரைக்கங்கைகருந் திகழ்தருசடையினானே, (அ௩)

மேற்படி சுவரிகள். கோயில், திருவிருத்தம்.

படைக்கலமாகவுன்மாத் தெழுத்தஞ்செனாவிந் கொண்டேன்
இடைக்கலமல்லேனெழுபிறப்புமுனக்காட்செய்கின்றேன்
துடைக்கிறும்போகென்றொழுதுவணங்கித்தூநீறணிந்துன்
அடைக்கலங்கண்டாயணிதில்லைச்சிற்றம்பலத்தானே, (அ௪)

மேற்படி சுவரிகள். திருப்பாதிரிப்புலியூர், திருவிருத்தம்.

புழுவாய்ப்பிறக்கினும்புண்ணியாவுன்னடியென்மனத்தே
வழுவாதிருக்கவர்த்தரவேண்டுமில்வையகத்தே
தொழுவார்க்கிரங்கியிருந்தருள்செய்பாதிரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப்பனற்கங்கைசெஞ்சடைமேல்வைத்ததீவண்ணனே. (அ)

சுந்தர. திருவாவடுதுறை. பண் - தக்கேசி.

ஒப்பிலாமூலையானொருபாகாவுத்தமரமத்தமார்தருசடையாய்
முப்புரங்களைத்தீவனைத்தங்கேழுவருக்கருள்செய்யவல்லானே
செப்பவானிழந்தீழிருந்தருளுஞ்செல்வனே திருவாவடுதுறையுள்
அப்பனையெனையஞ்சலென்றருளாயானொனக்குறவமரர்களுளே.

குறைவிலாநிறையேருணக்குன்றேகூத்தனே குழைக்காதுடையானே,
உறவிலேனுனையன் நிமற்றடியெனொருபிழைபொறுத்தா
லிழிவுண்டோ, சிறைவண்டார் பொழில்சூழ் திருவாரூர்ச்செம்
பொனே திருவாவடுதுறையுள், அறவனையெனையஞ்சலென்றரு
ளாயானொனக்குறவமரர்களுளே. (அ௬)

கந்தர. திருவிடைமருதூர். பண் - தக்கேசி.

கொடுக்ககிறிலேவெண்பொருடன்னைக்குற்றஞ்செற்றமிவை
முதலாக, விடுக்ககிறிலேன் வேட்கையஞ் சினமும்வேண்டிசைம்.
புலனென்வசமல்ல, நடுக்கமுற்றதோர்மூப்புவந்தெய்தநமன்றமர்
நாகத்திட லஞ்சி, இடுக்க னுற்றன னுய்வகையருளாயிடமரு
துறையெந்தைபிரானே.

கந்தர. திருமழபாடி. பண் - நடடராகம்.

பொன்னார்மேனியனெபுலித்தோலையரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேன்மிளிர்கொன்றையணித்தவனே
மன்னேமாமணியேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
அன்னையுண்ணையல்லாலினியுரைநினைக்கேனே. (அக)

செடி சுவாமிகள். திருக்கீடலூர்வீரட்டி. பண் - நடடராகம்.

மண்ணீர்தீவெளிகால்வருபுதங்களாகிமற்றும்
பெண்ணோடாணவியாய்ப்பிறவாவுருவானவனே
கண்ணருண்மணியேகடலூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அண்ணாவென்னமுதேதெயனக்கார்துணைநீயலதே. (கரு)

திருவாசகம்.

திருச்சித்தகம்.

விச்சதின்னியேவிளைவுசெய்துவாய்
'விண் ணுமண்ணகமுழு தம்யாவையும்
வைச்சவாங்குவாய்வஞ்சகப்பெரும்
புலையனையுன்கோயில்வாயிலில்
பிச்சனாக்கினாய்பெரியவன்பளுக்
குரியனாக்கினாய்தாம்வளர்த்ததோர்
கச்சமாமரமாயினுங்கொலார்
நானுமங்கனையுடையராதனே.

(கரு)

அடைக்கலப்பத்து.

மாவடுவகிரன்னகண்ணிபங்காரின்மலரடிக்கே
கூவிடுவாய்கும்பிக்கேயிடவாய்நின்றுறிப்பறியேன்
பாடிடையாடுகுழல்போற்கரத்துபரத்ததுள்ளம்
ஆடுகடுவேனுடையாபடியேனுன்னடைக்கலமே. (௧௨)

குழைத்த பத்து.

அன்றேயென்றனவியுமுடலுமுடைமையெல்லாமுங்
குன்றேயனையாயென்னையாட்கொண்டபோதேதெகொண்டிலையோ
இன்றேரரிடையுமெனக்குண்டோவெண்டோண்முக்கணம்மா
சுன்றேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய்நானோவிதற்குநாயகமே. [னே

நீருவிசைப்பா.

உண்டதேயுண்டுமுடித்ததேயுடித்துமடுத்தடுத்தாரத்ததே
யுரைத்துங், கண்டதேதகண்டுங்கேட்டதேகேட்டுங்கழிந்தனகடவ
நாடுளெல்லாம், விண்டதாமரைமேலன்னம்வீற்றிருக்கும்விழாவரா
வீதிவெண்காடா, அண்டரேகாணவம்பலத்தாடுமையனையுய்யு
மாறகுளே. (௧௩)

சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு.

பாலுக்குப்பாலகன்வேண்டியமுதிடப்பாற்கடலீந்தபிரான்
மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள்செய்தவன்மன்னியகில்லைதன்னுள்
ஆலிக்குமந்தணர்வாழ்கின்றசிற்றம்பலமேயிடமாகப்
பாலித்துநட்டம்பயிலவல்லானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே. (௧௪)

பெரியபுராணம்.

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவியநீர்மலிவேணியன்
அலகில்சொகியனம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாழ். (௧௫)

மறவாமையானமைத்தமனக்கோயிலுள்ளிருத்தி
உறவாதிதனையுணருமொலிவினக்குச்சுடரேற்றி

இறவாதவானந்தமெனந்திருமஞ்சனமாட்டி.
அறவாணர்க்கன்பெண்ணுமமுதமைத்தர்ச்சனைசெய்வார். (௯௭)

இறவாதவன்பவன்புவேண்டிப்பின்வேண்டுகின்றார்
பிறவாமைவேண்டுமீண்டும்பிறப்புண்டேலுன்னையென்று
மறவாமைவேண்டுகின்றும்வேண்டுகொன்மகிழ்ந்துபாடி
யறவாரீயாமெப்போதுன்னடியின்கீழிருக்கவென்றார். (௯௮)

கோயிற் புராணம்.

தற்பரமாய்ப்பரபதமாய்த்தாலிலனுபூதியதாய்
அற்பதமாயாரமுதாயானந்தநிலையவொளிப்பி
பொற்பினதாய்ப்பிரிவிலதாய்ப்பொருளாகியருளாகுஞ்
சிற்பரமாமம்பரமார்திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி. (௯௯)

திருக்கோவையார்.

தேயத்தாய்நென்னலென்னைப்புணர்ந்துநெஞ்சந்நெகப்போய்
ஆயத்ததாயமிழ்தாயணங்காயரனம்பலம்போல்
தேயத்ததாயென்றன்சிந்தையதாய்த்தெரியிற்பெரிது
மாய்த்ததாகியிதோவந்துநின்றதென்மன்னுயிரே. (௧௦௦)

ஓமம்.

திருநா. திருக்கடம்பந்துறை. திருக்குறுந்தொகை.

பூமென்கோதையுமையொருபாகளை
யோமஞ்செய்துமுணர்மின்களுள்ளத்தாற்
காமற்காய்ந்தபிரான்கடம்பந்துறை
நாமமேத்தந்திவினநாசமே. (௧௦௧)

பெட்டகக் கோயிலில் எழுந்தருளப்பண்ண.

ஷை. கவாய்கள். திருக்கீர்த்தியேகம்பம். பண் - காந்தாரம்.

கைப்போதுமலர்நூலிக்காதவித்துவானோர்கள்
முப்போதுமடிசாய்த்துத்தொழின்முதல்களை

அப்போதுமலர் தூவியைம்புலனுமகத்தடக்கி

எப்போதுமினியானெயன்மனத்தேவைத்தேனே. (க௦௨)

திருநா. திருமறைக்கூடு. பண்-இந்தளம்.

சதூரம்மறைதான்றுதிசெய்துவணங்கும்

மதூரம்பொழில்ருழ்மறைக்காட்டுரைமைந்தா

இதூன்கிறைவைத்தருள்செய்கவெணக்குன்

கதவந்திருக்காப்புக்கொள்ளுங்கருத்தாலே. (க௦௩)

திருநீன. திருந்துடவாயில். பண்-நாந்தாரம்.

அடியார்த்தபைங்கழலஞ்சிலம்புமார்ப்பவங்கையிற்

செடியார்த்தவெண்டிலையொன்றேந்தியுலகம்பலிதேர்வீர்

குடியார்த்தமாமறையோர்குலாவியேத்துங்குடவாயில்

படியார்த்தகோயிலேகோயிலாகப்பயின்றீரே. (க௦௪)

சண்டேசுர பூசை.

ஷை சுவாமிநீர். திருந்துறுக்கை. திருநேரிமை.

தழைத்ததோராததியின்கீழ்த்தாபரமணலாற்கூப்பி

அழைத்தங்கேயாவின்பாலக்கறந்துகொண்டட்டக்கண்டு

பிழைத்ததன்றதைதானைப்பெருங்கொடுமழுவால்வீசக்

குழைத்ததோரமுதமித்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. (க௦௫)

வெண்பா.

நீலகண்டன்பங்கயத்தானேசமாயுள்ளிருத்தும்

பாலனேஞானப்பரஞ்சுடரே—ஆலமுண்டான்

வண்டாணிபுயனேவள்ளிலப்பூசித்தபயன்

சண்டேசனைபணிந்தேன்றார். (க௦௬)

இப்பின்பு பிராயச்சித்தார்த்தம் அகோரமந்திரஞ் ஐபித்து

இயன்றமட்டுந் தோத்திரம் பண்ணுக.

சிவபூசைத் திரட்டு. முற்றும்.

[வேறு பிரதிகளிற் காணப்பட்டவைகளுட் சில பாக்கன்.]

ஸ்நானம்பண்ண.

திருநா. திருவாலங்காடு, திருத்தாண்டி கம்.

ஒன்றுயலகனைத் துமானுர்தாமே

யூழிதோறுழியுயர்த்தார்தாமே

நின்றாகியெங்குவிடீர்த்தார்தாமே

நீர்வளிதீயாகாசமானுர்தாமே

கொன்றாடுங்கூற்றையுதைத்தார்தாமே

கோலப்பழையுடையார்தாமே

சென்றாடுதீர்த்தங்கனானுர்தாமே

திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வார்தாமே.

திருமுலநாயனார், திருமந்திரம்.

அறிவாரமர்கனாதிப்பிரானைச்

செறிவானுறைபதஞ்சென்றுவலங்கொண்

பறிவார்வளைக்கைவருபுனற்கருகைப்

பொறியார்புனன்மூழ்கப்புண்ணியராமே.

விழுதிதரிக்க.

திருநா. திருவாலவாய் திருநீற்றுப்பதிகம். பண்-காந்தாரம்.

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு

சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு

தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுன்னது நீறு

செந்துவர் வாயுமை பங்கன்றிரு வாலவாயான் நிரு நீறே.

திருநா. தனித்திருநேரிசை.

சந்திரற்சடைமூயில்வைத்தசங்கரன்சாமவேதி

அந்தரத்தமரர்பெம்மானைல்வெள்ளார்தியான்றன்

மந்திரமச்சிவாயவாகநீறணியப்பெற்றால்

வெந்தறும்வினையுநோயும்வெவ்வழல்விதகிட்டன்றே.

திருவேணுகாட்டடிகள். (பிராயச்சித்தார்த்தம்.)

கல்லாப்பிழையுங்கருதாப்பிழையுங்கசிந்துருகி

நில்லாப்பிழையுநினையாப்பிழையுநின்னஞ்செழுத்தைச்

சொல்லாப்பிழையுந்துதியாப்பிழையுந்தொழாப்பிழையும்

எல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்ப் பள்ளி

கமலை ஞானப்பிரகாசர்

பதிப்பாசிரியர்

திரு. சோமசுந்தர தேசிகர்

All rights reserved]

{ விலை தனிப்பிரதி அணை 4.
ஒன்பது பிரதி ரூ. 2.

உ

சிவமயம்

முகவுரை

கருணாகரன்செய திருப்பணியைக
கருதிநலமாயக கண்டுசெய்த
பொருளானுலத தொன்றுடையான
பூமியானைப் போலாரோ
திருவாரூரில் வனமீகத
தியாகராசப பள்ளுகந்தும்
மருவாரபணிய வரங்கேற்றி
வைத்தாரசோழ மண்டலமே.

என்பது சோழமண்டலசாதகத்திற் கண்ட என்பத்
தெட்டாவது செய்யுள். இச்செய்யுளிலே காணும் தியாக
ராசப் பள்ளு, தியாகப்பள்ளு என்றும் தியாகேசா பள்ளேசல்
என்றும் பெயர் பெறும். பள்ளு 'பள்ளிசை' யெனவும் 'பட்
பிரபந்தம்' எனவும் பிற்காலத்திலே வழங்கலாயின. பள்ளு
தொண்ணூற்றாறு தமிழ்ப் பிரபந்த வகையில் ஒன்றாகும்
என்ப. மிகப் பழைய நூலாகக் கருதப்படும் பன்னிருபாட்
டியலிலே

புரவலற கூறி யவனவா டியவென
நகல்வயற றொழிலை யொருமை யுணராதனள்
எனவரு மீரைந துழத்திப் பாட்டே.

என்றொரு சூத்திர யாப்பு காணப்படுகிறது அதனிற்
கண்டவாறு பத்துப் பாக்கள் கொண்டதே உழத்திப்பாட்
டாகல் வேண்டும். இதுபொழுது சாண்டி ஆராயப்படும்
பள்ளின் வகை அச்சூத்திரத்தின் பாற்படுவ தன்று.

வீரமாமுனிவரென்ற ஐரோப்பியத் தமிழ்ப் புலவர் இயற்றிய சதாசகராதியில் பள்ளின் வகை கூறப்பட்டுள்ளது. அதற்குரிய ஆதாரம் இதுவெனத் திட்டமாகக் கூறுவதற்கில்லை. நாமறிந்தவரையிற் பள்ளுப் பிரபந்த வகையில் முற்படக் காணப்படுவது திருவாரூர்ப் பள்ளே. இதனில் கடவுள் வாழ்த்துக்குப் பின்னர் பள்ளன் பள்ளிகள் வரவு, ஆற்று வரவு, மீனினந்திரிதல், குயில் கூவுதல், மழை பெய்து ஆறு பெருகுதல், பண்ணைக்காரன் வரவு, ஏர் விதை கணக்கு, பள்ளிகளின் சச்சரவால் பள்ளன் தொழுவிலிருத்தல், மூத்தபள்ளி பள்ளனை மீட்டல், உழவு, பயிரேற்றுகை கண்டுமுதல், பள்ளிகள் ஏசல், உறவு, வாழ்த்து இவைகள் உட்பொருளாகக் காணப்படுகின்றன. இதனையடுத்து அடியொற்றித் தோன்றியதாகப் புலப்படும் குருகூர்ப் பள்ளிலே மேற்கூறியவைகளோடு நாட்டின் பெருமை பள்ளனுக்கு இனைய பள்ளி மருந்திகை, மருந்தின் குணம், நடவு முதலியவைகள் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றின்பின்னே உண்டான பள்ளுப் பிரபந்தங்களில் கவிகளின் மனப்பாங்கிற்கேற்ப பலவகையிலும் அவைவிரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

பள்ளு நாடகமாக நடிக்கப்பட்டுவந்தது. அது நாடகமாக நடிக்கப்படுங்கால் நாடகத்திற்கு அங்கங்களாகவுள்ள கட்டியக்காரன் வரவு, நூல் கொண்டார் பெருமை முதலாயினவெல்லாம் சேர்க்கப்பட்டு நடிக்கப்பட்டு வந்தன. அவ்வாறே இந்தத் திருவாரூர்ப் பள்ளும் நாடகமாக நடிக்கப்பட்டதாகும். ஆண்டுதோறும் ஆவணித்திங்களில் பவித்திரோற்சவம் என்றொரு திருவிழா நடைபெற்றுவந்தது. அத் திருவிழாக் காலத்தில் சாரங்கதரன், திரிபுரன், பாணசரன், மன்மதன், மதுரீதிகண்ட சோழன் இவர்களது சரித்திரங்

களும், பரவை கல்வியாணம், குறவஞ்சி, பள்ளு இவை
களும் நாடகமாக ஆடப்பட்டு வந்தன. நடித்தற்கேற்ப மூல
நூல்களில் வேண்டிவன கூட்டியும் குறைத்தும் யாக்கப்பட்டு
நடிக்கப்பட்டன. அவ்வாறே இந்தத் திருவாரூர்ப் பள்ளி
லும் காப்புச் செய்யுளுக்குப்பின்

அரியசதா சிவமொரு ஆணடை யாக
அருளுமீ சுரன்றனைப் பள்ள னாக
இருசத்தி தனனையுமே பள்ளி ராக
யிசைந்தநந்தி கணக்கனா யியம்பிப் பின்னு
மருள்சத்தியினை யிருதோழி யாகச கெயது
மாலதனை யுழவு தொழிற்கே யிசைத்து
பிரமனையுந் தாளமதைக கையிலேந்தப்
பெருஞானப் பள்ளெனனும் ப்ரபந்தஞ சொல்வார்.

என்றும்

மலைமகளசோ காவிரிசூழ சோழ நாட்டில்
மகிழ்கமலை தியாகேச னருளி னாலே
அலைமோதி மணிமுத்திர நதியில் வெள்ளம்
ஆர்ப்பரித்துக கரைபு ண்டி வாரவே
நிலைபெறுநாம பயிரேற உழவு செயய
நிசசயித்துப் பள்ளாகரை யழைக்கப் பின்னும்
தலைமையுள காரியங்கள் பலவும பாரககச
சபையில்கட் டியக்காரன றோன்றி னானே

என்றும்

பல்லவி

ஐயனே யுன்னையனறி வேறுண்டே

அனுபல்லவி

வையம புகழு மாளார் வசந்தத்தியா கேசரே

மண்டலத்திலும்மைப்

போலே

மகராஜ ருணடோ

மேலே

யெனடிசையு ியான

தாலே

இரட்சிப் பதுவு முனறன பாலே (ஐயனே)

என்பதும் போன்ற செய்யுட்கள் இடைமடுக்கப் பட்டு சற்றேறக் குறைய முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரை ஆடப்பட்டு வந்தன. இவ்வாறு பெருமைபொருந்திய இந்த நூலை யியற்றிய ஆசிரியர் கமலை ஞானப்பிரகாசர் என்ற பெரியார் ஆவர். பதினாறாம் நூற்றாண்டின இடைக் காலத்திற் றிகழ்ந்தவர். இவர் திருவாரூரிலே பிறந்து வளர்ந்து உரிய காலத்தே கல்வி கற்றுப் பெரியோரோய் வாழ்ந்தவர். தருமை ஞானசம்பந்தர், மாசிலாமணிச சம்பந்தர் முதலாயிராது ஆசிரியர். பல நூல்களியற்றியவர். இவரது சரித்திர விரிவு பதினாறாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப் புலவர் வரலாற்றிற் கூறப்பட்டுள்ள தாகவின் ஆண்டுக் காண்க.

இனி, இந்நூலின் றிறனே முன்னர்க் காட்டிய 'அரிய சதாசிவ.....சொலவார்' என்ற செய்யுள் இனிது விளக்கும். இச்செய்யுள் 'ஞானப்பிரகாசமான்மிய'த்திலுள்ள எங்-வது செய்யுளாகும். இந்நூலை யரங்கேறறி வைத்தவர் நன்னிலந் தாலுக்காவிலுள்ள 'நாலொத்தொன்று' என்ற ஊரிலே யிருந்த பூமிநாதர் என்ற செல்வா. இவரை நூலிலே 29, 4064, 70-ல் புகழ்ந்துள்ளார். இந்நூல் மேலே கூறியாங்கு உருத்திரகணிகையரைக் கொண்டு நாடகமாக நடிக்கப்பட்டு வந்தது. இது வெறும் நாடகமாக மாத்திரமன்றி பரதநாட்டியமுஞ் சேர்த்து நடிக்கப்பட்டது. இப்பள்ளைக் கோயிலில்

ஆடி முடிந்தவுடன், ஆடியவர்கள் ஆசிரியரான ஞானப் பிரகாசரது இல்லஞ் சென்று வாழ்த்துப் பாடித் தாம்பூலம் பெற்று, கோயிலதிகாரி வீடு சென்று திரும்புவர். இவ்வாறு பலவகையிலுஞ் சிறந்த இந்த தூல இதுவரையில் அச் சேராமலே யிருந்தது சென்ற ஆண்டில் திரு உலகநாத பிள்ளையவர்கள் தஞ்சையில் சரசுவதி மாலிலுள்ள பிரதிகளைப் பார்த்துப் பிரதி யெடுத்துத் 'தமிழ்ப் பொழி'லில் வெளியிட்டார். அது அததனைத் திருத்தமுடையதன்று. பல பிரதிகளைப் பார்த்துத் திருத்தமாக இதுபோது இதனை வெளியிட்டுள்ளேன். பின்னும் பல பிழைகள் இருத்தலுங் கூடும். குற்றம் நீக்கிக் குறைபெய்து கொள்ளுதல் கற்றறிந்த மாந்தர் கடனும்.

இலககண விளகக ஆசிரியா பரமபரை

திரு. சோமசுந்தர தேசிகன்.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு

அடைந்து	20	தத்தாளுடன	57
அண்டாமனை	12	துங்கமலை	65
அரியநாயகம்	51	தேண்டிரை	20
ஆண்ட	72	தெண்ணீர்	54
ஆதாரமான	69	தெளிசெந்	58
ஆவமிசுந்த	23	தெளித்தேன	19
ஆலகந்தரா	63	தேடரப்பாலை	46
ஆலில்நின்ற	45	தொழுதபோ	71
இரவுதனை	52	நற்கவிதை	41
இளவிலை	38	நாரிபங்கா	62
இன்றுணை	55	படித்த	39
இன்னேரம்	53	பலவகை	40
உரையடுத்த	48	புகழ்படைத்த	22
ஊரூர்கள்	31	புரண்டு	29
ஊற்றமுள்ள	30	புவிமீதிலே	2
எனனை யென்ன	68	பூமாதொரு	27
கசசைகட்டி	7	பெருங்கட	8
கந்தமருவும	61	பைங்கமல	34
கமலையுமென	36	பொற்கடக	11
கலந்து	24	பொன்பரப்	6
கழையேறு	18	பொரங்கமா	60
கறுத்தமெய	35	மங்கையாட	67
கனத்தமேக	17	மாயககளளி	52
காலமுமந்தி	13	மாயாபாகஞா	49
குஞ்சர	9	முடிககாலன	15
குயிலுக்கு	16	முண்டகநாபி	42
கைத்தலங்கள்	70	மேளளவே	47
கொடுமையேன்	44	மேயசீரங்க	50
கோட்டைகட	37	மேவுமை	60
சனகாதி	4	வசகிரமா	2
சீர்பரவு	1	வளவினுஞ்	20
சேனகைக்குறி	25	வாடுகின்றான்	1
சேனமருவும	43	வானைதிருக்	3
சோலையழகா	59	விரவுசிலை	
நனகுழவி	56	வீக்கியவெ	
நாளுஞ்	5		

திருவாரூர்ப் பள்ளு

காப்பு

1. சீர்பரவு மாரூர்த் தியாகர்க்குச் செந்தமிழால்
பார்புகழும் பள்ளேசல் பாடவே—வார்மருவுங்
கொங்கையுமை யாள்பவனுங் குஞ்சரனும் வேலவனும்
கங்கைசர சோதியுமே¹காப்பு

வாதாவி விநாயகா

2. பூமாதொரு மாதவ முனி²துறை
நோடிய வாவியி னறைகமழ
பூகாடவி மேவிய³பொழிலகனும் எழில்வீறப்
பாமாதிசை வீறிய புகழ்பயில
ஆரூர்தி யாகர்த மனமகிழ்
பாவானபள் ளேசலி னிரைவகை பலகூற
ஏமாசல மாகிய புயமிசை
யாகாச மளாவிய பணமணி
யேகாசம தாமென வணிதரு மியலாளன்
மாமால்மரு கேசன்முன் வருமொரு
போர்மாமத வாரண முகமுள
வாதாவி விநாயக னிருபத மறவேனே.

(பிரதி பேதம்) 1. சரசுதியுங். 2. மினி. 3. தாவிய.

முருகக் கடவுள்

3. மேவு மைகண்டப்¹ பெருமான புகழ்
 வீதி விடங்கப் பெருமாள் திரை
 'வேலை விடம்புத தழுதாமைன வீரும்பிய
 பெருமாள்

தேவர கண்டப் பெருமான கறை
 தாவிய கண்டப் பெருமான மிசை
 சோபெறு வுகந்த பன் ன் சலி னிசைபாட

வாவி நிறம்பொற்² கலாப ம்
 யூத மெனுஞ்சொற் பரியித் திளில்
 வானவா நம்பொற் பதிகாவல செய் வடிவேலன்

ஆவ லுடன்கைத் தழைப்ப கொடு
 'வேதிவரமங் கைகருபாகா முக
 னாறு முகனபொற் பதிகா வினில் நனில்வேனே³

கமலாலப் அம்மை

4. சனகாதிதன்⁴ சேவடி மிணைதொழ்
 வடதாருவி வீழ்வி லருமறை
 தனையே திய லிசைக ரிமையவர் தமையாள்வார்

அனமேனமுன னுத்த லரியவர்
 அருளாளா தியாகாதம் மனமகிழ்
 அடைவானபன் னைசலி னிசைவகை நசைகூர

இன்கோடியை நேர்தரு மெழிலினர்
 திருகுலி மனோன் மணி திரிபுரை
 யிமயாசல மேவிய வுமையவ ளெமையாள்வார்

(பி - ம்) 1. மகண்ட, 2. பெற்ற, 3. மறவேனே.

4. சனகாதியா.

கவகாசல மாகிய முலையின

ஆருமாபவ மாகிய திலையின

கமலாஸாநாயகியிருபத

மறவேண.

இன்னிசைக கலிப்பா

5. திருநா சிலம்பந தடவையுங்¹ கணகரியுந்

தோநாநா செவவந்தித் தோமற வாதருந்

மூநாங் கருணை முகத்தி லடியவரை

யானும் பெருமானதென னாநா பெருமானே

வன்மீகப்பள்ளி சீரங்கப்பள்ளிகளுடன்

வன்மீநாதப் பள்ளன் வாவு—சிந்து

6. மோங்க மானலை மாரங்க மீமவரி

மோங்க திருநாதலை

மோவருமா

கூரங்க வேல்விழிகள் மோங்க மானதொரு

குற்றிடைக்கொடி துவண்டு

தலைதலைய

தாரங்க மானகுழல காரங்க மானவண்டு

தந்தனதொ னுவென்று²

தமிழ்பாட

வாரங்க மானகொங்கை சீரங்கப் பள்ளியுடன்

வன்மீக நாதப் பள்ளன்

தோன்றினுனே.

7. கசசைகட்டிச் சுளளிமீனாடு கள்ளாடுக

பருகிக்

சுளிததேப்ப மட்டுவீறி³ கண்கள்

சுவா

மெசுசுமிள நகைசெய்து பீசைதனை

முறுக்கி

வெண்ணீறு தனைமுந் பீதி

லணிந்து

(பி - ம்) 1. தடவாவக. 1. தந்தன தனனுவென்று

3. வெறி.

பச்சைமணித் தொண்டிகட்டிப் பவளத்தாழ்
வடங்¹ கட்டிப்

பருக்கச்செந் திரிககத்² தொப் பாரமுங் கடடி
வசகிரமணிக் கொட்மணித் தோளின்மிசைகொண்ட
வன்பிக் நாத்தப்பள்ளவ றேன்றி னானே⁴

வன்மீகப் பள்ளத்தி

8. பைங்கமலத் திருமுதம் வெயர்வெழ⁵
பாதுமலர் பரிபுர மொலியெழ⁶
படைவேல்விழிக் கடைபோர்செய
மகரக்⁷ குழையசைய

அங்கைமலர்ச சரிவளை யசைதர
அணிமுறுவற் சிறுகை யொளிதர
அளகாடவி கெகிழ்வுறவே
யளியின மிசைபாடக்⁸

கங்கைதனைச் சடையணி பெருமாள்
காலனெக்கா லாலடர்த்திடு பெருமாள்
கணவேளுடல் பொடிபடவே⁹ செய்த
கண்ணுதற்பெருமாள்

தென்கமலைப்¹⁰ பதியுறை பெருமாள்
தேவர கண்டபபெரு மாள்தம்
திருநாமம்பாடியாடம்

பள்ளத்தி தோனறினானே¹¹

(19 - ம்) 1. தாவடங். 2. சேந்நிருக்க. 3. தோனற,
4. இப்பா துநகரீப் பள்ளு 6-வ சிறிது வேறுபாடு என காணப்
படுகிறது. 5. வெயர்வுற. 6. சரிவளை யசைதர. 7. மலநா,
8. அளி மகிழ்நனிசை பாட. 9. வெரி செய். 10. செங்கமலை.
11. பள்ளத்திகள் தோனறினானே.

- 9 குருரமேப துணைமுலை யசையக்
கோவைமணித திரள்பல புரளக்
கோல நதந சிந்துர மழகுதக் கொடியிடைதுவள
அஞ்சனமைக் கபலவிழி யயல்பொர¹
அமுதமொழிக் குமுத மலரந்திட
அணியுமணிப பணிபல வசைவுற வளிசுதழல் நெகிழ்க்
கஞ்சமலர் கொடியிடைப² பெருமாள்
காயாமலர் வண்ணப பெருமாள்
காவேரியின் நடுவிணைமிசை கண்டியில பெருமாள்
செஞ்சிலைவேள் துணையருள செயத்
திருவாங்கப் பெருமாள் பெருமைத்
திருநாமம்³ பாடியாநிம் பள்ளிநானே⁴
வேண்பா

10. விரவு சிலைமதவேள் வெங்கால நென்னு
மிரவுமொரு முப்பதுக மென்னும்—பரவுங்⁵
கறைக்கண்ட னேகமலைக் கண்ணுதலே பென்னும்
பிறைக்கண்ட னேருமொரு⁶ பெண்.

- 11 பொன்பரப்பிய திருவி திரிலே
கணைபரப்பிய சிலைவேள் நிலைதரு⁷
புகழ்பரப்பிய கமலா லயமெனும் புரிநிறைபெருமாள்
அன்பருக்கெளி தாகிய பெருமாள்
அருமைப் பெருமாள் கலைமானுறை
யனங்கைப பெருமாள் மலைமானுறை டாகபபெருமாள்

(பி. ம) 1. மேலகயல விழி புரள, 2 கொடிபடா. 3. நாமங்கள் 4. பள்ளத்திகள் தோன்றினனே. 5. பரவு 6. னேரு. துதந. 7 தரும்,

தென்புறத்தினர் தென்றலிழைத் திந்
 திருச்சாளர¹ வரிசைப்பெரு மாள்
 சிங்காதன மழகியபெருமாள் தியாகப்பெருமாள்
 வன்மீகப் பெருமாள்² வீதி
 விடங்கப்பெரு மாள்தன் பெருமைத்
 திருநாமம் பாடியாடும் பள்ளி நானே

12. அண்டர்மனைக் கொடியிடைமட விய
 ரளையற்றனை³ யப்பதிரு மால்⁴
 அழகியமெய்க் குழைபைக குழைப்பித்திடு பெருமாள்
 மண்டலமுண் டெழுக்கடலுண் டெழு
 வரையுண்டெழு புவனமுமுண் டொரு
 வடபத்திர மிசைதூயில் வடிவுடைத் திருமால்
 கண்டக⁵ வெஞ் சமர்பொருநிரு தனை
 யொருபதுசுர மிருபதுகர மற
 கரதூடணர் முடிதூளெழ
 பொரு⁶ கணை தொடு திருமால்
 தெண்டிரைவெண் சங்குமுழங் கிட⁷
 திருக்காவிரி வளர்ந்திடவளந் தரு⁸
 திருவரங்கப் பெருமாள் பெருமை⁹
 பாடியாடும் பள்ளி நானே.

(பி - ி) 1. திருச்சாலக, 2. மின பரபிய ஈடைமுடிப
 பெருமாள், 3. தயிர்ப்படு, 4. அண்டா மனைக்கொடியிடை மட
 விய—ரளையத தயிர்ப்படு மழகிய மெய்க்கலை பிடித்தமுதிடு
 திருமால்—மண்டல முண்டெழுவரை யுண்டெழுபுவன முண்
 டொரு வடபத்திர மிசைதூயில் மடலையின் வடிவுள் திருமால்.
 5. கண்டக. 6. பொரு. 7. முடிமகிய. 8. வளைந்திடவளந்
 தருள். 9. திருமால் திருநாமம்.

கட்டளைக் கலிப்பா

13. காலமு மந்தி படைபொருதல பாரீ
காத லறிந்து களபமுலை சேரீ
சீல மறிந்து பணிவிடைசெய் யேனோ
சேவடி வந்து தினமுள்வரு டேனோ
ஒலிடு வண்டு குமுறுகுழ லாரே
யோசை முழங்கு குயிலின்மொழி யாரே
வேலை யடாந்த கலகவிழி யாரே
வீதி விடங்கர் கமலையனை யாரே.
14. அன்பர்க் கெளிதாகிய பெருமாள்
திருவந்திக் காப்பழகிய பெருமாள்
ஆடுதண்டினிற் றோட சைந்திட
வசைந்தாடும் பெருமாள்
பைம்பொற் றோடழகிய பெருமாள்
செவ்வந்தித் தோடணி ¹ பெருமாள்
பாலொத்திடு மொழியாளுறை யும்பாகப் பெருமாள்
கம்பிக் காதழகிய பெருமாள்
கனக வசந்தப் பெருமாளுயர்
கங்காளப் பெருமாள் தேவரகண்டப் பெருமாள்
செம்பொற் சிங்காதனப் பெருமாள் ²
தியாக வினோதப் பெருமாள் தம் ³
பெருமைத் திருநாமம் பாடியாடும் பள்ளி நானே ⁴
15. முண்டக நாபிதனில் நான்முக வண்டிருந்து
மூலமறை மொழிதன்னை முழங்க வைத்தோன்

(13 - ம்) 1. தொடையணி. 2. அழகிய பெருமாள். 3. தன.
4. காமே.

அண்டர் மகிழ்ந்திடவே மோகினியாகி முன்ன
 மாரமுதம் பகுந்தளித்த வன்புடையோன்
 வண்டென வேயுகந்து வாவியில் வண்கழுவில்
 மாயமுட னுறைந்த மாயவனார்
 தெண்டிரை வாவிகுழும் சீரங்க ராசனார்தம்
 திருநாமம் பாடியாடும் பள்ளிநானே.
 கடவுட்பராவல்—விருத்தம்

16. குயிலுக்கு நீணிலா¹ வெயிலுக்கு மாரவேள்
 கொடுமைக்கு வாட லாமோ
 மயிலொத்த² 'சாயலாள் மயலுற்றி டாமலே
 மருமத்தி லாளொ ணதோ
 சயிலுற்ற நாதரே³ யரவுற்ற பாதரே⁴
 தமிழ்விட்ட தூத னாரே
 கயிலைத்தி யாகரே கனகத்தி யாகரே
 கமலைத்தி யாக னாரே.

ஆற்றுவரவு

17. கனத்த மேகக் குலங்கள் கூடிக்
 கலங்கி வேலை விலங்கியே⁵
 கருகி⁶ நீரைக் பருகி வானத்
 தருகி னேறிப் பெருகியே
 வனத்து மிகுத்த குடகிற் பொழிந்து
 வழிந்து கரையி லழுந்தியே⁷
 வரகு டன்பயில் தேக்கு மாரமும்
 தூக்கி யேகரை தாக்கியே

(பி - ம்) 1. நன்னிலா. 2. மயிலுற்ற. 3. பாகரே. 4. நாதரே. 5. விலங்கவே. 6. கருகிய. 7. லெழுந்துமேல்.

இனத்திற் குறவர் புனத்தி விதனு
 மெடுத்த குடினு மிதக்கவே
 இரைந்து குமுறி விரைந்து மருவி
 யிருவிக் குருவி வெருவவே¹
 அனத்தை நேர்தருங் குறத்தி காதலி
 லழுந்து வேள்பதம்² வழுத்தியே
 அலருங் குறிஞ்சி மலரு மருவி
 யதிர்த்து பாலை யெதிர்த்ததே.

கலித்துறை

18. கழையேறு செஞ்சொ லுமைபாகர் வரீழுங் கமலைவெற்பில்
 மழையேறு தண்டலை யேபுனமே வண்ட³ லாடிடமே
 உழையே வெறுங்கவ ணையித ணேமெய் யுறவன்றியே
 பிழையேது செய்தன ரோவென்று⁴ மாதர் பிரிந்தனரே.

19. தேடிப் பாலை நிலத்திற் புகுந்து
 திரள்வெட்⁵ பாலை குரவுடன்
 திரட்டிப் பிடுங்கி யிலுப்பைக் குலங்கள்
 சேரச சுழியில்⁶ வாரியே
 ஒடிப் பறந்து பருந்துங் கிளியுங்⁷
 கழுகுஞ் சுழியில்⁸ முழுகவே
 உலக மெங்கு நிலைக லங்கி⁹
 யுறுதி கொண்டு நிறுவியே
 குடித் திகழுங் கமலைத் தியாகர்
 துங்கர் கங்கை பெருமைபோல்

(பி - ம்) 1. வெருவியே. 2. பொற்பதம். 3. வண்டல்கு; இவ்வாறாயின் எழுத்துக்கூடுகிறது. 4. வின்று. 5. திரண்டுவெட். 6. சேர்ச்சுமிக்கிராயில். 7. பறவம். 8. மகந் சு 9. உலங்கி.

சூழத் திரியுங் கேழற் றிரளை

தொடாந்த ¹ ஞானி யடங்கவே

நாடிப் பரவு மயிடன் சிரத்தில்

நடித்த கன்னியை வழுத்தியே

நல்ல வளமை முல்லை நிலத்தில்

நடுங்க வேகரை புரண்டதே.

வேண்பா

20. தெண்ணீர் புனைகமலைச் சிற்பரமாம் வெற்பிலெதிர் ²

வேண்ணீறு தந்தும் விடைதந்தும்—வண்ணக்

கரங்குவித்தா ரந்தோகைக் கார்மயிலன் னாரின்

றிரங்குவித்தா ரந்தோ ³ வெமை.

21. வாடுகின்றாள் நின்மலை வாங்கக் கிளியொன்று

தேடுகின்ற ளாளுர்த் தியாகை—நாடி

அனங்கனம்பு சொரியவந் தனலைமொண்டு வீசவெமபி

மனதுநொது கலையிழந்த மான்.

22. புரண்டு முல்லை நிலத்திற புகுந்து

பொதுவர் மனையிற் கதுவியே

புதிய நெய்யுந் பழைய தயிரும்

பொருந்து பாஹு மருந்தியே

கரந்தை யணியும் பரந்த சடையர்

கமலைத் தியாகா விடையைப்போல்

கள்ள மேகொடு வெள்ள மேவிய

கான வாரண மோடவே

(பி - ம்) 1 தூர்த்து. 2. சிற்பரமா வேற்பதனல். 3. ரென்
னே. 4. இது சில பிரதிகளிற காணப்படவில்லை.

தூர்த்து பயிலு முழையு முயலு
 மெழுந்து திரையி லழுந்தவே ¹
 தோன்றிக் குருந்துந் தான்றிப் படவுஞ் ²
 சுழியி னிடையி லுழலவே
 பருந்தி ராசன் பொருந்து முபய
 பதங்கள் கருதி வணங்கியே
 பரிந்து ³ துளவுஞ் செருந்தி மீதினில்
 பாய்ந்து ⁴ மருதங் கலந்ததே

கலிப்பா

23. ஆர்வமிசூந் தன்பெடையை யணிசிறகா லருங்குளிர்க்குப்
 போர்வைசெயது குடமபைதனிற் புளளுறங்குந் கார்காலம்
 சேர்வைதரும் புகழாரூர்த் தியாகர்வள நாட்டிலன்பர்
 கார்வரவில் வரவுபொய்க்கக் கலிகால மானதே.

24. கலந்து மருத நிலத்திற் புகுந்து
 கமுகச சமுகங் குலையவே
 கருதி பேபல சுருதி மேனிய
 கரும்பிற் சுரும்பர் திரும்பவே ⁵

அலர்த்த கமலத் தடங்க ஞுழக்கி
 யணிவ ரால்கள் பனியவே
 யடுத்த வாழையி னெடுத்த தாறுக
 ளாறு நேர்மது வீறவே
 பலந்த ரும்பல வருக்கை நெருக்கிப்
 பற்றி மாங்கனி யெற்றியே

(பி - ம்) 1. லழுந்தவே 2. யடகுஞ். 3. பரிந்த 4. பரிந்து.
 5. கரும்புள் கரும்பிற் திரும்பவே.

பயிலு மாதனை தனைவி டாமலே
பவளக் கொம்பெனத் துவளவே

இலங்கு குவிசப் புரந்த ர்ணையு
மிணங்கு தானை வணங்கியே
யிஞ்சி மஞ்சள் வஞ்சி யஞ்சிட
இடங்கொள் நெய்த லடைந்ததே.

கலிப்பா

25. செங்கைக் குறிமறைத்த செஞ்சந்த னத்தையெங்கள்
கொங்கைக் குறியைக் குறியாது செய்தனரோ ¹
மங்கைக் கொருபாகம் வாழ்வாக வேயளித்த
கங்கைச் சடையாரே கமலைவள நாடாரே. ²

26. அடைந்து நெய்த லிடங்க ளோடி
யளவர் மனையி லளவியே
அலையில் வாரும் வலையில் மனை
நிலையில் வாரிக் குலவியே
உடைந்து திரையில் ளிடைந்து பணில
முதறு மணிகள் சிதறவே
உயர்ந்த தாழையும் விரிந்த ³ ஞாழலு
மொருமு கம்படப் படியவே

படிந்த திமிலும் பலசம பானும
பாரச் சோங்கு மிதக்கவே
பாய்ந்து மகரம் வாய்ந்து மாயப்
படகைக் குழிய ⁴ முடுகியே

(பி - ம்) 1. செய்ததன்றோ 2. கடையா கமலைவள நாடேர்
3. இழிந்த வாய்ந்து. 4. படுவா படகைக் கிழிய.

வடிந்த தரளப் பவளத் தாலும்

வருணன் பதத்திற் சாத்தியே

ந் தாறு பெருகி வார ¹

வதிசயம் பாரும் ² பள்ளிரே.

வேண்பா

27. *பெருங்கடனஞ் சுண்ட பிராண்கமலை குழும்

கருங்கடலே நெய்தற் கழியே—நெருங்குமுதல் ³

புன்னாக மேதிரையே போனவர்தேர் ⁴ மீண்டக்கா

லென்னாக மேகரையே னே. ⁵

28. வாளை திருக்கை சுறவு தொழுத்தை

வஞ்சி ரஞ்சிறு பஞ்சிரம் ⁶

மடவை யுல்ல மயிரை கெளிறு

மகரங் குரவை மலங்குமீன் ⁷

தேனி யுளுவை சன்ன மயறு ⁸

திமிதி மிங்கலம் புரவிமீன் ⁹

சீனி கைத்தலை யாணை மீனெந்

தெள்ளிறு லொடு வெள்ளிறுல்

நாளும் புதிய கடலில் மீனும்

நாட்டில் ¹⁰ மீனும் கூட்டமாய்

நளிகொள் தாலக் கனிபை மோதி

நறிய தாழை முறியவே

(பி - ய்) 1. வகுகிற. 2. வளமை பாரடி. 3. நெருங்கு நிழல்.

4. போனவா. 5. யேனாண. 6. வஞ்சனம் சிறும மஞ்சனம்.

7. மலங்கு மீன். 8. மயறு சன்னை. 9. பல புரவி மீன்.

10. நாட்டு.

*. இசையெழுள் 28-ன்பின் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

ஆளே விலக்கிக் கலக்கிக் களித்திட்
 டலையக குலைய முழுக்கியே ¹
 யழுந்து தடத்தி லெழுந்து பாயு
 மதிசயம் பாடும் பள்ளீரே.

குயில் கூவுதல்

29. புவிமீதிலே திங்கள் மும்மாரியும் பெய்து
 பொங்குகலி நீரவே கூவாய் குயிலே
 சிவகாரி யந்தனக ககிதங்கள் செய்யுமவர்
 நீரகில வீழவே கூவாய் குயிலே
 தவமெவு² தான்மும் பரிசும மு மாறாரா
 சன்னியுந் தழைக்கவே கூவாய் குயிலே
 நவமாகத் தொன்னூலை பூமிபான மகபூசை
 நடத்துநெறி தழைக்கவே கூவாய் குயிலே
30. ஊற்றமுள்ள முனியென முன்னூர் வகுத்தவபன்
 உள்ளதலையும் போகவே³ கூவாய் குயிலே
 நேற்றியற ⁴ மடவாரைக் கூட்டுறவு செய்யுமவர்
 நீழி வாழவே கூவாய் குயிலே
 காற்றள்ள போதிலே தூற்றுபவாகுத் தானாக
 கைப்பொரு ளுண்டாகவே கூவாய் குயிலே
 சாற்றுமட லூரவே யாரூரர் வளநாட்டில்
 தடம்பணைகள் விளங்கவே கூவாய் குயிலே
31. ஊரூர்கள் தோறுஞ்செவ்வி மழை⁵ பொழிந்தே
 யொருகோடி தேரைவாய்கள் ஒலி வீறவே⁶

(பி - ம) 1. முடுகியே. 2. தவமெழு. 3. ஒற்றமுள்ள ஏற்ற முள்ள போகக். 4. நேற்றியூரும. 5. செவிமழைகள். 6. ஒலி வீறவே.

சீருரு மணிமுத்தாறு நீர்பாய்த்தே¹

சினந்தாவியே² யெழுத்துகரை மோதவே

வேளூரும் கோரைகொண்ட சுழனியெல்லாம்

வெண்கார்கள் பாய்த்துபுனல் மீளாமலே

ஆரூர் பண்ணைபார்க்கு³ மாண்டவாதம்மை

யணைகால நாமழைக்க வாரும் பள்ளிரே.

பண்ணைத் தலைவன் வரவு

32. வீக்கிய வெறும்பழுதை வாகுபுரி யழகும்

வெந்தவீட்டுக்⁴ கரிககட்டை டேமனியழகும்

தூக்கணன் குருவிககட்டுத்⁵ தொப்பாரங் கட்டழகும்

தூக்கிவைத்த வளைந்ததடிசு காவினழகும்

வீக்கடியுண் டிழையுண்ட கண்ணி னழகும்

மிட்டவெத் தாபபுமிறு மாப்பி னழகும்⁶

பாக்கிலேதின் றறியாத வாயினழகு

பண்ணைக்கார னாரும்வந்து தோன்றி னாரே.

33. இரவு தனையோ விகலவேன் தனையோ

சருவுகுயி லோசை தனையோ—மருவாமல

போனாரை யோபரமர் பூங்கமலை நன்னாட்டில

யானாரை யோநோவ தின்று.

34. பொற்கடக முன்கையெந்திக் கடக மேந்திப்

பொன்னெழுத்துச சேலைகட்டிப் பூங்குழல் கட்டித்

தற்கமான வெற்றிவிழிக் கஞ்சன மிட்டுச்

சந்தனத்தைத் தனத்திலிட்டுத் தளப்ப மிட்டு

(பி - ம்) 1. பார்த்தே. 2. திரை தாவியே 3. பணை

தொறும். 4. வீட்டில். 5. கூட்டில். 6. போட்ட சுத்தாப்பு மிறு
மாப்பு மேற்றவழகும்.

நற்கமலை யாடரவக் கிண்கிணிக் காலன்
 நங்கைபங்கள் தென்கமலை நாடு தன்னில்
 வற்கமான பண்ணைபார்க்கு மாண்டவர் தம்மை
 மகிழ்வுடனே கண்டுதொழ வாரும் பள்ளீரே.

35. கறுத்தமெய் யழகரே கும்பிடுகிறேன்—கொழுக்
 கட்டைமுகக் கழகரே கும்பிடுகிறேன்
 சொறித்தலை யழகரே கும்பிடுகிறேன்—கூறுஞ்
 சோனிவயிற் றழகரே கும்பிடுகிறேன்
 பறித்தகண் ணழகரே கும்பிடுகிறேன்—ஊசிப்
 பாசிப்பல் லழகரே கும்பிடுகிறேன்
 அறுத்தகா தழகரே கும்பிடுகிறேன்—பண்ணை
 யாண்டவரே யாண்டவரே கும்பிடுகிறேன்.

வேண்பா

36. கமலையுமென் கன்மனமுங் கா தலித்து வாழும்
 அமலர்திரு முன்போ யனங்காள்—சமரமதன்
 துன்றுமிருந் தேன்பகழி தூற்றுமெனு மாருயிர்கொண்
 டென்று மிருந்தே னெனும்.

37. கோட்டை கட்டும் பலவிதை வார்க்கமுங்
 கொண்ட கொட்டுக கொழுவின வகையும்
 பூட்டு நெட்டை துகமுங் கயிறும்
 பொன்னின் மேழிக் கலப்பை வகையும்
 தீட்டு மெய்ப்புகழ் வீதி விடங்கத்
 தியாகர் பண்ணைவயலி லுழுத
 மாட்டு வார்க்கமு முள்ள படிதன்னை
 வந்து சொல்லடா வன்மீகப் பள்ளா.

38. இளவி தைகார் பசான விதையி
 லெலியருந்தியது தொண்ணூறு கோட்டை
 வளவி வீட்ட பட்டடையில படடி.
 மாடு தின்ற தெழுநூறு கோட்டை
 யளவு வாசி யறுநூறு கோட்டை
 யந்து தின்றதோ ரைநூறு கோட்டை
 களவு போனது நாநூறு கோட்டை
 கண்ட கோட்டை முந்நூறே யாண்டே.
39. பலவ கைநின்ற மாட்டில் உருத்திரர்
 பத்து மாடு பதினொரு மாடு¹
 கலக மாகிய காலனைச் சாடக்
 கலங்கி²யோடுங் கடா வொன்றுங் காணேன்
 உலக மெங்கு முழுத விடத்தி
 லுறங்கி நின்ற³தொருபெருங் காளை
 நிலவ ணிர்தவ ராரூர்த்தி யாகர்க்கு
 நின்ற குண்டை யொருகுண்டை யாண்டே
40. புகழ்ப் படைத்த தியாகர்க்கு⁴ தென்னாலைப்
 பூமி யான்செய் திருப்பணி தன்னில்
 முகவ ணைக்கல்லுப் பூட்டு மிடத்தில்
 முறிந்து போன துகமொரு கோடி
 அகலி டத்தை⁴ முழுது முழுத
 வருங்க லப்பை யனந்த மதுதனில்
 இகல் படைத்த⁵ பலபத் திரன் கையி
 வீருக்குங் கலப்பை யொன்றுண் டாண்டே.

(பி - ம்) 1 உருத்திரன். 2 கடுகி 3 உறங்குகின்ற. 4 அக
 விடத்து 5. பலபத்திரனிடத்தில்.

41. நாரி பங்கர் கமலையஞ் சாரலில்

நயந்து நண்பு வியந்துற வாகியே
காரி லங்கிய சந்தனச் சோலையில்
கலவி நீங்குங் கயலவிழி மாதரார்¹
சோரு மாடை தலைமாறிச் சூழ்ந்ததும்
தொலைந்த நாண நினைந்தே யலைத்ததும்²
வாரி யங்³கையிற் கூந்தல் முடித்தது
மனத்தி லொன்று மறக்க வொணாததே⁴

பள்ளி முறைப்பாடு

42. மெள்ள வேசென்று சீரங்கப் பள்ளியை

வேட்டு நானூறு கோட்டை யளித்தான்
பள்ள ராமுற வின்முறை யார்க்குப்
பண்ணை மாட்டிலே பாதி கொடுத்தான்
சுள்ளி னோடுறு கள்ளு மருந்திடத்
தொண்ணூறு மாட்டையு மெண்ணி யவித்தான்
கள்ளமே செய்யும் பள்ளனைக் காவலிற்
கட்டிடர் பண்ணைக் காரனா ராண்டே.

கலிப்பா

43. சேண்மருவும் நான்முகனுஞ் செங்கண்மா லுந்தேடிக்
காண்பதரிதாய் நின்றோன கமலைவள நாடனையிர்
நான்முகமுஞ் சேண்முகமு நன்னிலா வீசுமிள
வாணகையு மென்று மறவேன் மறவேனே.

(பி - ம்) 1. மாதரார். 2. நினைந்தே நகைத்ததும். 3. வாரியே.

4. மறக்கவொணாதே.

சீரங்கப் பள்ளி முறையீடு

44. கொடுமை பே[னின் றுணைக்]கண் டமுறைக்கே
 குறைகள்¹ செய்து சிறையி லிருந்தாய்
 தொடர வாதசெய்² வன்மீகப பள்ளத்தி
 சொன்ன வாறது சூது³ முடித்தாள்
 அடிமை தன்னை யறியாம லேபண்ணை
 யாண்டை தானு மவள்வாரத்தை கேட்டார்
 விடவ ரா⁴வரங் கேசர் விதித்த
 விதியை யாரும் விலக்கவொண் ணாதே.

45. ஆலில் நின்றிடும் வீரன் றனக்கிட்ட^{*}
 வாட்டி றைச்சியு மாககிய சுள்ளு
 மூலி யென்பதுங் கொண்டு வடித்தபின்
 மொந்தையிற் கொண்டு வந்த மதுவும்
 பாலில வெந்து படைத்த வடிசிலும்
 பாளை தன்னொடும் பாவிக்க வேண்டிக்
 காலி ரண்டுந் தொழுவி லிருக்கவே
 கையி ரண்டுந் தொழும் பள்ளீரே.

46. தொழுத போதி லிழுக்குள்ள தாருமோ
 சொன்ன வாரத்தையி லென்ன மறுத்தேன்
 பழுது தானொரு கோடி செய்தாலும்
 பாரி யானவள் பாராட்ட லாமோ
 உழுத ஏருங் கலப்பை விதைவகை
 யுள்ள வாரெல்லா முத்தாரஞ் சொல்வேன்
 அழுதி டாமனீ வன்மீகப பள்ளத்தி
 யாண்டைக்கே சொல்லி மீண்கொள் வாயே.

(பி - ம்) 1. கொடுமைகள். 2. வரது செய. 3. சூது. 4. விட
 வரவிற் றுயிலாககேசர்.

47. மேய சீரங்கப் பள்ளி யிடத்தில்

வெறுப்பினு லன்று விண்ணப்பஞ் செய்தேன்
ஆயி ரம்பிழை செய்யினு மெங்களை
யாண்டையே¹யன்றி யாரே பொறுப்பார்
பாயு மாடும் விதையுந்² தந்து
பண்ணை சேரப் பயிர்செய்து தாரோம்
நாய டியேன் பிணையாக வன்மீக
நாதப பள்ளனை³ விட்டிடு மாண்டே.

48. உரையெடுத்த சதுர்வேத நாகரை

ஒவி லந்தரி⁴ மேவிய பாகரை
கரையெடுத்த வளர்முத் துதிர்ந்திடுங்⁵
கழனி குழுங் கமலைநன் னாட்டினிற்
றிரையெடுத்த திருப்பாற் கடலிலே
செய்ய பத்மத் திருக்கோயில் வாழ்வீர்
வரையெடுத்த புதுமணச் சோலையில்
வந்து நீரகின்ற மாயமென் மாயமோ.

மாட்டு வகை

49. முட்டிக்காலன் வெட்டுக்கிடாய் மொட்டைக் கறுப்பன

மோழைக்காளை வீணைக்கொம்பன் யானைச் சொறியன
மட்டைக் கொம்பன்⁶ நெட்டைக்காலன் வட்டக்கரியன்⁷
மணிகட்டி வெள்ளைக்காளை⁸குள்ளச் சிவப்பன்
வெட்டுக்காலன் மொட்டைக்கண்ணன் மேகநிறத் தானே
வெட்டுவாலன்⁹ தறிகொம்பன் வெள்ளைக் குளம்பன்
கொட்டைப்பாககன் கூழைவாலன் கூடு கொம்பன்
கொண்டபண்ணை மாட்டுவர்க்கம¹⁰கூறினே னுண்டே.

(பி - டி) 1. ஆண்டை. 2. மாட்டு வகையும். 3. வன்மீகப் பள்ளனை. 4. ஒவியந்தனை. 5. வளமுத்தி தந்திடுங். 6. மட்டக் கொம்பன். 7. வட்டக் குறியன். 8. வெள்ளைக் காலன். 9. வெடிவாலன். 10. மாட்டின வகை.

50. வச்சிரமா ணிக்கத் தாலே படைவாரும்
வன்பவளக் கொம்பினிலே மேழிதகமும்
மெச்சியதங்¹ கத்தினு லிழைத்த² கொழுவும்
மெல்லியவெண் பட்டுநூலால் விட்ட கயிறும்
பசுசைவெட்டுச் சந்தனத் தாலுயா³ காலும்
பதுமராகத் தாலிழைத்த உழவு கோலும்⁴
கச்சணிந்த கொங்கை பங்கன் தென்க மலைக்கே
கலப்பையா யிரங்கொண்டு கட்டினே னுண்டே.

நெல்வாக்கம்

51. அரிய நாயகங் குறுவை பொற்சாவி
யருச்சன மென்னு மரியா⁵ நணங்கு
திருவ ரங்க னழகிய வாணன்
தில்லை நாயகன் சீரகச் சம்பா
இரண வாரிகர்ப் பூரம்பொற் பாளை
யிரங்க மீட்டான்⁶ குறுவைக் கிணையான்⁷
சுருணை வாலன் சுருவாலன் சம்பா⁸
சொரிசு ரும்பை விதைவகை யாண்டே.

விருத்தம்

52. மாயர் பாகனார் மாது பங்கனார்⁹
மதத மாடரா வைத்த வேணியார்
காயு மாரவேள் கணையை வென்றுளார்
கமலைதன் நிலவாழ் கனக வல்லியார்
சேய கூர்நிழிக் கொப்பு வாளியே
செவிய ணிந்தது கொப்பு வாளியே
சாய லானதுங் கமலை போலுமே
தாங்கு கொங்கையுங் கமலை போலுமே.

(பி - ம்) 1. உச்சிததங் 2. வைத்த. 3. சந்தனத்தாலேற்கும்
ஏர்க்காலும். 4. உழக்கோலும். 5. யருச்சனன் தியாதா. 6. மாட்
டான். 7. கிணையான். 8. செவ்வாலன்.

53. இந்நேரம் பூசமென்றார் பஞ்சமி யென்றார்
 யேற்றசோம வாரமென்றார் சோபன மென்றார்
 நன்னேர மாகுமிந்த முகிழ்த்தந்¹ தன்னில்
 நரையானும் வலமாக விரையச் சென்று
 பொன்னேரப் பூட்டிவயல் சேறு செயதபின்
 போதவெருத தழைபோட்டுப் பரம்ப டித்துத்
 தென்னேர்மொ ழிசசிபங்கன் தென்க மலைக்குச
 செந்நெல்² விதை தெளித்துவிடச³ செல்லடாபள்ளா
54. தெளியுஞ்செந் தமிழ்ச் சுந்தரற் காகத்
 தெருவிற் றாது பரவைக்குச் சென்றேன்
 களித ருஞ்சிறை வண்டிசை கொண்ட
 கடுக்கை யண்ணல் கமலை வயலில்
 மிளிர்ந்த ரும்பனி நீரை விடுத்து
 விளைவயல தனிலவெங் காரைப் பாய்ச்சி
 யொளிதரும் பொற்க லப்பையைப் பூட்டி
 யுழுக்கைக் கேகொழு தச்சுதே⁴ யாண்டே.
55. இன்றுணையே⁵ கண்டழுக்கைக்கே பண்ணைக்காரன்
 எங்களைத்தான் சிங்கி கொள்ளுகிறான்.
 சென்றபோது சேரிப்பள்ளிகள் உன்னழகைச்⁶
 சேரவே கண்ணூறு⁷ கொண்டதோ
 அன்றினையா ளிட்டமருந்தோ அவளிதத்
 தாசை மோகந்தலைக் கொண்டதோ
 மன்றினின்ற வீரன்குற்றமோ மயங்கினாய்
 வன்மீக நாதப் பள்ளனே.

(பி - டி) 1. முகுததந். 2. சென்னல். 3. தெளித்திட..

4. தைதத. 5. இன்றுணையக. 6. உன்னழகு. 7. கண்ணீர்.

56. தன்குழவி தன்னையும் பாராய் தன்னுடைய¹
தாதை வர்க்கந் தன்னையும் பாராய்²
என்கொடிய முன்னை வினையோ கைபிடித்
தென்னைக் கொண்ட நேர வாசியோ
உன்கை பார்க்குமெங் களுக்கும் வேறொரு
தஞ்சமுன் னையன்றி வேறு³ முண்டோ
வன்கமலை⁴ நாத னாருளா லெழுந்திராய்
வன்மீக நாதப் பள்ளனே.
57. துங்கமலை நேர்விழியுந் தோளிணையு மொன்றாக
சங்கமலைப் பாலால் தழும்பறா தெந்நாளும்
பைங்கமலை வாவியிற் பணிலக்குழா முழங்குங்
தென்கமலை வாழ்வே தியாகப் பெருமாளே.
58. தெளித்தேன் விதையுநீரும் வடியப் போட்டேன்
சேரவே முளைத்தபின்பு நீரும் கட்டினேன்
அளித்தே னளிக்குலஞ்சூழ் தென்க மலையோர்
அறிவு போலே கிளைத்துச செறிவாகியே
தளிர்ந்தேறுஞ் செந்தமிழைக கொண்ட வரசர்
தக்கபுகழ் போலே நூற்றுஞ் சமைந்ததிப்போ
களித்தே பறித்துமுடி நவெ தெல்லாங்
காணவர வேண்டும்⁵ பண்ணைக்கார னாருமாண்டே
59. சேலை யழகா திருமார்பிற செங்கழுநீர்⁶
மாலையழ காதே வரகண்டா—மாலையந்திக்⁷
காப்பழகா வென்று கணிந்துகணிந் தோதுதற்கு
நாப்பழகா வென்⁸செய்வே னான்.

(பி - டி) 1. என்னுடைய தாதை. 2. காணாய். 3. பின்னையு.
4. செங்கமலக். 5. வரவேணும். 6. செவ்வந்தி 7. வேலையந்தி.
8. தென.

60. மங்கை யாடக் கமலைச சடிலர் மருவு மரவு மாடவே¹
 மார்பிற் செங்கழுநீரும் மணிப் பொற்றோடு மாடவாடவே
 கங்கையாடத் திங்களாடக் கனகதண்டினி லாவோர்
 கமலைவாழு மமலர்மேவுங் கபலுலாவும் வயலுளே
 செங்கையாட வளைகளாடத் திரளுந்தாள மாடவே
 சேலையாட மாலையாடச் சேலைநர்விழி யாடவே
 கொங்கையாடக் குழைகளாடக் கொடியிடைதுவண்
 [டாடவே

கொந்தளாடவி யாடவாடிக்² கூடிநடவாரும்³ பள்ளீரே.

61. தீத்தாளுடன் தாத்தா ஞலகாள்
 திருவாளுட னிருவா ளினையாள்
 சிவந்தாளுடன் வந்தாள் குளுந்தாள்
 சினனாள் பெரியாள்
 கூத்தாளுட னெழுவாள் விழியாள்¹
 குழைஞ்சாளுடன் குளுந்தாள் தொடர்ந்தாள்
 குயிலாளுடன் மயிலாள் தையலாள்
 குரவைகளிடவே
 பூத்தாரணி சடைமுடி யசையப்
 பூங்கமலத் தாளிணை வருந்தப்
 புண்டரீகத் திருமுகம் வேர்வெழப்
 பொற்குழை யசைய
 நாத்தான்புகழ் நாவல னேவலின்
 நள்ளிருளிற் றாதென வீதியில்
 நடந்தோன் கமலாலயக் கழனியில்
 நடவாரும்² பள்ளீரே.

(பி - ம்) 1. மங்கையாடக் குடிசை சடில மருவுதாள மாடவே.

2. கொந்தளாடவி யாடவே. 3. நடவா. 1. விழியாள். 2. நடவா.

42. படித்த செந்தமிழ்க் கவிதைச் சுந்தான்

பாவைக் கிரவில் நடக்கவே

பாதஞ் சிவக்கத தூது நடந்த

பாமர் கமலை வயலுளே

முடித்த குழலுஞ் சரியக் குரவை

முழக்கி வயலி லுழக்கியே

மொண்டு மதுவை யுண்டு முடியைக்

[முடியக்] கடுகி நடுகைக்கே

வெடித்த கமல மடுத்த குவளை

விவிக் குமுத மருவியே

மேவி யேயெதிர் தாவி யேநரை

விரும்பிச் சுரும்பு திரும்பவே

அடித்த போது வகன்றி டாம

லகன்ற பூங்குழல் காட்டியே

அளிக்கு லம்பல களித்தெ முந்திடு

மதிசயம் பாறும் பள்ளிரே.

43. ஆலகந்தார் கமலை நாயக

ரடல்வேள் தன்னை யெரித்தவர்

சூல கங்கணர் பாணி சங்கரர்

துலங்கும் பண்ணை வயலுளே

நீல கொந்தள மேக பந்திகள்

நெடுகச் சரிய நடுகைக்கே

கோலக் கொண்டையர் பரவைக் காயிரம்

கொடுப்பர் பாறும்² பள்ளிரே

(பி - ம) 1. கோலக்கொண்டையப் பார்வைக்கெண்டைகள்
கூடிப் பாய்வது பாறும்

64. கந்த மருவும் கடுக்கைச் சடையர்
 கமலை சூழும் பயிரெல்லாம்
 தந்தை யணையுந் தனத்தைப்¹போலக்
 தளர்ச்சியே யன்றி வளர்ச்சியாய்
 முந்து²கருணை முனிவ ரிடத்தி³
 லுருவம் போலக் கருவதாய்
 விந்தை பயிலும் நலைப் பூமியான்
 விளங்கும் புகழ்போல் விளைந்ததே.
65. தெண்டிரைநஞ் சுண்ட கண்டன் தேவர கண்டன்
 தென்கமலை வாவி சூழு நங்க மலைக்கே
 கொண்டகதிர் சொன்னவாளிட் டறுத்தேற்றினேன்
 கூலிப்பண்ணை மரக்காலால் கோலி யளந்தேன்
 அண்டமுக டளவாக மேருகிரிபோ
 லாயிரம்போர் விதைப்போராய்ச் சேருங் கட்டி
 கண்டபொலி தூற்றிமுதற் கண்டளக்கவே [னேன்
 கண்காணிக்க வேணும்பண்ணைக் காரனாராண்டே.
66. வளவீனுஞ் சற்றுமிரள் சுற்றித் திரிவாள்
 வன்மீகப் பள்ளியென் வார்த்தையுங் கேளாள்
 தளராமற் சோறுமிடாள் கறியுமிடாள்
 தாய்க்கொளித்த சூலுமுண்டோ தஞ்சம் வேறு
 [ண்டோ
 வளமாகக் கள்ளியவள்¹ பண்டமும்பாராள்
 யாருடன் முறைப்படுவ னுண்டவ ரல்லால்
 இனையானேக் கொண்டவன்றே வன்பகையால்
 இத்தனைநாளுஞ் சொல்லக்கூசியிருந்தே னுண்டே.

(பி - ம்) 1. யனையதாதை. 2. உந்து. 3. முனிவர் நினைவு

4. அளவாய களியாட்டமாய்

67. மாயக்கள்ளி குள்ளியான சீரங்கப்பள்ளி
வந்தவன்றே பள்ளன்மிகச் சிந்தைவேறுனான்
காயப்போட்ட வயலுக்குத் தண்ணீரும் பாய்ச்சான்
கட்டுச்சூடு களப்பேறு² விட்டதுந் தாரான்
பாயிற்கிடை போலக்கள வரப்பிற³ கிடப்பான்
படிபோட்டா லவளுக்குப் பாய்ச்சி யளப்பான்
தாயத்தாரை வெல்வது முபாயத்தா லன்றோ⁴
தாறுமாறு யென்கொடுமை சாற்றினே னுண்டே⁵
68. என்னையென்னை யாணடைமுனனே சொன்ன தென்னடி;
உன்னையேசிய பள்ளனோடு பேசொண்ணாதடி.
2. ஏசினாலும் பேசினாலுஞ் சீரங்கப்பள்ளி உன்மே
விருந்த மருந்தாசை பாரி லுள்ளதோ
பாரிலுள்ள மருந்தாசையினால் வன்மீகப் பள்ளி
பள்ளனையும் வசமாக்கிக் கொள்ளொணாதடி.
3. வசமாக்க வுண்ணப்போல் மருந்தார் வல்லார்
மருந்திட்டான் வானவர்க்கு மாய னல்லோடி.
மருந்திட்டான மாயனென்ற யுக ளாணடைபோல்
வஞ்சநரி பரிபாக மாயஞ் செய்தானே.
4. குற்றிடை யிடைச்சியர்கள் கூறை கவர்ந்தே
குருந்தேறின னுங்கள் கொண்ட லல்லோடி
நற்றவர்த மங்கையரைத் தாரு வனத்தே
நாணழிவு செய்ததுங்கள் தாணு வல்லோடி.

(பி - டி) 1. குள்ளியவன் 2. பேற்றில 3. களவாகிக 4. உபாயத்தாலேவோல் 5. சாற்றினோலேடே.

5. மாதினுரு வாகிவந்த சீதை தன்னையு
 மாமியையுங் கொண்டா னுங்கள்மாய னல்லோடி
 காதலுமை பங்கிருக்கக் கங்கை சடைமேல
 காணவைத்தா னுங்கள் கறைக்கண்ட னல்லோடி.
6. ஏறுபுகழ் தேர்விசைய னேறு தேரின்மே
 விருந்தபரி தூண்டினு னுன்னுண்டை யல்லோடி
 மாறிலாத மாறனுக்குக் குதிரை யாளாய்
 மதுரையிற் சென்ற னுங்கள்பதி யல்லோடி.
7. பாவல னெருவனுக்கு ஏவ லாளாகிப்
 பாயஞ்சமந் தானுங்களதா னு மல்லோடி
 தாவுபுகழ்ப் புலவர்க்கு மண்ணு மன்றியே
 சாணுகஞ் சமந்தா னுங்கள் தாணு வல்லோடி.
8. தாடகைதன் பெண்பழியைச் சற்று மெண்ணாமல்
 தாண்டியாடல செய்தா னுங்க ளாண்டையல்லோடி
 வாடிமுகம் நாணவொரு மங்கை யுடனே
 வாதுசெய்தா னுங்களுடை நாத னல்லோடி.
9. அந்தகன்றன் மைந்தரிடத்தே ஐவ ரேவவே
 அன்றுதூது சென்றனுங்க ளாண்டை யல்லோடி
 சுந்தரன் விடுத்தபோது அந்த யிரவிற்
 னூதுசென்ற னுங்களிட சோதி யல்லோடி.
10. கூச்சமறப் பேசசிமுலைப் பாலு முயிருங்
 கொண்டவனு முங்கள்கருங் கொண்ட லல்லோடி
 ஏச்சென்றால் வாச்சுதென்று வேட னுதவும்
 எச்சில்தின்று னுங்களுடை யீச னல்லோடி.

11. வீடுதோறு மாய்ச்சியர்கள் காய்ச்சிய பாலும்
வெண்ணையுந் திருடினா னுங்கள் கண்ண னல்லோடி;
கூடுபுகழ் அமர்ந்தி வீடு தனிலே
கோவணந் திருடினான் னாண்டை யல்லோடி.
12. கற்றவரை வெற்றிசெயும் காம னுர்தமைக்
காற்றிலேற வைத்தானுங்கள் கண்ண னல்லோடி;
பெற்றகரி முகனுக் குற்ற பரியாகப்
பெருச்சாளி யளித்தா னுன்பிரா னல்லோடி.
13. படுக்கவோர் பாயு மின்றிப் பாம்புதனிலே
பள்ளிகொண்டா னுங்கள் கண்ண னல்லோடி;
உடுக்கவொரு துகிலுமின்றி யன்று புலியி
னுரியை யடுத்தினா னுன்னீச னல்லோடி.
14. மட்டுப்படாத் துட்டத் தனஞ்செய் தசோதைதன்
மத்தடி பட்டானுங்கள் மத்த னல்லோடி;
பிட்டுக்கு மண்சமந்து பாண்டியன் கையிற்
பிரம்படி பட்டா னுங்கள்பிரா னல்லோடி.
15. ஆட்டுக்காலுக் கரசையாகி மேட்டுப் பன்றியா
யன்றுதேடிச் சென்றானுங்க ளாண்டை யல்லோடி;
மோட்டுப்பனறி யாயனறு குட்டி தனக்கு
முலைகொடுத்தா னுங்கள் முத்த னல்லோடி.
16. ஆனிரையைக் காத்தளிக்கக் கோலுங் கையுமாய்
ஆயனா னானுங்கள் வள்ள லல்லோடி,
மானிலத்தில வேடனாகு மீன மின்றியே
வலையனு மானானுங்கள் மத்த னல்லோடி.

17. கறுத்தன்று கறைக்கண்டன் காமனைக் கொல்லக்
கண்டிருந் தானுங்கள் விண்டு வல்லோடி;
சிறுத்தொண்டர் மகன்றன் னையறுத் துண்ணவே
சிந்தைமகிழ்ந் திட்டா னுங்கள்சிவ னல்லோடி.
18. வாவி தன்னில மேவுமொருவன் கழுவினமேல்
வண்டுருவங் கொண்டா னுங்கள்விண்டு வல்லோடி;
பூவிரியுந் தென்கமலைப் புற்றினிடத்தே செல்லாப்
புக்கிருந்தா னுங்களுடை நக்க னல்லோடி.
19. வரமான மாஸிபால் வாமனாகியே
மண்ணிறந்தா னுங்கள் மாய னல்லோடி;
பிரமன் சிரந்தன்னைக் கரத்தி லேந்தியே
பிச்சை யிரந்தா னுங்கள்பித்த னல்லோடி.
20. வைக்குமன்று தஞ்ச மான கஞ்சனாகிய
மாமனையுங் கொன்றவ னுன்மாய னல்லோடி;
தக்கனெனு மாமனைமுன் மிக்க வேள்வியில்
தலையறுத் தானுங்கள்தா னு வல்லோடி.
21. கொட்டஞ்செயுங் குரக்குத் துட்ட சேனைதனைக்
குறைவறப் படைத்தா னுன்னிறை யல்லோடி;
நெட்டலகை புடைகுழச் சுட்ட சுடலை
நின்றுநடஞ் செய்தானுங்கள் நித்த னல்லோடி.
22. ஒருக்காலே யுமைபங்கள் அருக்கன் பல்லை
யுதிர்த்தாற்போ லுன்பல்லை யுதிர்ப் பேனடி;
தருக்காலே திருக்கேள்வன் தந்தி யின்றன்
தந்தத்தைத் தகர்ததாற்போ லுனையானுந் தகர்ப்பேனடி.

23. கிள்ளைமொழிப் பாகனன்று வன்புலி வாயைக்
கிழித்தாற் போலுன் வாயைக் கிழிப்பேனடி;
பிள்ளையுரு வாகிமாயன் புள்ளின் வாய்தன்னைப்
பிளந்தாற் போலுன் வாயைப் பிளப்பேனடி.

24. பேசரிய வீசனன்று தக்கன் வயிற்றைப்
பீறினாற் போலுன் வயிற்றைப் பீறுவேனடி;
கேசவனன் நிரணியனைக் கூசும்படி யுகிராற்
கீறினாற் போலுன் வயிற்றைக் கீறுவேனடி.

25. தோற்பதன்றி வென்றியரன் னரக்கி மூக்கினை
துணித்தாற் போலுன் மூக்கைத் துணிப்பேனடி;
ஆற்பரவ மானமாயன் சூரன் றங்கைமூக்
கரிந்தாற் போலுன் மூக்கை யரிவேனடி.

26. பாழ்படவே பாற்கரன்கண்ணை வேள்வியி லெங்கோள்
பறித்தாற் போலுன் கண்ணைக் கெடுப்பேனடி;
கேழ்பரவு கேசவன்முன் சுக்கிரன் கண்ணைக்
கெடுத்தாற் போலுன் கண்ணைக் கெடுப்பேனடி.

27. அன்றுமுய லகன்மீதி னின்று பரமன்
மிதித்தாற் போலுனை நானு மிதிப்பேனடி;
துன்றுமுடி கன்றமாய னன்று கரனைத்
துளைத்தாற் போலுனை யானுந் துளைப்பேனடி.

28. ஈசனன்று பாசமேறிக் காலனைக் காலால்
எற்றினாற்போலுன் மார்பி லெற்றுவேனடி;
ஓசைகொள் சகிதன்னைக் கேசவன் முன்னு
ளெற்றினாற் போலுன் மார்பி லெற்றுவேனடி.

69. ஆதார மானதிரு வாரூர ரேதி
வேதா கமங்கள் விரும்பியே—காதல
விருதாது காமனையும் வென்றீர் மாதர்க்
கொருதூது செல்லலா மோ.
70. கைத்தலங்கொள் திகிரி யெறிந்து
கதிர்ம றைத்தவன் கண்ண னல்லோடி;
பத்தர் சூழங் கமலைப் பிரான்கைப்
பணியின் வாய்க்கதுவும் பற்றுமோடி.
2. வழிபயின்ற கல்லைப் பெண்ணாக
வகுத்தவ னெங்கள் மாய னல்லோடி;
அழிதருமங் கத்தைப் பூம்பாவை
யாக்கினு னெங்க ள¹ண்ண லல்லோடி.
3. மாறுகொண்டொரு மீனமெனக் கடல்
வந்தடைந்தவன் மாய னல்லோடி;
கூறுமந்தப் பெருங்கடலு மெங்கள்
குறுமுனி வன்குடித்தா னல்லோடி.
4. செங்கண் மாலன்று வேழ மளித்த²
திருவருளைத் தெளிந்ததில்லையோடி;
வெங்கரா முண்ட மைந்தனைச் சுந்தரன்
மீட்ட மேன்மையுங் கேட்டிலை யோடி.
5. ஏங்குமானிரை காக்க வரையை
யெடுத்துமாரி தடுத்தா னெங்க ளாண்டை;
யோங்குமேரு நெடுங்கிரி யைக்கர
புண்டரிகத் திலங்கக் கொண்டா னென்னாண்டை.

6. இறுது வச்சிர னுக்கிக்கொள் வேலை
யிடத்தி லங்கையை யழித்தா னென்னுண்டை;
முறு வலற்ப மரும்பிமரு வலர்
முப்புரங்க ளொரித்தா னெங்க ளாண்டை.
7. ண்டிவெம் பாரதஞ் செய்து மைவர்க்குயி
ரிந்தா னென்னுடை யாண்டை;
தாண்டவஞ்செய்து சூலமுமேந்திச்
சர்வசங்காரஞ் செய்தா னென்னுண்டை.
8. முடிக யித்து விபீடணனுக் கன்று
முதி லங்கை யளித்தா னென்னுண்டை
இடைதவிரந்த மறைவனந் தன்னில்
எலிக்கு முவுல சீந்தா னென்னுண்டை.
9. கேசவனை யேசுவதேது சொல்லடி
கிட்டிப் பார்க்கிலவர்க் கிவரிட்ட ரல்லோடி;
ஈரணீ யேசுவதேது சொல்லடி
யிருவர்க்கு முறவன்றிப் பகை|| முண்டோ.
10. அண்ணியெங்க ளண்ணெனங்கள் சங்கரனாதே
யடுத்த தங்கையை யன்று கொடுத்தானடி;
மண்டலமகிழ் தென்கமலைத் தேவரகண்டன்
மாலுங்கன்று செந்திருவைப் பாவித்தானடி.
11. வையமுண்ட வெங்களையன் வையம்பாகியே
மாதேவன் பற்றலரை வதைத்தானடி,
ஐயமின்றி யெங்காண்ண லுங்கள் மாலுக்கே
அக்காலத்திற் சக்கரமொன் றளித்தானடி.

திருவாரூர்ப் பள்ளி

நச்சுநாடு ளாகி யெங்கள் கேசவன் முன்னாள்
 வற்ற வொரு பாகந்தன்னி லேற்றினாடி;
 ஓசைமணித் தேரின்மிசை யீசனார் தம்மை
 யோடி விடையாகி மாயன் தாங்கினாடி.

13. மறத்திடா யென்பிழைபை யன்புகூரவே
 வன்மமாகநீ யெண்ணுதே வன்மீகப் பள்ளி
 சிறந்துநா மிருவருங் கூடி யாடியே
 சேர்த்துவாழ வேணுங்காணுஞ் சீரங்கபள்ளி.

71. நற்கவிதை கொண்பேள்ளின் வர்க்க முரைத்த
 ஞானப்ரகா சன்வாழி நற்புனி வாழி
 விற்குலவுமா றன்மிகுமா னேந்து கையான்
 வித்தியாதி பதிமுதலி மெய்ப்புகழ் வாழி
 நற்கமலை நகர்வாழி சாமந்தன் வாழி
 தானமும் பரிகலமும் தழைத்து வாழி
 மற்குலவு திண்புயத்தான் மல்லைய பூபன்
 வாழிபூரி யானெந்நா ளும்வாழி வாழியே.

72. ஆண்ட புகழ்க்கமலை யத்தரே போர்விசயன்
 பூண்டசிலை தாக்கப் பொறுத்தீர்—என்றி
 வெறுப்பதுவே யானாலு மெய்யடியேன் புன்சொல்
 பொறுப்பதுமக் கன்றோ புகழ்.

நுப்பைஞ்ஞிலிக்கோயில் அறவாசியார்

திருச்சி பிஷ்பஹீபா ஹைஸ்கூல் தமிழ் ஆசிரியர்
திரு. R பஞ்சநதம் பிள்ளை அவர்களால்

எழுதப்பெற்றது

திருப்பைஞ்ஞிலி தேவஸ்தானம் நிர்வாகத் தலைவர்

திரு. P. சுப்பையா பிள்ளை, B. A.,

கௌரவ தாமகர்த்தாகள

திரு நா. அரங்கசாமி செட்டியார்

திரு தா. செவந்திலிங்கம் பிள்ளை

ஆகியவர்களால் வெளியிடப் பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

சாது அச்சுக்கூடம்,

இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1942

செய்யப்பட்டது]

மு க வு ரை

மனிதனை விலங்கு நெறியினின்று விலக்கித் தன்னையும், மனனைச் சூழந்துள்ள பந்த பாசங்களையும், தலைவனையும் உள்ளவாறு அறிவித்துத் தெய்வ நெறியில் செலுத்துவது மய வாழ்க்கையாம். பசுவின் உடல் முழுதும் பால் மறைந்திருந்த போதிலும் மடியின் மூலமாகவே பால் தோன்றுவது 'பால், எல்லாப் பொருள்களிடத்திலும் இறைவன் கலந்திருந்த போதிலும் ஆன்றோர்கள் அருள்பெற்ற ஆலயங்களில் உள்ள மூர்த்திகளின் மூலமாகவே இறைவன் அருள்புரிவான்' எனப் பெரியோர் கூறுவர். தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஆலயங்கள் தமிழ் அரசர்கள் காலத்திற் மிகவும் பெருமையுற்றிருந்து பிற காலத்தில் அவற்றின் பெருமைகள் குறையலாயின. கோயிற் பூஜைகள் சரிவர நிகழாதாயின் நாட்டின் நலம் குன்றுமென ஷால்கள் கூறும்.

சென்னை இந்துமத அறங்கூலப் பாதுகாப்புத் துறை (Hindu Religious Endowments Board) ஏற்பட்டதற்கால நிரவாகத்தில் ஆலயங்கள் யாவும் புத்தியிற் பற்று வருகின்றன. செந்தமிழ்ப் பற்றுடையவரும், சைவர்களும், கலவெட்டு ஆராய்ச்சியாளரும், போர்டின் கமிஷனருமாகிய திருவாளர் - ராவ்பகதூர் - C. M. இராமச்சந்திரஞ் சட்டியார், B. A., B. L., அவர்கள் தேவஸ்தானங்களுக்கு அனுப்பியுள்ள சுற்றறிக்கைக்கு இணங்க, இச்சிறு தூல் இருப்பைஞ்ஞீலிப் புராணத்தைத் தழுவி யாவரும் எளிதில் புறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் எளிய நடையில் எழுதப்பற்றுள்ளது. இததலத்தைப்பற்றிய சில துதிப் பாடல்களும் பின்னே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. திருச்சி தமிழ் ஆசிரியர் திரு. R. பஞ்சநாதம் பிள்ளை அவர்கள் இந்நூலை அண்டன எழுதி உதவினார்கள். இரண்டாம் பதிப்பு புதியிருத்தங்களுடன் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

இருப்பைஞ்ஞீலி }
தேவஸ்தானம் }
28—8—42 }

P. சுப்பையா பிள்ளை, B. A.

கிர்வாகத் தலைவர்

உ ள ளு னை ற

	பக்கம்.
1. தலமும் இருப்பிடமும்	... 5
2. கோயிலின் அமைப்பு	... 6
3. தலத்தின் வேறு பெயர்கள்	... 7
4. மூர்த்திகளின் பெயர்கள்	... 8
5. தீர்த்தங்கள்	... 9
6. ஆலயத்திலுள்ள பிறகோயில்கள்	... 10
7. சுற்றுக் கோயில்கள்	... 10
8. முக்கிய திருப்பணிகளும் சீர்திருத்தங்களும்	10
9. தலப்பெருமைகள்	.. 11
10. கல்வெட்டுக்கள்	.. 13
11. புராண வரலாறுகள்	... 15
(1) தென்கைலாயப் பெயர் பெற்றது	... 16
(2) அப்பருக்குக் கட்டமுது அளித்தது	... 17
(3) யமனுக்கு அதிகாரங் கொடுத்தது	... 22
(4) கலியுகராமபாண்டியன் அருள்பெற்றது	23
12. கர்னபரம்பரைக் கதைகள்	... 26
13. வழிபட்டோர்	... 27
14. பூஜைகள்	... 28
15. திருவிழாக்கள்	... 28
16. சொத்துக்களும் வருவாயும்	... 28
17. நகை வாகனங்கள்	... 29
18. ஆலய நிர்வாகம்	... 29
19. தனி நூல்கள்	... 29
20. தேவாரமும் தனிப்பாடல்களும்	... 32

திருப்பைஞ்ஞீலிக் கோயில் வரலாறு

மதத மாமலா குடிய மைநதனா
சிதத ராயத்திரி வாரவினை தீரப்பசால் ,
பததா தாநதொழு தேததுமபைஞ்ஞீலியெம
அதத ணைததொழ வலலவா நலலரே.

1. தல்ழம் இருப்பிடமும்

எவ்வுயிர்க்குந தாயாகித தனனை அனபுடன
அடைநதாக்கூத தஞ்சமென நிறகும் தனிப்பரஞ்
கடராகிய தணணளி மீகுநத இறைவன, உலகத்தில
உள்ள உயிர்கள் தனனை வழிபட்டு இனபுறம வண்
ணம், ஆங்காங்குள்ள பல கோயில்களில் எழுந்தருளி
யிருந்து அருள் செய்து வருகின்றான். தமிழ் நாட்டில்
அதற்கைய சிவத்தலங்கள் 274 உள்ளன. அவைகளுள்
என்றும் வறறாத நீர் வளமுடைய காவிரிபாயும் சோழ
நாட்டில் காவிரிக்கு வடகரையில் உள்ள பல திருத்தலங்
களில் திருப்பைஞ்ஞீலி என்னும் சிறந்த தலம் ஒன்று
உள்ளது. பசுமையான ஞீலி எனனும் ஒருவகை வாழை
யைக் கொண்டுள்ளதால் இததலம் திருப்பைஞ்ஞீலி
எனப் பெயா பெற்றது.

‘இததலம் திருச்சி ஜில்லா லாலகுடி தாலுகாவில்
திருச்சிகு வடமேற்கில் 11 மைல தூரத்தில் உள்ளது.
திருச்சியிலிருந்து மண்ணசநல்லூர் வழியாயும்,
தொடையூர் வழியாயும், பாச்சூர் வழியாயும் இவ்வூரை
அடையலாம். மண்ணசநல்லூரிலிருந்து மேற்கில் 4
மைல் தூரம் நல்ல கற்சாலையும், தொடையூரிலிருந்து

வடக்கே 3 மைல வரை கரடு முரடான நடைப்பாதையும் உண்டு. இப்பதியைச் சுற்றிக் கிழக்கில் மண்ணச்ச (மண்ணிறைச்ச) நல்லூரும், தெற்கில் பாண்டிபுரம் எனும் சிறுநூரும், மேற்கில் சிறுகாம்பூரும், வடக்கில் திரு, வெள்ளறை எனும் வைணவத் தலமும் உள்ளன.

2. கோயிலின் அமைப்பு

கோயில் ஊருக்கு மததியில் அழகாக அமைந்துள்ளது. கோயிலின் உள்ளேயிருந்து வெளிவீதிவரையில் 4 பிரகாரங்கள் உள்ளன. 2-ம் பிரகாரத்தில் வாழைகள் செழித்து வளர்ந்துள்ளன. 3, 4-வது பிரகாரங்களுக்குப் பெரிய மதில்களும் வாயில்களும் உள்ளன. 4-ம் பிரகாரத்து மதில் வாயிலில் முடிவுபெறாத முழுதும் கருங்கல்லால், கட்டப்பட்ட பெரிய, மட்டக்கோபுரம் உள்ளது. இது சுந்தரபாண்டியத் தேவா காலத்தில் ஏற்பட்டதென்று கூறுகின்றனர். இதன் வாயிலின் உயரம் சுமார் 35 அடி. அகலம் 15 அடி. இதில் உள்ள பழங்கால மரக்கதவுகள் மகமமதிய அரசாட்சியில் எரிக்கப்பட்டுத் தற்போது வேறு கதவுகள் இருக்கின்றன. இக்கோபுர வாயிலிலும் உள் பிரகாரத்திலும் பல கலவெட்டுக்கள் உள்ளன. ஆதலால் என்னும் கிராமத்தில் கோபுர வேலைக்காக நிலங்கள் விடப்பட்டு வேலைகள் நடைபெற்று வந்ததாகக் கோபுர வாயிலில் உள்ள கலவெட்டினால் தெரியவருகிறது. கோயிலின் விஸ்தீரணம் சுமார் 1,70,800 சதுர அடி. தெனவடல் மதிலின் நீளம் சுமார் 305 அடி. கிழமேல் மதிலின் நீளம் சுமார் 560 அடி. புதுமைப் பொருள்கள் மலிந்தது விளங்கும் இக்காலத்தில் இததலம் மிகப் பழமையானதாய் விளங்குகின்றது. இது ஒரு காலத்தில் சீரும் சிறப்பு

முற்ற நிகரமாய் விளங்கியிருக்க வேண்டுமெனத் தெரிகின்றது.

ஆலயத்துக்கு 'வெளியே விநாயகர் அமர்ந்துள்ள வசந்த மண்டபம், 3-ம் பிரகாரத்தில் உள்ள நூற்றுக் கால மண்டபம், நடுவில் உள்ள நாலுகால மண்டபம், 2-ம் பிரகாரத்தில் உள்ள சுற்றுப் பிரகார மண்டபம் ஆகிய மண்டபங்கள் உள்ளன. வசந்த மண்டபத்துக்குப் பின்னே ஒரு நந்தவனம் உள்ளது.

3. தலத்தின் வேறு பெயர்கள்

இத்தலத்திற்கு நீலிவனம், கதலிவனம், அரம்பை வனம், அவுரிவனம், விமலாரண்யம், தரளகிரி, முத்துமலை, சுவேதகிரி, ஓங்காரகிரி, பிரணவகிரி, வியாகரபுரி, வெளவரை, மேலைச்சிதம்பரம், தென்கைலாயம் முதலிய வேறு பெயர்களும் உண்டு.

ஒரு வகை வாழையைக் கொண்டிருத்தலால் கதலிவனம் அரம்பைவனம் என்றும், விமலையாகிய பாவதி தங்கித் தவம் செய்ததால் விமலாரண்யம், நீலிவனம் என்றும், வெண்மை கலந்த கற்களைக் கொண்டிருத்தலால் தரளகிரி, முத்துமலை, சுவேதகிரி, வெளவரை என்றும், பிரணவம்போல அமைந்திருப்பதால் ஓங்காரகிரி, பிரணவகிரி என்றும், கற்களில் புலிவரிக் கோடுகள் அமைந்திருப்பதால் வியாகரபுரி என்றும், வடகைலாயத்திலிருந்து ஒரு துண்டு வந்து விழப்பெற்றமையால் தென்கைலாயமென்றும் பெயர்கள் பெறும். இத்தலம் மிகவும் மேட்டுப் பாங்கான நிலப் பகுதியில் அமைக்கப்பட்டு, ஆங்காங்குச் சிறுசிறு பாறைகள் கரிய புலிவரிகளுடன் காணப்படுகின்றன. இத்தலத்திலுள்ள வாழையை ஒருவரும் உபயோகிப்பதில்லை. தெய்வமாகவே கருதி

போற்றுகின்றனர். இதலததில் தவம் செய்த பார்வதியின் கட்டளையால் தேவலோகத்து தேவரம்பைகளே வாழை மரங்களாயிருந்து நிழலேததந்து கொண்டிருக்கின்றனா எனபது புராண வரலாறு அம்பிகை மிகக் கருணையுடையவள். அதற்கு அறிஞ்றியாகவே மிகவும் ஈரமும் குளிர்ச்சியுமுள்ள வாழைகள் இவ்விடம் அடைந்தன போலும்.

4. ழுர்த்திகளின் பெயர்கள்

இதலததிலுறையும் பெருமானுக்குக் கதலி வசந்தா, நீலிவனநாதர், நீலகண்டா, சககரத்தியாகேசா, ஆரணிய விடங்கா எனனும் பெயர்களும், அம்பிகைக்கு விசாலாட்சியம்மை, நீண்டுங்கண்ணி எனனும் பெயர்களும் அமைந்துள்ளன. திருமாலுக்குச் சககரம் கொடுத்த காரணமாகச் சககரத்தியாகேசா என்றும், செயற்கையாய்ச் செய்யப்படாமல் வனத்தில் இயற்கையாய்ச் சுயம்புவாய் வெளிப்பட்ட காரணத்தால் ஆரணிய விடங்கா என்றும், வாழையின் நிழலில் தென்றல் வீசும்படி தங்கியிருத்தலால் கதலிவசந்தா என்றும் பெயர்கள் வழங்கலாயின. தலவிநாயகா வசந்தமண்டப விநாயகர் என்றும், நடராஜா இரத்தன சபாபதி என்றும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நடராஜா சபை இரத்தன சபை. வசிட்ட முனிவருக்கு நடனககாட்சி அளிந்தகப்பட்டது என்பா. மகாமண்டபத்தில் நடராஜருக்குரிய ஒரு கல பீடம் உள்ளது. நடராஜருக்குரிய விசேட அபிஷேக நாட்களில் இதற்கு அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது. இதலததில் இரண்டு அம்மன் சந்நிதிகள் உள்ளன. பழமையான சந்நிதி கிழக்கு நோக்கியும், மறறென்று தெற்கு நோக்கியும்

உள்ளன. பழைய இடத்தில் புதிய அம்மனையும், புதிய இடத்தில் பழைய அம்மனையும் பிரதிட்டை செய்துள்ளார்கள். ஒருகாலத்தில் பழைய இடத்தில் இருந்த அம்மன பின்னமடைந்து அஷ்ட அபபுறப்படுத்திப் புதிய அம்மனைப் பிரதிட்டை செய்தபோது, திருப்பணிக்குக் காரணமாயிருந்த துரையூர் ஜமீந்தாருடைய கனவில அம்மன தோன்றித் தனனை அபபுறப் படுத்தாமல் ஆலயத்திலேயே அமைக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தியதால் அந்தப் பழைய வீடிவத்தையே தெற்கு நோக்கிய புதிய சநிதியில் பிரதிட்டை செய்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். எனினும் இவ்வடிவமே மிகச் சோதியுடன் துலங்குகின்றது.

5. தீர்த்தங்கள்

ஆதியில் பாரவதியால் உண்டாகப்பட்டு இப்பகம் ஓடியதாகச் சொல்லப்படும் விமலாரண்ய நதி இப்போது காணப்படவில்லை. இக்கோவிலைச் சேர்ந்த தீர்த்தங்கள் மணிகாணிகை, அப்பா தீர்த்தம், தேவ தீர்த்தம், அகலி தீர்த்தம், யமதீர்த்தம், கலயாண தீர்த்தம், விசால புட்கரிணி எனபன. இவற்றுள் தேவதீர்த்தம் எனபது ஆலயத்துக்கு வடக்கே உள்ள பெருங்குளம். வசந்த மண்டபத்திற்கு வெளியே உள்ளது அகலி தீர்த்தம். இதில் குளிப்பவர்க்கு வெண்குட்ட நோய் நீங்குவதாகக் கூறுகின்றனர். உள்ளே இரண்டு அம்மன சநிதிகளுக்கும் இடையில் உள்ளது விசால புட்கரிணி. இது அம்பிகையான விசாலாட்சியம்மையால் உண்டாகப்பட்டது. இது விசால தடமெனவும் பெயர் பெறும். இப்பக்கத்தில் உள்ள நீர் நிலைகள் நல்ல ஊற்றுக்களை யுடையன.

6. ஆலயத்திலுள்ள பிற கோயில்கள்.

(1) வசந்த மண்டபத்திலுள்ள வசந்த விநாயகர் கோயில். இது தல விநாயகர் என்று கூறப்படுகின்றது.

(2) பெரிய கோபுர வாயிலை அடுத்துள்ளது சோறுடை ஈசுவரர் கோயில். அப்பா சுவாமிகளுக்குப் பிராமண வேடத்துடன் வந்து சோறும் நீரும தந்து காட்சி கொடுத்த இறைவன் இவ்விடத்தில் மறைந்ததாகக் கூறுவா.

(3) இதற்கு எதிரில் உள்ளது துரையூர் ஜமீன் தார்கள ஸதாபிதத காசி விசுவநாதா கோயில்.

(4) இந்தப் பிரகாரத்தின் தெற்கில் யமன கோயிலும் அதைச் சேர்ந்த தீர்த்தமும் உள்ளன. இது நில மட்டத்துக்குக் கீழே பாதையில் அமைந்துள்ளது. இது பலலவர் வழிபட்ட கோயிலாயிருக்கலாமெனக் கருதுகின்றனர்.

(5) சுவாமி சந்நிதிக்குப் பின்னே மகாலட்சுமி (திருமகள்), கோயிலும், திருமால் கோயிலும் உள்ளன. இவை கலியுகராமபாண்டியன் காலத்தில் ஏற்பட்டவை என்பர்.

7. சுற்றுக் கோயில்கள்

இவ்வூர் சிவன கோவிலைச் சோந்தனவாக நீலிவனத்தாயி எனனும் பிடாரி கோயில், ஐயனார் கோயில், பூஞ்சியம்மன கோயில், ஆதாளி கோயில், மதுரை வீரசாமி கோயில் எனனும் கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவைகட்குத் தனியே பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன.

8. முக்கிய திருப்பணிகளும் சீர்திருத்தங்களும்

பழனி சிவம் என்பவரும் மற்றும உள்ள அன்பர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய முயற்சியால் கோயில்

பழுதுபார்க்கப்பட்டு 1934-ம் ஆண்டு குமபாபிடேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பொன் தாடங்கம் என்னும் இரண்டு காதணிகள் செய்யப்பட்டு, சிருங்கேரி மடத்துப் பூஜையில் சில தினங்கள் வைக்கப்பட்டுப் பிறகு இத் தலத்து அமமனுக்குச் சாததப்பட்டுள்ளன.

செனற சில மாதங்களாகக் கோயிலில் சில புதிய திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மதில்களில் ஊடு ருவிப் பதித்திருந்த லோகள் நீக்கப்பட்டு மதில்கள் பழுது பராக்கப்பட்டன. கோயிலுக்கு முன்னேயுள்ள நூற்றுககால மண்டபம் செப்பனிடப்பட்டு அதில தற்போது தேவஸ்தான காரியாலயம் இருந்து வருகிறது. தோ நிலையின மேல் கட்டிடம் புதுப்பிக்கப் பட்டது கோயிலுக்குள்ளே இருள் மூடிக்கிடந்த இடங்களில் வெளிச்சம் உண்டாக்கப்பட்டது. சில வருடங்களாக நின்ற போயிருந்த பிரமமோற்சவம் செனற ஆண்டு முதல நடைபெற்று வருவதுடன் இழக்கப்படாதிருந்த பெரிய இரதமும் ஓடி வருகிறது. கோயிலைச் சேர்ந்த சுற்றுக கோயில்களில் ஒன்றாகிய நீலி வனத்தாயி அப மன கோயிலில் திருப்பணி தொடங்கப்பெற்று முடிந்த நாளது சித்திரபானுவஸ் ஆவணியீ 31௨ (16-9-42)6 குமபாபிடேகம் நடைபெறுகின்றது. தற்போதுள்ள நிர்வாகத் தலைவரின் ஊக்கத்தாலும், மற்ற அன்பு களின் உதவியாலும் இத் திருப்பணிகள் நிறைவேறின.

9. தலப் பேருமைகள்

இத்தலத்து மூல லிங்கம் சுயம்புமூர்த்தி. துவடி ஸ்தம்பத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள நந்தியும் சுயம்பு என் டு கூறப்படுகின்றது. மூல லிங்கத்துக்குப் பின்னுள்ள சுவரில் 27 விளக்குகள் நட்சத்திரங்களைப்போல ஏற்ற

படுகின்றன. 2-ம் பிரகாரத்தின் வெளிப்புறத்தில் பல வாழைகள் செழித்து வளர்ந்துள்ளன. சுவாமி சந்நிதிக்குப் போகும் வழியின் இரு பக்கங்களிலும் இரண்டு சோமாஸகந்த வடிவங்கள் உள்ளன. ஒன்று உத்தர கைலாசமூர்த்தி என்றும், மற்றொன்று தக்ஷிண கைலாசமூர்த்தி என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்று உத்தராயணத் தொடக்கத்தில், தைமாதம் முதலிலும், மற்றொன்று, தக்ஷிணாயன ஆரம்பத்தில் ஆடிமாதம் முதலிலும் வெளிப்புறப்பட்டு ரிஷப் வாகனத்தில் காட்சியளிகளும். இவ்வாலயத்தில் நவகிரக வடிவங்கள் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக 'துவஜஸ்தமபத்துக்குப் பக்கத்தில் 9 குழிகள் அமைத்து அவற்றில் விளக்குகள் எரிகப்படுகின்றன. சுவாமி சந்நிதியில் உள்ள மண்டபத்திலும், அம்மன சந்நிதியிலும் மேல தளத்தில் மின் வடிவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதால் இது ஒரு காலத்தில் பாண்டிய மன்னரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. சுவாமி சந்நிதியில் உள்ள முதல் பிரகாரத்திலும், வெளியிலும் இரண்டு சுரங்கங்கள் இருந்து அவற்றுள் ஒன்று கருவூலமாக உபயோகப்பட்டு வந்ததாகத் தெரிகிறது. தற்போது அவை இரண்டுமே அடைபட்டுள்ளன. இதலத்தில் வசிட்ட முனிவருக்கு நடராஜர் நடனக்காட்சி அளித்ததாக ஐதீகம். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தல யாததிரை செய்து இப்பதியைத் தரிசிக்க வரும்போது வெயிலின் வெப்பத்தால் வருந்த, அப்போது இறைவன் பிராமண வேடங்கொண்டு எதிரில் தோன்றிப் பொதி சோறும் தண்ணீரும் தந்து மறைந்தருளிய மாண்புடையது. கோவிலில் உள்ள இரண்டு துவஜஸ்தம்பங்களும் பெரியாண்டவா, சின்னாண்டவர் எனனும் தேவதைகளாகப் போற்றப்

பட்டு அவை இரண்டையும் மக்கள் மிகப் புகழ்ந்து வழிபட்டு வருகின்றனர். பிற ஆலயங்களில் உள்ளதைப் போல அல்லாமல் இவ்வாலயத்தில் பள்ளியுறை சுவாமி சநிதியில் அமைந்துள்ளது. கோடைகாலத்தில் முகவர்கள் வரட்சியுற்றிருந்த போதிலும் மாரிகாலத்தில் முகவர்கள் கம் அமைந்துள்ள கொப்பக்கிரகம், அத்த மண்டபம், மகா மண்டபம், முதல பிரகாரம் முற்றும் நீர் ஊற்றுகக் கால தண்ணீர் நிறைந்து இறைவனின் தண்ணீரைக் காட்டுகின்றது.

10. கல்வெட்டுக்கள்

இததலத்தின் வெளியேயுள்ள பெரிய மட்டக கோபுரத்திலும், ஆலயத்திற்குள் சுவாமிகோயில் அம்மன கோவில் மண்டபங்களிலும் பல தமிழக கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சில பகுதிகள் பின்னே தரப் பெற்றுள்ளன.

(1) மட்டக கோபுரத்தின் இருபக்கத்துச் சுவர்களிலும் பல கல்வெட்டு வரிகள் உள்ளன. அவைகளுள் தென்குறச் சுவரில் உள்ளவை :—

மெலகொண்டான

உடையார திருப்பைஞ்ஞீலி உடையார கோயில் தானக்காரருக்கு கோயிலில் செய்கிறத திருநிலை ஏழு கொபுரத திருப்பணிக்கும் பல திருப்பணிக்கும் வடலாக வளஞ்சுவ பாடி நாட்டில் ஆதனூர் நான்கெலலை உட்பட்ட நனசெய புனசெய்யும் குளமும் கரையும் பொதுவும் பொகாதியும் உட்பட 31-வது முப்பத்தொன்றாவது காதத்திகை மாதமுதல் இறையிலியாகத தந்தோம். இந்நாள முதல் கைக்கொண்டு நன்செய புன்செய்யும் கமுதும் கொழுந்தும் கரும்பும் செங்கழு நீரும் உள்ளிட்டீத தாம் வேண்டும் பயன் செயது கொண்டு வஜாதுவரை செல்லுக்காக கல்லிலும் செம்பி

லும் வெட்டி நான்கெல்லையிலும் கல்வெட்டி நாட்டிக் கொண்டு அனுபவிக்கல்.”

வடபுறச் சுவரில் உள்ளவை :—

நீலிவன அகவத்தி கோனேரினும் (கோன நோ இன்மை) கொண்டான உடையாரா திருப்பைஞ்ஞீலி உடைய நாயனா கோயில் தானத்துக்கு கரிகாலகன்ன வளநாட்டு டேலை வளஞுவப்பாடி நாட்டு பெரிய கள்ளிகொடி நான கெலலைக்குட் பட்ட நனசெய, புனசெய, நோநிலைமரம் ஊநத்தம் உளபட இந் நாயனா கோயில் திருநிலை எழுகோபுரத் திருப்பணிகும் பலதிருப் பணிகும் திருப்பணிப் புரமாக பொனவரிகாசு கடமை பெறுவா. பல பேறு, இலாஞ்சினைப் பேறு, 'தறியிறை, செக்கிறை, தட்டார பாட்டம், இடையாவரி, இனவரிகளும், புனசெயநாட்டு வினியோ கம் உட்பட்ட அனைததாயனகளும் வரியிலும் சுழித்து முப்பத்தா றுவது' மாகாழி மாதம் முதல் இந்நாயனாருக்கு முதலடங்க இறை யிலியாகத் தநதோம். இப்படிக்கு இவ்வோலைப்படி பாடாகக் கொண்டு இப்படி வஜாரித்து செல்லுமபடியாக இவ்வூர் நான கெலலையும் திருச குலஸ்தாபனமும் பண்ணி கலவிலும் செமயிலும் வெட்டிக் கொள்க. இவை ஒருடையான எழுத்து. இவை வாணுவாரிய னெழுத்து. யாண்டு 36. நாள் 154.”

In the unfinished Gopura in the front of the Temple. A Record in the 31st year of Koneri Mel Kondan. (Inscriptions of the Madras Presidency.)

(2) கோயிலுக்குள் மண்டபச் சுவர்களில் உள்ள தமிழக கல்வெட்டுக்களின் செய்திகள் :—

1. சுவாமி சந்நிதியின் முதல பிரகாரத்துத் தென் சுவரில் ராஜகேசரி வாமன் என்னும் முதலாவது ராஜாதி ராஜ தேவ சோழன் எனபவன் (கி. பி. 1018—1052) தான் பட்டத்திற்ரு வந்த 27-வது ஆண்டில் செய்து வைத்த தான் சாசனக் குறிப்பு

2. அதே சுவரின் அடியில் பரகேசரி வாமன் என்னும் முதலாம் ராஜேந்திர சோழதேவன் என்பவன் (கி.பி. 1012—1032) தனது பட்டத்தின் 6-ம் ஆண்டில் 185-வது நாளில் ஆண்டு தோறும் ஜராத்னேககாக 64 கலம் தானியம் கொடுக்க மூலதனமாக 150 பொறகாசுகளை மகாசபைக்கு எழுதி வைத்த தான சாசனக்குறிப்பு. (இவனுக்குக் கங்கைகொண்டசோழன், விக்ரம சோழன், பண்டிதசோழன் என்ற வேறபெயர்களும் வழங்குகின்றன, இவன் தனபெயரால் ஓநகரம் அமைத்துக் கங்கைகொண்ட சோழீசுவரம் என்னும் ஆலயத்தையும் அமைத்துள்ளான்)

3. முதற் பிரகாரத்தில் வடசுவரில் ராஜகேசரி வாமன் என்னும் முதலாவது ராஜாதி ராஜதேவ சோழன் என்பவன் (கி.பி. 1018—1052) கோவிலுக்குச் சில நிலங்களை 160 பொறகாசுகளுக்குக் கிரயம் செய்து சாசனக் குறிப்பு.

4. இரண்டாம் பிரகாரத்தில் அமமன கோயிலின் வடபுறச் சுவரில் பரகேசரிவாமன்* என்னும் இரண்டாம் ராஜராஜ தேவ சோழன் என்பவன் (கி.பி. 1146—78) தன பட்டத்தின் 25-ம் ஆண்டில் எழுதி வைத்த தான சாசனக் குறிப்பு.

This place (Tiruppangili) which figures in the old Tamil Poems and which was visited by Appar (to whom God is said to have given food) is noted for some curious legends and for a temple dedicated to the God of death. (I. M. P.)

11. புராண வரலாறுகள்

இத்தலத்திற்கு வடமொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயராகப்பட்ட புராணம் ஒன்றுண்டு. 25 அததியாயங்களைக் கொண்ட விரிவான வரலாற்றை யுடையது. சோழநாட்டில் குமபகோணத்தில் இருந்து அரசு புரிந்த சந்திராபீட சோழனுக்கு அகத்திய முனிவர்திருப்பைஞ்ஞீலியின் மகத்துவங்களைச் சொல்லி யருளியதாகப் புராணங் கூறுகின்றது. *அவ்வரலாறுகளில் சிவசுண்டுச் சுருக்கிக் கூறப்படும்.

(1) தேன்கையப் பெயர் பெற்றது

முன் ஒரு காலத்தில் தேவலோகத் தலைவனான இந்திரன், தேவர்களும், முனிவர்களும், மறறைப் பரிவாரங்களும் சூழத் தனது அழகிய சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தான். அப்போது உலகத்தைத் தாங்கும்படியான ஆதிசேடன் அங்குவர இந்திரன் அவனைப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து வரவேற்றான். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட வாயுதேவன் மிகவும் வெகுண்டு ஆதிசேடனைப்பற்றி இகழ்ந்து பேசலானான். ஆகவே வாயுதேவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் கோபம் பொங்கி எழுந்தது. இந்திரனும் மறற எவராலும் அவர்கள் கோபத்தைத் தணிக்க முடியவில்லை. 'இவர்கள் கோபத்தைப் பரமசிவன் ஒருவன்தான் தீர்க்கமுடியும்', என்று இந்திரனும் மறறவர்களும் தீர்மானித்தனர். பிறகு யாவரும் கூட்டமாய் புறப்பட்டுக் கையாயத்தை அடைந்து அங்கு வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானிடம் அணுகி வாயுதேவனுக்கும், ஆதிசேடனுக்கும் உண்டான பகைமையையும், அவர்கள் தாமதம் பெரியவர் என்று கொண்டுள்ள காவதையும் முறையிட்டனர்.

அவைகளைக் கேட்ட சிவபெருமான அவர்கள் கர்வம் அடங்க ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார். கையாயமலையை ஆதிசேடன் இறுகப்பிணித்துச் சுற்றிக் கொள்ளவும், வாயுதேவன் தன் பலங்கொண்டமட்டுமே காற்றை வீசி ஆதிசேடனுடைய பிணிப்பைத் தளர்த்தவும் கட்டளையிட்டு, இருவருள் எவர்தம் செயலில் வலவவரோ அவரே பெரியவர் என்று தீர்மானித்தார். அவ்வாறே ஆதிசேடன் கண்களில் நெருப்புப் பொறி சிந்த மிகவும் வெகுண்டு தன்நீண்ட உடலால் கையாயமலையைச் சிறி

தும் இடமின்றிச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டால் வாயுதேவனும்தன் முழுபலங் கொண்டு சண்ட மா-
தத்தை வீசினுன். உலகம் யாவும் அதிர்ந்தன. உயிர்க-
தத்தளித்தன. முனிவரும் பிறரும் கலக்கங் கொண்ட
னர். இறைவனுடைய குறிப்பினால் ஆதிசேடன த-
பிணிப்பைச் சிறிது தளர்த்தினான். அப்போது கை-
மலையிலிருந்து எட்டுத் துண்டுகள கிளம்பி வேகமாக
பறந்து வந்து தென்திசையில் விழுந்தன அமமலை;
துண்டுகள் விழுந்த இடங்கள் திருக்காளத்திமலை, தி-
சிராமலை, இலங்கைத் திருக்கோணமலை, ரஸ்திகிரி, திரை-
கிரி, சுவேதகிரி, திரு சுங்கோயமலை, இரத்தினகிரி ஆகிய
இடங்களாகும். இவற்றுள் சுவேதகிரி எனப்பதே திரு-
பைஞ்ஞலி எனலாம் தலமாகும். சுவேதகிரி எனப்ப-
வெண்மையானமலை என்ப பொருள்படும் தென-
லாயம என வழங்கும். வெண்மையான படிமணிகளில்
இடையில் மாணிக்கம் விளங்குவதுபோல், வெண்மை-
யான மதிநகரங்களின் மத்தியில் பெருமான விறற்றி-
ருகின்றார்.

(2) அப்பருக்குக் கட்டிமுது அளித்தது

திருமுனைப்பாடி நாட்டில் சகல செலவங்களு-
டிறைந்த திருவாழார் எனலாம் திருப்பதியில் சை-
வேளாள மரபில் குறுக்கையா குடியில் கி. பி. 6-
நூற்றாண்டில் புகழ்மிகு புகழ்நா எனப்பவர்க்கும், மாதிரி
சிறந்த மாதினியார் எனப்பவர்க்கும் புதலவராகத் திரு-
நாவுக்கரசர் திரு அவதாரம் செய்தார். இவர பிறந்த
போது மூன்று நீக்கியார் என அழைக்கப்பட்டார். இ-
ருக்குத் திலகவதியார் எனலாம் அருமைத் தமக்கையா-
ஒருவர் உண்டு. திலகவதியாரைக் கலிப்பகையார் எனப்-
ருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்கப் பெற்றோ

எண்ணி யிருந்தனர். கலிப்பகையார் போர்மேற் சென்று இறக்கவே திலகவதியாரும் அவரையே கணவரெனக் கொண்டு தம தம்பியாரின் பொருட்டு உயிர்வாழ்நது வந்தார். பெற்றோர்களும், காலஞ் சென்றனர். மருள நீக்கியார் கறக வேண்டியவைகளைக் கூற்று, கற்றபடி ஒழுகி மனிதப் பிறவியைப் பெற்றதனால் அடையுமபேறு எனன வென்று ஆராய்நது வரலானா. இவ்வாறு வாழ்நது வரும்போது மருள நீக்கியார் அக்காலத்தில் பரவியிருந்த சமண சமயத்தின கூட்டங்களுக்காக சென்று அவர்களுடைய உபதேசங்களே உறுதியெனக் கொண்டு சமணமதத்திற் சோநது தருமசேனர் எனனும பெயர்பூண்டு வாழ்நது வந்தார். தமமையும் கைவிட்டுத் தம்பியார் சமண சமயத்திற் பிரவேசித்ததைத் திலகவதி யார் எண்ணி எண்ணித் துக்கங்கொண்டு திருவதிகைப் பெருமானிடம் முறையிட்டுவந்தா. பெருமான அமமை யாரின் முறையீட்டைக் கேட்டு மருள நீக்கியாரை மீண் டும் சைவ சமயத்திற்குக் கொண்டுவரக் கருதி அவருக் குச் சூலைநோய் எனனும கொடிய வியாதியை மறக் கருணையால் வருமாறு செய்தார். மருளநீக்கியார் அந் நோயினால் மிகவும் துன்புற்றுப் பலவகைக் சிகிச்சை களைச் செய்தும் பயன்படாமல் திருவருள தூண்ட திருவதிகையில் உள்ள தம தமக்கையாரிடம் வந்து சோந்தார். திலகவதியாரும் சூலை நோயால் துன்புறும் தம தம்பியாரைத் திருவதிகை ஆலயத்திற்கு அழைத் துச் சென்றார். மருணீக்கியார் இனிய செந்நமிழ்ச் சொற்களால் “கூற்றாயினவாறு” எனனும் பதிகம் பாடி இறைவனைத் துதித்தார். சூலைநோயும் நீங்கியது. அப் போது அவருக்குத் திருநாவுக்கரசர் எனனும் திருநாமம் கிடைத்தது. இவருக்கு அப்பர், வாஃசர், ஆளுடைய

அரசு, சொற்கோ, வாக்கின மன்னர், தாண்டகவேந்து முதலிய வேறு பெயர்களும் உண்டு. திருநாவுக்கரசர் அவ்விடத்தில் சில நாள தங்கியிருந்தார். இவ்வாறு இருக்கப் பாடலிபுத்தலில் இருந்த பலலவ அரசன் நாயனா மீண்டும் சைவ சமயத்தில் ரோந்துவிட்டார் என பதை அறிந்து அவரை வரவழைத்துப் பலவாறு துன்புறுத்தினான். அவரை நீற்றறையில் வைத்தும், நஞ்சு கலந்த உணவைக் கொடுத்தும், மதயானையைக் கொண்டு கொலவிககவும் முயன்றான். அரசன் செயல யாவும் வீணாயின. முடிவில் திருநாவுக்கரசரைக் கல்லுடன் சோதனாக கட்டிக் கடலில் இடுவித்தான். இறைவன் திருவருளால் அக்கல்லே மிதவையாயிருந்து நாயனரைக் காப்பாற்றியது. நாவுக்கரசர் கடலில் மிதந்து திருப் பாதிரிப்புலியூர் கரையில் வந்து ஏறினான். இன்றும் அவர் கரை ஏறிய இடம் கரையேறிக் குப்பம் என வழங்குகின்றது. இந்த அறபுதங்களைக் கேட்ட சமண அரசன் சைவனாகிச் சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பல திருப்பணிகள் செய்தான். நாவுக்கரசர் திருப்பாதிரிப்புலியூர் இறைவனைத் தரிசித்துப் பதிகம் பாடித் துதித்தார். அதுமுதல் நாயனா பலதலங்களுக்கும் சென்று பதிகம் பாடியும், உழவாரப் படையால் புல செதுக்குவதாகிய திருத்தொண்டைச் செய்தும் வழிபட்டு வந்தார். பிறகு சீகாழியில் உலகமுய்ய அவதரித்து ஞானப்பாலுண்டு தமிழ்ப்பாக்களைப் பாடிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளைச் சந்தித்து அவருடைய நட்பைப் பெற்று இருவரும்கூட பல தலங்களைத் தரிசித்தார்கள். அப்போது திருநாவுக்கரசருக்குத் திருஞானசம்பந்தரால் அப்பர் என நாமம் அருளப்பட்டது. அப்பர் சுவாமிகள் பல அறபுதங்களைச் செய்தார்: திருமறைக்காட்டில் பல

காலம் மூடப்பெற்றிருந்த திருக்கோயிற் கதவைப் பதிகம் பாடித் திறந்தார். திருவீழிமிழலையில் இறைவனால் படிக காசப்பெற்றுப் பஞ்சத்தால வருந்திய அடியார்களைக் காப்பாற்றினார். திருவையாற்றுக் கடுதத திங்களுரில் அப்பூதியடிகளுடைய புதலவன பாம்பு கடித்து இறக்க அவனைப் பதிகம் பாடிப் பிழைப்பித்தாரா. இவைபோன்ற பல செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து சோழநாடு சென்று காவிரியின இருக்கரைகளிலும் உள்ள தலங்களைத் தரிசித்து வந்தார். தென்கைலாயமாகிய திரிசிராப்பள்ளி, திருவாணைக்காலை, திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் என்னும் திருவாசி ஆகிய க்ஷேத்ரங்களைத் தரிசித்தார்.

பிறகு அப்பா சுவாமிகள் தேவதேவனால் சிவ பெருமான வீற்றிருக்கும் திருப்பைஞ்ஞீலியை அடைந்து வணங்குவதற்கு மிகுந்த ஆவலுடையவராய் வடதிசை நோக்கி வழிநடக்கலாயினார். கடுங்கோடையின் உச்சிப் பொழுதில் காலவலியுங் கருதாது பெருமாரிடம் வைத்த அன்பு காரணமாய் நடப்பதற்கரிய பரதற்ககள் படாநதுள்ள வழியே நடந்தேகினார். கானலால் மிகவும் களைப் புற்றனார்.

உற்ற இடத்து உதவுபவனாயும், ஆபதச்சகாயனாயும், உண்மையடியார் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்து விளங்குபவனாயும், பாலநீனைநதூட்டும தாயினும் சாலப் பரிவுடையனாயும், திருப்பைஞ்ஞீலியில் கோயில் கொண்டவனாயும் உள்ள இறைவனா தன பெருஞ்சடையையும், தன கையில் உள்ள மாணையும் மழுவையும் மறைத்து, விபூதி முதலிய சிவசின்னங்களைத் தரித்த ஒரு வேதியரின உருவங்கொண்டு தோன்றிப் பொதிச்சோறு சுமந்து அப்பர் சுவாமிகள் நடீந்துவரும் வழியில் ஒரு சோலையை யும் பொய்கையையும் உண்டாக்கி அப்பர் சுவாமிக்

ளிடம் அணுகி, “யாம் பைஞ்ஞீலிப் பெருமானைப் பூஜிக்கும் அர்ச்சகர். இப் பொதிச்சோற்றை உண்டு நீரருந்தி சோலையில் இளைப்பாறிய பிறகு செல்லலாம்” என்றனர். பிரயாணத்தால அயாச்சியுற்ற அப்பரும் கட்டமுதை உண்டு நீரருந்தி இளைப்பாறினா.

சொல்லிறைவ ரன்பு துணையாய நடுபகலிற்
கல்லதாசென மெய்தது வருங்கானின் வழியருகில்
ஒல்லைதரு நீழறட முண்டாக்கிக் கட்டனதோள
வல்லவராயச செஞ்சடைபு மாணமு வுங்கரந்த.

பூதி யணிந்தகண்டி பூண்டுமுநதான மாபிலங்க
ஆதிசிவ வேதியரா யாங்குற்றவ வனபரைப்பாற
தோதுசிவ வேடமுடை யீவருநதி யெங்கு
போதிரென்ற வேதியாக்கப் போதிலனப் ரீதுசொல்வூர

விண்பரவு பைஞ்ஞீலி மேவலென்ற ரிப்பொதிசோ
றுண்பிரிதி நீரருந்தி யுற்றிளைப்பா றிச்செலுவீ
எண்பெருமைப் பைஞ்ஞீலி யீசாக்க ருச்சகாயாம
வெண்பொடியீ ரென்றாரொல வேந்தரவை செயதுவந்தார்.

பிறகு அப்பரும், வேதியராய வந்த விமலரும் நடந்து சென்று திருப்பைஞ்ஞீலிக் கோயிலை அடைந்தனர். கோயிலின் கோபுரத்தை அணுகியவுடன் துணைவராக வந்த வேதியா மறைந்தார். அப்பரும் மனமதளர்ந்து பெருமானைப் பலவாறாகத் துதித்தார். கருணையே உருவாகக் கொண்ட பைஞ்ஞீலிப் பெருமானும் பாவாதி சமேதராய இடபவாகனத்தில் காட்சி கொடுத்தார். அப்பரும் சில காலம் அவ்விடத்தில் தங்கி உழவாரத் திருப்பணி செய்து வந்தார். அப்பருக்குக் கட்டமுதளித்த உறசவம் ஆண்டு தோறும் சித்திரைமாதம் அவிட்ட நட்சத்திர தினத்தில் மிகச் சிறப்புடன் நடைபெற்றி வருகின்றது.

(3) யமனுக்கு அதிகாரங் கோடுத்தது

சிவபக்தரான மிருகண்டு முனிவர்க்கு மார்க்கண்டன் என்பவன் புதல்வனாகத் தோன்றிச் சகல கலைகளையும் கற்று அறிவில மிக்கானாய் யாவரும் புகழும்படி வளர்ந்து வந்தான். அவன் பதினாறு ஆண்டே உயிர் வாழ்வன் எனச் சிவபிரான அருளியிருந்தான். அவனுக்குப் பதினைந்து வயது நிறைந்தபோது பெற்றோர் அவனுக்குக் கிடைத்த அறப ஷ்யுனை எண்ணி வருந்தினர். இதை யறிந்த மார்க்கண்டன் திருக்கடலூரில் உள்ள சிவபெருமானின் பாதமே அடைக்கல மென்று பூஜை செய்தான். பூஜையையும் கவனியாமல் யமன் மார்க்கண்டனைப் பாசத்தாற் பிணித்தான். அப்போது சிவபெருமானா கோபத்துடன் தோன்றி யமனைப் பாதலத்தில் விழும்படி உதைத்துத் தள்ளி மாரக்கண்டனை என்றும் பதினாறு இருக்கச் செய்தான் யமனும் வீழ்ந்திறந்தான். யம்புரியும் அழிந்தது. யமன் இறந்த காரணத்தால் உலகத்தில் உள்ள உயிர்வகைகள் யாவும் இருக்க இடமின்றிப் பெருகின. மலைகளிலும் வனங்களிலும் உயிர்கள் நிறைந்தன. நீரில் வாழும் உயிர்களும் நிரம்பின. உலகத்தில் புண்ணியங்கள் குறைந்து பாவங்கள் நிறைந்தன. நாலவகை மரபினரும் தங்கள் தங்கள் கருமங்களை விட்டனர். கோயில்களில் பூஜைகள் குன்றின.

இவ்வாறிருக்க, திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சூழ்ந்துள்ள இடங்களில் மட்டும் வழக்கம்போல உலக ஞாரியங்கள் நடைபெற்று வந்தன. பிற ஆலயங்களில் உள்ள சிவ கலைகள் யாவும் இத்தலத்தில் வந்து சேர்ந்தன. யமன் காரணமாகச் சிவபிரானுக்குண்டான கோபம் நீங்கா

திருப்பனைதக் கண்ட பிரமன், திருமால், இந்திரன், பூமி தேவி முதலியோர்கள் திருப்பைஞ்ஞாலிகு வந்து பல காலம் தவம் செய்தார்கள். சிவபெருமான் அவர்களுக்கு ரிஷிப வாகனத்தில காட்சி கொடுத்து அவர்கள் குறைகளைக் கேட்டு வேண்டிய வரங்களைத் தந்தார். சிவ பெருமான், கோயிலின தென்திசையில் பாதலத்தில் ஒரு பிலததுவாரத்தின வழியே யமனை வரவழைத்தார். சூரியன் புதலவனான யமனும் வணங்கி நின்றான். சிவ பெருமான் யமனுக்கு உண்மைச் சிவபகதானைக் கிட்ட லாகாது என்று பல உபதேசங்களைச் செய்து அவனுக்கு முன்போலவே அழித்தலத் தொழிலையும் அதிகாரத்தையும் கொடுத்தருளினான். இதனால் இத்தலத்து இறைவருக்கு அதிகார வல்லவா எனனும் பெயரும் உண்டு. இத்தலத்தில வாழும் உயிர்களுக்கும் மரணவேதனையிலலை, இவ்வர லாற்றிற்கு அடையாளமாக ஆலயத்தின் தென்பக்கத் தில பூமிககடியில் யமன் கோவிலும், யமதீரத்தமும் உள்ளன.

• (4) கலியுகராம பாண்டியன் அந்ந் பெற்றது

செந்தமிழ் நாடான பாண்டிய நாட்டில் பல வளங் களும் நிறைந்த தலைநகரான மதுரைப்பதியில் பாண்டிய குலத்தில் மிகுந்த புகழ் பெற்றவனும், பகையரசர்கள யாவரும் திறைகொண்டுவந்து வணங்கத் தக்க வலிமை யுடையவனுமான கலியுகராம பாண்டியன் என்பவன் நீதியுடன் அரசு புரிந்து வந்தான். அவன் பூர்வத்தில் செய்த தீவினையின் பயனால் வெண்குட்ட நோய்க்கு ஆளாகி வெளுத்த நண்புடப்போல இரத்தங் குன்றி மிகவும் துன்பப்பட்டு வந்தான். அந்நோயினால் துன்புற்ற மற்ற அரசர்களான பாண்டுவெனன், சிங்கவரம

னென்ன ஆகிய இவர்களைப்பற்றி எண்ணுவான். தனக் குற்ற நோய் நீங்கும்படி பல சிகிச்சைகளைச் செய்தும் அவை பயனப்படாது ஒழிந்தன. கோயிலில் பல பூஜைகள் செய்வித்தான். பல முனிவர்களிடம் சென்று வியாதி நீங்க வேண்டினான். ஒன்றினாலும் நோய் நீங்காதபடியால் மனம் வெறுத்துக் காசி யாததிரை செல்ல உறுதி கொண்டு முதலில் திருநெல்வேலிக்குச் சென்று, ஆங்கு தாமபிர சபையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானைத் தரிசனம் செய்து அவ்விடத்தில் தங்கியிருந்தான். அப்போது உணமை அடியாருள்ளத்தில் உறைபவரும், திருப்பைஞ்ஞீலி இறைவரும் ஆகிய நீலிவனநாதர் பாண்டியனை அடிமைகொண்டு அருள் செய்யவேண்டி அவன கனவில சென்று " உனக்குற்ற நோய் நீங்கி உனது உடலெல்லாம் இரத்தினம்போல பிரகாசிக்கச் செய்வோம். காசி யாததிரை போவதை நிறுத்து. யாம் திருப்பைஞ்ஞீலிப் பதியில் இரத்தின சபையில் நடனம் செய்வோம் " என்று சொல்லி மறைந்தார்.

தூக்கத்திலிருந்து விழித்த பாண்டியனும் மனத்துயர் நீங்கி மகிழ்ச்சிகொண்டு இறைவன் அருளியபடி திருப்பைஞ்ஞீலிக்குத் தன சேனையுடன் விரைந்து சென்றான். இடையிலுள்ள பல வழிகளைக் கடந்து சோலைகளும் வாழிகளும் சூழ்ந்த நீலிவனமாகிய திருப்பைஞ்ஞீலியின் எலையைக் கண்டான். தன உடல் முழுதும் பூமியில் படுப்படி கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து மெய்மறந்து தன் இருகைகளாலும் அஞ்சலிசெய்து பிரார்த்தித்தான். " சொல்வதற்கு அரியதாயும், பகதருடைய உள்ளமாயும், தென்கைலாயமாயும் விளங்குகின்ற இந்த ஸதலத்தீதக காண்பதற்கு என்ன தவம் செய்தேனோ " என்று வியந்தான்.

சிவனருளையும் குருமுகத்தால் பெறவேண்டு மென்ற எண்ணங்கொண்டு, உடம்பு வற்றுமபடி பல வீரதங்களையும், தவங்களையும் ஆற்றிவந்த வசிஷ்ட முனிவரையும் தாறபிய முனிவரையும் தரிசித்து வணங்கித் தான பெருநோய காரணமாக வருந்துவதையும், சிவபிரான கனவில அருளியதையும், தான புறப்பட்டவந்த வரலாற்றையும் தெரிவித்தான்.

அவ்விரு முனிவரும் அரசனாகுச் சில உபதேசங்களைச் செய்தார்கள். திருப்பைஞ்ஞிலிப் பதியில் உள்ள எட்டுத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்மூகி, அட்ட லிங்கங்களையும் தொழுது வழிபட்டுவந்தால் அரசனுக்குற்ற குட்டநோய தீரும் எனத் தெரிவித்தனர். பாண்டியனும் அம்மொழியைச் சிரமேற்கொண்டு எட்டுத் தினங்கள் வரையில் அட்ட தீர்த்தங்களில் ஸ்மூகி அட்ட லிங்கங்களைப் பூஜித்து வந்தான்.

பிறகு ஒருநாள் அரசன் காவிரியில் நீராடிச் சிவ சின்னங்களுடன் ஆலயத்தின் கோபுரவாயிலைக் கடந்து பகதியுடன் உள்ளே சென்று சந்நிதியில் உள்ள ரிஷபக கொடியைக் கண்டான். அக்கணமே அரசனைப் பீடித்த திருந்த வெண்குட்ட நோயும் நீங்கியது. அவன் வடிவம் பொன் எனப் பொலிந்தது. அரசனும் தன் புது உடலைக் கண்டு தரித்திரனுக்குத் தரணியானும் பேறு கிடைத்தாறபோல மகிழ்ந்தான் ; திருவருளை வியந்தான். ஆடிப் பாடித் துதித்தான். உள்ளே சென்று தனக்கு அருள் செய்த நீலிவனநாதரையும், விசாலாட்சி யமமையாரையும், இரத்தின சபாபதியையும் மெய்மறந்து வணங்கினான். பலதானங்களைச் செய்தான். திருப்பைஞ்ஞிலிக்குத் தெற்கே பாண்டிபுரம் எனலும் ஒரு நகரம் அமைத்து அதில் இருந்தனுகொண்டு மறற் அரசர்கள் போற்றும்படி

வாழ்ந்து வரலானான். அவ்வருக்குத் தெற்கில் ஊவிரிக்கு வடகரையில் ஓர் சிறு ஆலயம் ஏற்படுத்தி வடமதுரை என்று பெயரிட்டுத் தான வழிபட்டுவந்ததுடன் மறறையோரையும் வழிபடுமபடிச் செய்தான். திருப்பைஞ்ஞீலி ஆலயத்திறகு முன்னே ஓர் இரட்டைக் கோபுரம் கட்டு விததுத தன பெயரால் விளங்குமபடிச் செய்தான். மேலும் சுற்றுமதில்கள், பல மண்டபங்கள், மடைப் பள்ளி, லட்சுமி, தூக்கை ஆகிய தெய்வங்களுக்குக் கோயில்கள் முதலிய திருப்பணிகளைச் செய்தான். வசிட்டா, தாற்பியா ஆகிய முனிவர்களுக்குரிய பாணசாலைகளை அமைத்தான். பெருமானுக்குரிய புதிய திருவாபரணங்களைச் செயவித்தான். இவ்வாறு ஆலயத்தைப் புதுமைசெய்து தின்பபூஜை, மாதவிழா, வருடவிழா முதலியன நடைபெறுமபடிச் செய்தான். பசிப்பிணியால் வருந்தும் மக்களுக்கு உதவுமபடி பல அன்னசத்திரங்களை அமைத்தான். இவ்விதம் கலியுகராம பாணடியன் பல புண்ணியங்களைச் செய்து பன்னாள் வாழ்ந்து இறைவன் திருவடியடைந்தான். இததலம் பாணடியரின் ஆட்சிக் குட்பட்டிருந்ததற்கு அடையாளமாக ஆலய மண்டபங்களின் மேலதளத்தில் பாணடியருக்குரிய மீன உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

12. கர்ன பரம்பரைக் கதைகள்

(1) ஆதிகாலத்தில் இக்கோயிலின் மூலலிங்கம் மட்டுமே சுயம்புவாய்த் தோன்றிச் சுற்றும புதா சூழ்நது மூடியிருந்ததென்றும், அப்போது ஊரிலுள்ள பசுக்கள் புதாப்பகங்ங்களில் சென்று வயிறூர மேயந்து தமமையுமறியாமல் பால் சொரிந்தனவென்றும், அப்பசுக்கள் தத்தம் வீடுகளுக்குச் சென்று உடையவர்கள் கறகமும்

போது பால் குறைந்ததென்றும், பின்பு அவர்கள் மேயச்சலிடமான புதர்களிடம் சென்று மண வெட்டி யால் வெட்டும்போது அவிவிடத்திலிருந்து உதிரம் வெளிப்பட்டதென்றும், மேலும் ஆராயும்போது ஆங்கு ஓர் லிங்கம் தோன்றியதென்றும், அதை யாவரும் பக்தி யுடன் வழிபட்டு வந்தார்கள் என்றும், பிறகு அவ்விடம் ஆலயமாக விளங்கியது என்றும் கதைகள் சொல்லப் படுகின்றன.

(2) ஒரு காலத்தில் கோயில் குருக்களும், பரிசாரக ரும், வேறு சிலரும் இததலத்திலிருந்து புறப்பட்டு, ஆடி மாதம் 18-ல் கொள்ளிட நதிகரைக்குச் சென்ற தாகவும், அப்போது அவர்களுக்கு ஆற்றில் சில விக்கிர கங்கள் அகப்பட்டதாகவும், அவற்றை எடுத்து வந்து இவ்வூரில் பிரதிட்டை செய்துப் பலியிட்டுப் பூஜை செய்து வந்ததாகவும், அவ்விக்கிரகங்களால் பல அற புதங்கள் நிகழ்ந்ததாகவும், பின்பு அவைகளை வேறு தனியிடத்தில் வைத்துக் கோயில்கள் அமைத்ததாகவும் கூறப்படுகின்றன. நாளடைவில் பெரிய கோயிலில் உள்ள இரண்டு துறையுடையவர்களும் அவற்றின் அமசங் களாகக் கருதப்பட்டுப் பெரியாண்டவா, சின்னாண்ட வா என்று வழங்கப்பட்டுப் பூஜிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

13. வழிபட்டோர்

பிரமன், திருமால், தேவேந்திரன், முசுருதன், காம தேனு, வசிட்டா, இராமா, இஷ்டசுமணா, அாசசுன்ன, கலியுகராம பாண்டியன், தாற்பீய முனிவா, வியாககிர சூரன், சுதர்மன், அங்கமித்திரன், திருநாவுக்கரசா, திரு, ஞானசம்பந்தா, சீந்தரமூர்த்திகள் ஆகியோர் இததலத்தி லுள்ள இறைவனை வழிபட்டுப் பெருமையடைந்துள் ளார்கள். கலியுகராம பாண்டியன் வழிபட்டதற்கு அவன் அமைத்த கோயில்களும் கோபுரமும் உள்ளன. வியர்க்கிரசூரன் புலி உடலைப் பெற்றவன். தான் இறக் கும்போது தன் புலி வடிவம் இவ்வூராக கல்லில் இருக்க வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டதாகவும், அவ்வாறே

இவ்வூர் மதிலிலும் கோபுரத்திலும் புலிவரிகள் அமைந்திருப்பதாகவும் புராணம் கூறும்.

14. பூஜைகள்

இவ்வாலயத்தில் தினந்தோறும் காலை, உச்சி, மாலை இரவு ஆகிய நான்கு காலங்களிலும் அபிடேக ஆராதனைகள் நடைபெறுகின்றன. மாலை, இரவு பூஜை நேரங்களில் சின்ன மேளமாகிய நாட்டியமும் பெரிய மேளமும் நடைபெறுகின்றன. இவை நான்கும் சாககார் கட்டளையில் நிகழ்கின்றன. தேவதாசிகள் கையில் மந்தார மலர்களை வைத்துக்கொண்டு ஆடிப்பாடி வழிபடுவார்கள்.

15. திருவிழாக்கள்

ஆண்டுதோறும் சித்திரை மாதத்தில் பிரம்மோற்சவமும், பெளர்ணமியில் திருத்தோ விழாவும், சித்திரை மாதம் அஷ்டமி - சத்திரத்தில் அப்பா கட்டமுது உற்சவமும், புரட்டாசியில் நவராத்திரி உற்சவமும், ஸ்பபசியில் கந்தா சஷ்டி உற்சவமும் நடைபெறுகின்றன. இவையன்றித் தைப்பூசத் தினத்தன்று சுவாமி கொள்ளிடக் கரைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று தங்கி, இரவில் சுவாமி குதிரை வாகனத்திலும், அம்மன் பாலகடலும் காட்சியளித்து ஊர் திரும்பும். அப்பா கட்டமுது உற்சவத்தின்போது வழிகளில் அடுத்தடுத்துத் தண்ணீர்ப் பந்தல்களை அமைத்து வழி நடப்போர்க்கு உபசாரம் செய்வா.

16. சோத்துக்களும் வருவாயும்

இக்கோயிலுக்குத் தனியே 5 காணி நனசெய் நிலங்களும், இனம் மேலவார உரிமையில் திருப்பைஞ்சேலி, ஈச்சம்பட்டி, வாழமாலைப் பாளையம், கவுண்டன்பட்டி, மூவராம பாளையம் முதலிய கிராமங்களில் 5000 காணி நிலங்களும் உண்டு. இவைகள் மூலமாய வருடத்தில சுமார் ரூ. 7000-மும், ஞாயிறறுக்கிழமைகளில் இவ்வூரில் கூடும் சந்தையின் மூலம் ரூ. 280-ம் கிடைக்கின்றன.

றன. கோயில் சிப்பந்திகள் 64 பேர்கள் உள்ளனர். இவர்களுக்கு மானியமாக 700 காணிகள் விடப்பட்டுள்ளன.

17. நகை வாகனங்கள்

கோயிலுக்குச் சுமார் ரூ. 2000 மதிப்புள்ள திருவா பரணங்களும், ரூ. 1000 மதிப்புள்ள வாகனங்களும், ரூ. 5000 மதிப்புள்ள ரதமும் உள்ளன.

18. ஆலய நிர்வாகம் ,

திருச்சி லாலகுடி சர்க்கிள் தேவஸ்தான கமிட்டி யின் மேற்பாராவையில் இக்கோயில் இருந்துவந்து பிறகு 1939 ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் முதல் சென்னை இந்துமத தாமபரிபாலன பாதுகாப்பு போர்டு (Hindu Religious Endowments Board) நிர்வாகத்திற்குட்பட்டு நிர்வாகத் தலைவர் (Executive officer) ஒருவரின் மேற்பாராவையில் ஆலய காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும் இருவா இவ்வாலயத்திற்குக் கௌரவ தாமகாததாளாகத் தற்போது இருந்துவருகின்றனர். தற்போதுள்ள நிர்வாகத்தலைவரின் ஊக்கத்தால் கோயில் காரியங்கள் செவ்வையாய் நடைபெற்று வருவதுடன், சிறிது மூலதனமும் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இச்சிறு வரலாற்றைப் படிப்போர் யாவரும் பின்னே சேர்க்கப் பெற்றுள்ள துதிப்பாடல்களையும் பகதியுடன் பயின்று திருப்பைஞ்ஞிலி நாதரின் திருவருளைப் பெற்று எண்ணிய பயன்களை எளிதில் எய்தித் துன்பம் நீங்கி இன்ப வாழ்வு பெறுவார்களாக. நீலிவன நாதரின் திருவருள் எங்கும் நிலவுக.

19. தனி நூல்கள்

(1) திருப்பைஞ்ஞிலிப் புராணம். இந்நூல் வட மொழியிலிருந்து மெயப்பாத புரரீணிகரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. 25 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது.

தல விநாயகர்

சிதிபபெரு வளங்களும் நிகரில் கல்வியும்
கதிககுமெயஞ் ஞானமும் கதிகக்த தந்திட
மதித்தபைஞ் ஞீலியின வசந்த மண்டபத்
துதிககையா னிணையடி துதித்துப் போற்றுவாம்.

முருகப் பெருமான்

2. பாகைவிகாத திடுசரஞ் சரிசொலமு
தெனவமுத பதத்தை நேராய
நாகநகாப பெருமபதஞ்சிற றிடைகொடிகுப
படைகொடிகள் நாகரீக
மாகனகக குவடடிபங்க னைகொடுத்தும்
புணாநதானை மபூரத் தோகை
வாகனனைக் குறவனிறை மோகனனைக்
'சுகனையனபின்' வணங்கு வோமே

சிவபெருமான்

3. பரதார விந்தபரா பரைதனில மாயா
தருவுற பததி யாகிப
பூதாதி நாதரெழும பணைகளவிரித
தகிலாண்ட புவன கோடி
மீதான கனிகளைத்தந துயிராவரிவண
டினங்களுண்டு விளங்க நோக்கி
யாதார மாகியபைஞ் ஞீலிரித்த
'னடிவணங்கி யருளைச் சாரவாம்.

இரத்ன சபாபதி

4. துதியைமொழிந திதமிகுபத தியிணையுணாந
தருசசுனைசெய தொடர்பை வேதன
விதியைவெலுந திறநதருசந நிதியையக
லாகிருக்கும் விருப்பை மோட்சக
கதியையெனஞ் வினிலதிக நடமிடுபா
ரதியையருள கட்டாட்சுந கூர
மதியைவர நிதியையணி நிதியை ரதன
சபாபதியை வணங்கி வாழ்வாம்.

வீசாலாட்சியம்மை

5. பரிபுரமு மருமறையும் விரவியொலி
நிறைகமல பதத்தி னுளை
யரிபுரமும் விதிபுரமும் அடியவாகள்
கொடுத்திடத்தந் தருள்செய வாளை
எரிபுரைமே னியாநடிகு மெழிலிரதன
சபைதழைக்க வினிது மேவும
திரிபுரை நீ னெடுங்கணவிசா லாட்சிதனைப்
போற்றியிடர் தீராத வாழ்வாம்.

(2) திருப்பைஞ்ஞலித திரிபநதாதி!—இது திரிசிர
புரம் மகாவிதவான மீனாட்சிசுநதரம் பிள்ளை அவர்க
ளால இயற்றப் பெற்றது. 171 பாடல்களை யுடையது.

1. உத்தமனே யென்றும் பைஞ்ஞலியா யென்று மொண்கலஞ்சே
ரத்தமனே யென்றும் வாழத்தறி யேனையின் றுண்டருளவாய
நித்தமனே யப்பனே யெனலறவா நெஞ்சுறுவாய
முத்தமனேகம் பொலிமுலைப்பாகவென முன்னவனே.
2. தேவிகுருவம் பகிரந்தா பைஞ்ஞலிச சிவபுராகுப
பாவிகுருகு மனமில்லராய பரமருக்குத
தூவிகுருமணி ரத்தினஞ் சிந்தந் துறைமலியும்
வாவிகுரு கினங்காள சொல்லுவி ரெனறன மையகையே.

(3) இரத்தினசபாபதிமாலை. ஆசிரியர் பெயர்தெரிய
வில்லை. 100 பாடல்களைக் கொண்டது.

1. மதிமாலை மும்மத மானதி மாலை வயங்குசெம்பொன
கதிமாலை வண்ண நிறத்தண்ணைல சேவடி கைதொழுதே
எதிர்மாலை யெய்தருள பைஞ்ஞலி நாதந் கிரதனசபா
பதிமாலை யென்னுந் துதிமாலை தூறும் பகாநதிடவே.
2. மழைக்கார பொழிந்த நன்னீர் கதித்தேரி வரைபுதவக
குழைத்தோடி வச்சிரத துண்டங்கள் மாறிக் குறைவதுபோல
விழைத்தீரத் தவதருநதன மதான யிருத்த மெனமேல்
தழைத்தோங்கு மன்றிக் குறையாது ரதன சபாபதியே.
3. இனிதான சறசன ரில்லாதவூரி லிருப்பதின
தனியேயிருக்கு மவன்வாச நல்லது தன்மரு செயயா

அனியாயஞ் செய்யுந் கொடுங்கோற் றுரைகளி ல்லுடமத்துச் சனியாகிலு மெத்த நன்றாகும் ரதன சபாபதியே.

4. சிந்திக்கு நுண்ணறி வில்லோரை மேலவர் சேர்ந்துரினுந் தந்தன்மையி லெந்தநாளுந் குன்றரினப் தாருவைச்சார்ந் தெந்தப்பொழுதும் பிரியாமல் கூடியிருக்கு மந்த சந்தனம் வேம்பு மணக்காது ரதன சபாபதியே.

5. கறையந்தவ ருபதேசஞ் செய்தோர் தவனகைப் பிடித்தோர் விற்றானே வேந்தன்மைச்சன் கருணைகை வீறுசெம்பொன் பெற்றோன் வயித்தியஞ் செய்வோ னிவரெட்டுப் பேருடனுஞ் சற்றுகிலும் ப்கையாகாது ரதன சபாபதியே.

20. தேவாரமும் தீனிப்பாடல்களும்

(1) திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய திருக் குறுந்தொகை. 10 செய்யுட்கள்.

1. விழுது சூலததன் வெண்மழு வாடபடை
கழுது அஞ்சிருள் காட்டகத் தாடலான்
பழுதொன் றின்றிப் பைஞ்ஞீலிப் பரமனாத
தொழுது செல்பவா தமவினே துளியே.

2. தருக்கிச் சென்று தீடவரை பறதலும்
நெருக்கி யூன்ற நினைந்து சிவனையே
யரக்கன் பாட வருளுமெம் மானிடம்
இருககை ஞீலியென பாககிட ரிலையே.

(2) சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளியது. 11 செய் யுட்கள்.

1. காருலாவிய நஞ்சை யுண்டிருள்
கண்டர் வெண்டலை யோடுகொண்
டுரெலாநதிரிந் தென்செய் வீரபலி
யோரி டத்திலே கொள்ளாரீர்
பாரெலாம் பணிந்தும்மை யேபர
விப்பணி யும்பைஞ் ஞீலியீர்
ஆரமாவது நாகமோசொலு
மார ணியவிடங்கரே.

2. அன்னஞ்சேர் வயல் சூழ்பைஞ்ஞீவியி
 லார ணீயவி டங்கரை
 மினனும் நுண்ணிடைமங்கை மாபலா
 வேண்டிக் காதல் மொழிந்தசொல்
 மன்னுதொல் புகழ்நாவ லூரணவன்
 றெண்டன் வாயமொழி பாடல்பத
 னுன்னியின் னிசைபாடு வாருமை
 கேள்வன சேவடி சோவரே.

(3) திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது.
 11 செய்யுட்கள்.

1. ஆரிடம் பாடின ரடிகள காடலால்
 ஓரிடங் குறைவில ருடையா கோவணம்
 நீரிடஞ் சடைவிடை யூர்தி நித்தலும்
 பாரிடம் பணிசெயும் பயிலபைஞ் ஞீலியே.
2. கணபுனல் விளைவயற காழிக் கறபகம்
 நண்புண ரருமறை ஞானசம் பந்தன
 பண்பினா பரவுபைஞ் ஞீலி பாடுவாரா.
 உண்பின வலகினி லோங்கி வாழ்வரே.

(4) தனிப் பாடல்கள். ஆசிரியர்களின் பெயர்கள்
 தெரியவில்லை.

1. ஆடரவஞ் சூழ்நடம் ஆடரவங் காணவுமே
 தேடரவ நீயுகந்தென் சிந்தையில்வந தாண்டருள்வாய்
 வேடனை யருபிசெய்து வியாகர மோட்சந கொடுத்து
 நீடுபுகழ் காப்புனைநத நீலகண்ட நாயகரே.
2. சீதரணும் நான்முகனுந் தேடியடிக் காணபரிய
 நாதவிந்து வேயுமது நன்னெறியைத தேம்பியிப்போ
 சாதகம் பெடைபிரிந்த தனமையது போலானேன்
 ஆதரவு சொல்லெனக்கு அதிகார வல்லவரே.
3. முதலாக் வனைத்தினுக்கும் நிற்கின்ற பொருளே
 மும்மூர்த்தி சொரூபத்தை யுடையோய் நீமேரு
 மதலையாய் வந்தபரை மணங்கொண்டி பொருளே
 மயக்கமுடைத தக்கனைபு ஞானுவிததாய் சிவனே

சுதர்மமதை நிலைநாட்டி நிற்கின்ற பொருளே

சொல்லரிய தத்துவத்தின் சுகம்வினைக்கும் பொருளே
கதவிவனம வாழுமுயிர காககும்வான் பொருளே
காணகின்ற வணைத்தினிலும் ஆளுயரீ பொருளே.

4. சுந்தரம் பொழியுமுகி லளகபார

முகமதில் துளிகைகோ ரித்தமுத்தும்
சுட்டிவெண பிறையிலகு ரதன நிகாக
கொப்புதுலங்கு பொன்னோலை யொளியும்
செந்தூர திலகநுதல் முதது மூக்குத்தியும்
செம்பவள வாயுநகையும
செணடையுந கிள்ளையும் தங்கவளையும்
பெருஞ் செங்கையுந திருமேனியும்
கந்தர நிறைந்திலகு முந்தார தனமார
கருணை யருள்விழி பாவையும
கலகலென தணடையும பாதமும்
யானகாண காட்சிதரவேணுமே
செந்திரு தினம்பரவு மேடூச் சிதம்பரந
தெரிசிக்க வேண்டு மடியார
நெத்தைவளா பைஞ்ஞீவி நாதாபாகத்திலுறை
தேவி விசாலாட்சி யுமையே.

5. காலையிலே யுனைத்தொழு தேத்தினேன்

காமவாரிக கயலபோல வாடினேன்
பாலேவிட் டுப்புனலைக் குடித்ததிடும்
பாவிபோலப் பறந்து மயங்கினேன்
நீலியான வனநதனில் மேவிய
நிததாபாக வளரும் பராபரி
மேலதில்லை யிஸ்முககிய மாகிய
விமலையான விசாலாட்சி தேவியே.

வாழ்க அந்தணர் வானவா ஆனினம
வீழ்க தண்புனல வேந்தனும ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாழ்அரன நாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீரகவே.

மேலாதிக்கம், 1910-11-20, நிலையம்
அட்டி (1910-20).
கணபதி அண்ணா

திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்

இது

புராண-அஷ்டாவதானம்

சபரபதி முதலியார் அவர்கள்

இயற்றியது

எஸ். பி. ஜி. ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதரும்

‘நல்லாசிரியன்’ டத்திராதிபுருமாகிய

கா. நமச்சிணாய முதலியார் அவர்கள்

பரிசோதித்துத்தர

இரண்டாம் பதிப்பு, தலைமையூர் குமாரா

புராண-த. குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள்

பதிப்பித்தது

இரண்டாம் பதிப்பு, 1900-4த்தகம்.

இராமலிங்கம் விவேகானந்தர் அச்சியநகிராசாலை

மேலாதிக்கம் செய்தது]

1913

விவிலி அணு க.பை.சு.

GF

Q 2, 3: 38 per:U

E 3

கணபதிதுணை

ஆபாடம்.

இவ்வசனநூலை 'திருப்போரூர்த் தலபுராண சரித திரச சுருக்கம்' என்னும் பெயரால், இதனது ஆசிரியராகிய புலவர் பெருமான் புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரா அவர்கள் சுமார் 38 யாண்டுகளுக்கு முன்னர் கலியாண்டு 4976-ல் சிகழும் பவனா குமபரவியில் வெளியிட்டனர். அதன் முகப்பில் "முன்னர் வடமொழியிலிருந்ததைக் கிருஷ்ண சாஸ்திரியாரா அவர்களைக்கொண்டு தமிழில் மொழி பெயர்த்து விருத்தா செய்யுளாகப் பாடிய அப் புராணசரித்திரத்தை வசனரூபமாகச் செய்து தருகவெனத், தையூ நரசப்ப சுப்பராயமுதலியார், வைத்திகப்பராய முதலியார் இவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி மேற்படி தேவஸ்தாந தர்மகாததா ஸ்ரீ சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனம் ஒன்பதாம்பட்டம் முதலுக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அநுமதியில் இயற்றியது" என நூலாசிரியர் குறித்திருக்கின்றனா. இந்நூல் வடமொழியினின்றும் தாம் மொழி பெயர்த்த செய்யுட்களை ஆதரவாகக்கொண்டு வசனரூபமாகச் செய்யப்பட்டதாகவின் முதனூலுக்கு முற்றும் ஒத்துப் பெரியமலையையும் சிறியவுருவில் அகப்படக்காட்டும் ஆடிக்குச் சமமுற விளங்குகின்றது. புராணத்திலுள்ள சகல விஷயங்களும் முறையே நன்கு வெளிப்பட அமைந்திருக்கின்றன.

செய்யுளா வியன்ற நூல்கள் கற்றார்க்கே பயன்படுகின்றவாதலின், அவைகளிலுள்ள அரிய விஷயங்கள் என்போ

லும் கல்லாக்குச சிறிதும் பயன்படாமல் ஸ்தூபியிற் புதை
யுண்ட பொன்னேபோல மறைந்து கிடக்கின்றன. வசன
நூல்களே பெரிதும் பயன் தராததக்கவையாத லுணர்ந்து,
இந்நூலாசிரியா செய்து வெளியிட்ட இந்நூலை இரண்டா
முறை பதிப்பிக்க ஆவங்கொண்டேன் யான் இத்தகைய
நூல்களை பதிப்பிக்கும் ஆற்றல சிறிதும் இல்லையெனினும்,
எனது சிறிய தகையாகிய இக்கிரந்த காதநா எனக்கு
அவ்வப்போது ஒதிவந்த நல்லுபதேசமும், அவாபால
யான் கொண்ட அன்பும் என்னைததூண்ட இதனைச் செய்
யத துணிந்தேன்

இப்புராணம் பதினேழு அததியாபங்களை யுடையது.
இந்நூலில் முருகக்கடவுள் இததலத்தினகண் அருளுருக்
கொண்டு விளங்கும் விவரமும், கண்ணுவா சிவமுனி முத
னிய முனிவர்களுககு அருள்புரிந்த விவரமும், பிரணவத்
தின் சிறப்பும், நிமபவிருஷத்தின் நோமையும், வேமபடி
விநாயகா வரலாறும் விளக்கமுறுகின்றன இந்தக் கேடத்தி
ரம் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தியாகிய மூன்று விசேடங்களை
யும் ஒருங்கே எய்தப பெற்றது மன்றி பிரணவமே மலை
யுருக்கொண்டு விளங்கும் சிறப்பினையு முடையதாகும் இப
பதிப்பில் செய்யுட் புராணத்திற்கேற்ப அததியாயம் வகு
தது, அப்புராணத்திலுள்ள தோத்திரப் பாடல்களையும்
சேர்த்துள்ளேன்.

படிக்குநதோறும் முருகக்கடவுள் திருவடியிற் பத்தி
யை முதிர்ச்செய்யும் இப்புராணநூலை அரிதிற் தேடியபின்
னர், அதனை அச்சிட முயன்றேன். என் முயற்சி இனிது
முடியுமாறு பொருளுதவி புரிந்து என்னை ஊக்கி முட்டி
ன்றி முடிவுபெறச் செய்த அன்பர்களுக்கு நல்லருள் சுரக்

சூமாறு அம்முருகக் கடவுளை வேண்டிதலும், எனது மன முவந்த வந்தனம் செலுத்துதலுமன்றி மற்று யாது செய்ய வல்லேன.

இந்நூலினை அரசிடக் கருதிய காலத்து முதற்பதிப்புப் பிரதி அகபாடாது எனது மனமொழ்க்குந் தருந்தது முதற்பதிப்புப் பிரதியுதவி எனதுமனஞ்ஞல்கதை அதற்றிய பரோபகாரியாகிய சீமான ஓ தேவராஜமுதலியா சவாகளுக் கு அன்பு நிறைந்த வந்தனமும் நன்றியும் பாராட்ட வரிமையுற்றிருக்கின்றேன

‘எவ்வுயிரு மென்னுயிர்போ லெண்ணி யிப நகவுநின்
றொவ வருடகருணை செய்யாய் பராபாமே’

என்னும் மாடசிமையுற வாக்கியத்திற் கெக்கியமா யுள்ள
வரும்

‘நல்லா றென்னுங் கொளறு’ து மேலுலக
மில்லென்னு மீதலே நன்று’

என்றுள்ள இவ்வரிய வாக்கியத்தில் “மேலுலகமில்லென்னு மீதலே நன்று” எனனும் வாக்கியத்தைக் கடைபிடித்த தொழுகுதலே தமது பொழுது போக்காகவுடையவரும் செனனை-வேபபேரி எஸ் பி ஜி ஹைஸ்கூல தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதரும் ‘நல்லாசிரியன்’ பத்திராதிபரும் இந்நூலாசிரியா வழியிற் கலவி கற்றவரும் அவா பால ஆர்வரிக் குடையவரும் எனக்குச் சுகானுபவமே யுண்டாகத் திருவருளை பிரார்த்திப்பவரும் என்னுயிரனைய நண்பருமாகிய கா-நமச்சிவாய முதலியாசவாகன் யான் இந்நூலினை அச்சிழிம் அம்பதது தமது யாக்கையின் சௌகரியத்தை எட்டுணையு மதியாமலும் மனமுரிசின்றியும் இந்நூலிற்கு முத

ஹாலாகிய செய்யுட் புரணத்திற் கேற்ப அத்தியாயம் வகுத்து முதற்பதிப்புக் கிணங்க பரிசோதித்துத் தந்து பொருளும் உதவினர். அருபான் மும்மை நாயன்மார்க ளுள் ஒருவராகிய குலச்சிறை நாயனார் அவதரித்த கருணீ கர் குலத்தில் உதித்தவரும், அரிய உரைநடை நூல்கள் பல இயற்றியவரும் ஏழைகளிடத்துத் தாயினும் அன்புடைய வரும் எனது இன்னுயிர் நண்பரும் ஆகிய திரு பக்தவத் சலம் பிள்ளை, பி ஏ , எம் பி பி. ஐ அவர்கள் இதற்கான அச்சுக்கூலி முழுவதும் உதவி புரிந்தனா இம்மகோப காரிகளுக்கு எமமாட்டுக் கைம்மாறென்றிலதாயினும் என் வகைச் செல்வததையும் வள்ளலாகிய காரிபோன்ற இவ்வுப காரிகளுக்கு அருளிச்செய்து பாலிக்குமாறு பணைத்தான் பதாமபுயததைப் பழிச்சுதலோடு நன்றியும் பாராட்டக் கடமை வகித்துள்ளேன்

யான் கொண்ட இந்நன் முயற்சி இடையூறு படா வண்ணம் தோன்றாததுணையாக இருந்த அருள்புரிந்த வேமபடி விநாயகக்கடவுளை மனமொழி மெய்களால வணங் குகின்றேன்.

இங்ஙனம்

இந்நூலாசிரியர் தமையனார் குமாரன்,

புரசை-த. குப்புசாமி முதலியார்.

4-12-1913.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
		ஆபாடத்தில்.	
5	9	மேன் னுயிர் போ	மேன் னுயிர் போ
6	1	புரணத்தி	புரணத்தி
„	2	கிணங்க	கிணங்க
„	3	அருபான	அருபான
36	6	விதிபாதம்	விதிபாதம்
39	16	சொருபமாகுமென	சொருபமாகுமென

34 ஆம் பக்கத்து உடுக்குறியிட்ட பாகத்தை ஜகவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறு எனக்கொள்க.

2 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

ச தா சீ வ ம்.

மாமருவுஞ் சதுர்வேத வுட்பொருளா
யருட்பரையின் வடிவாய் நந்நான்
காமருவு முருவுமிகந் தைம்முகத்தேகா
டருள்குரக்கு மமலன் பாதந்
மெய்வ யானைவள்ளி
யுட்போ ரூர்வண்
புறவானமயம் தமிழரைக்க
வெக்காலும் பவ வாழ்வாம்.

நட

கருத்திருத்திக் களித் புலிப்பாதர்
கான்முளைக்குக் கால்ப் பாலங்
கருத்திருத்திக் ககன்புரப் போற்றுகரு
ணைப்பதியுட் கரி
கருத்திருத்திக் கனிஞாலம்
டுறுமெம்மான் கமல பாதந்
கருத்திருத்திக் கரியமல மிரியவருட்
குரியநலங் கவின வாழ்வாம்.

கைலாய நாதர்.

பூதனைமுன் படைத்திடுமைம் பூதனையாண்
டருளுமா புரங்கொண் டாடும்
பாதனையெல் லாந்தருநாற் பாதனைப்பெண்
பாகனைப்பாம் பணிசூழைப்பொற்
காதனைமுப் புரத்தொடும்வி காதனைமுக
கண்ணனைத்தான் கடக்கும் விந்து
நாதனைவான் கயிலாய நாதனை
நாளுமுள் நாடி வாழ்வாம்.

வாலாம்பிகை யம்மை.

வேணியிடங் கொண்டாடான் றணந்திருப்பின்
வயப்படுத்து மேனி முற்றும்
பேணியென்றோர் பாற்றனுத விடைகட்டோ
முமையாங்கூன் பிறைநா கம்மான்
காணிலவள் கலப்புரைமின் னெனக்காவற்
படுத்தியா னுடற்செம் பாதி
காணிகொள்வா லாம்பிகைமென் மலர்ப்பதத்தை
யுளத்தமைததுக் களித்து வாழ்வாம். (எ)

வேம்படி விநாயகர்

வேம்படி முனாதத வேழமன் பகவா
வியில்வள ராம்பன்மூ வெயிலும்
வேம்படி நகைத்தோன் புயத்திவர் களப
மெய்ம்மையோர் போதக மிக்க
வேம்படி மைப்ப டார்க்குவன் மதமா
விறைஞ்சநர்க் கருட்கயம் போற்று
வேம்படி மிசையென் றடைபணி புரிநம்
வெம்பவந் கடத்திடு மனனே. (அ)

இட்டசித்தி விநாயகர்.

சிட்ட சித்திது விதுவென வுணர்த்திக
பரத்திடைச் சிற்றின்பத்
தொட்ட சித்திடு மெய்ம்மையோர்
விரும்புவ வுதவுபோ ரியில்வானக்
தொட்ட சித்திரச் சினகரஞ் சூழ்மதிற்
குணதிசை யின்பாங்கர்
இட்ட சித்தியா னையினிரு சேவடி
விறைஞ்சி நாடொறும் வாழ்வாம். (க)

கணநாதர்.

பணநாதன் பலநாவி னும்பகர

வருஞ்சீர்த்தாய்ப் பைந்தார்ச் செந்தே
 னுணநாத மனிமுரலும் பொழிலுடுத்த
 திருப்போரூ ரொருவி லாரீர்க்
 குணநாதத் துச்சியின்மேற் கொளும்பெருமான்
 பெல்லங்கோயிற் குணபான் மன்னுங்
 கணநாதீ னிருபாதந தணவாம
 லனவரதங் கருத்துள் வைப்பாம். (க0

திருப்போரூர் சிந்தாதீரீ விநாயகர்.

நிதிவருபொன் னாட்டரசன் மணமலர்நந
 தனம்வளர நெடுநீ ருண்ட
 துதிவருபைந் தமிழ்முனிபொற் கமண்டலீ
 ரளித்தருளுந் தோன்றல் கங்கை
 மதிவருசெவ் வேணியண்ணல் பெறுமதலை
 மலர்வாவி வளங்கூர் போரூர்ப்
 பதிவருசிக் தாத்திரித்தந் தாவளத்தின்
 புகழ்பாடிப பணிநது வாழ்வாம். (க1

சுப்பிரமணியர்.

மணிநாங்கு பணிக்குழையார் துதற்கோட்டி.
 விவர்த்தவுண றிருள்வ ரைநது
 பிணிதாங்கு முயிர்ப்பைங்கூழ் மல்கவருட்
 டிவிரமீப் பிறங்க வெங்கும்
 அணிதாங்கு மன்பரசு மரைமலர்த்திப்
 புலவர்களேத் தெடுப்ப வெட்சிக்
 கணிதாங்கு தோளாறு முகப்பரிதி
 யுளத்திருக்கக் கருதி வாழ்வாம். (க2

வேதகிரீசர்.

அங்கமறை யெவர்க்குமள வறிவரிய
வவைமேற்றா மமருங் கோலம்
புங்கவரா தியரானு மறியவொண்ணு
தென்றெவரும் புலங்கொண் டுய்வான்
றங்கருணை யாலமைந்த சதுர்வேத
கிரியினிடந் தங்கு யாண்ட
மங்கையிடங் கொண்டகழுக் குன்றாடி
போற்றிவினை மாற்றி வாழ்வாம்.

(காட)

தகஷிணழித்தி.

சொல்லா சணங்களாய் வாசசியமாய்
நின்மலமாய்ச சோதி யாயொன்
றல்லாதும் யாவுமாம் விபுவாய்நால்
வருக்கருளா தருளிக தெய்வக்
கல்லாவி னீழலுமென் சிரமுமென்கண்
ணெஞ்சிடமுங் காணி கொண்டு
நில்லாம னிற்குமொரு குருமணியி
னருளொளியி னெடிது வாழ்வாம்.

(கச)

தேய்வயாண யம்மை.

தனைமணக்க மடலூர்த லாதியினுன்
முறையன்றென் றடற்றார் வேலான்
முனைமணக்குந் தாசவுணர் முதற்பறித்து
வென்றிபுனை முறையாற் பொற்கேழ்ச்
சனைமணக்குந் தருநிழலான் றாவெங்கோன்
றனைமணந்த தெய்வக் கற்பின்
நனைமணக்கும் குழற்கடவுட் பிடியெம்பி
சாட்டிபத நளினம போற்றி.

(கடு)

6 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

வள்ளியம்மை.

விண்ணாளி யரிதீன்ற தெய்வவிளம்
 பிடியிருக்க வேட்கை மீக்கூர்ந்
 தண்ணாளில் வேற்றுருவாய் முததோன்புக்
 குறுத்தவுளத் தச்சுந் றுங்குத்
 திண்ணாளித் திறற்குகனைக் காதலுட
 னேதழுவு சீர்த்திக் கூாவேற்
 கண்ணாளி கலுங்குறவர் பெண்பெருமா
 ளிருதானைக் கருதா நிற்பாம் (கங்)

தமரகோட்ட முருகக்கடவுள்.

சமரக் கோட்டந் தரப்பரர் மாவொடு
 தமரக் கோட்டக் கிரிசெஞ்ஞ சத்தியான்
 நமரக் கோட்டமி லார்நண்ணி யேத்துமெங்
 குமரக் கோட்டக் குமரனைப் போற்றுவாம். (கங்)

வீரவாததேவர்.

தோட்கு ரியது வந்தையீ துடையர்
 வீரார்களெனப் புவிசொல்ப
 வாட்கு றுங்கைய ரஃதுதான் தோன்றினேர்
 மாற்றலர்ப் படுத்தெய்தி
 வேட்குறுந்துணை யுற்றதா லறிந்துதன்
 விறல்சொல வியற்கைப்பேர்
 மீட்குத லரும்வீர வாகுவினிரு
 வியன்மலர்ப் பதம்போற்றி. (கங்)

வேற்றிவேற்படை.

ஏவ ராலுமெப் படையினும் வேறற்
 கெளித வாதஞர் மாவினைக் கிரியைத்

தேவ ராலமர் வானொடேத் தெடுப்பச்

செகுத்த தோர்தலைச் சத்தியென் றேனோ

11வ ராலமார் களததர்முத் தலைச்சத்

திகளு மாவலிற் புகழ்தர விளங்கும்

பூவ ராலுகள் பண்ணையம் போரிப்

புதித னூர்வெற்றி வேலுற்ற துணையே. (கக)

செங்கண்மாலீசர்.

தங்கண்மா லீரமெய்த் தவரு மாயிரம்

பைங்கண்மா லூர்தியும் பரவப் பூசனைக்

கங்கண்மா லீகென வாழி ஈந்தருள்

செங்கண்மா லீசர்தாள் சென்னி சேர்த்துவாம் (உ௦)

நீருவிடவேந்தை-நித்திய கல்யாணப் பெருமாள்.

பூமகவு புதனாகத் துற்றதெனக்

கவுத்துவம்வாள் பொலியு மார்டில்

மாமகவை யீன்றமுந்நூற் றறுபான்மா

தவரளிப்ப மகிழ்ந்து தோகை

தாமகவுந் தவவனத்தோ ராண்டளவு

மணம்புணர்ந்து நங்கு மன்ன

வாமகெவி வருநித்ய கல்யாண

மாதவனை வணங்கி வாழ்வாம். (உ௧)

மயிலும்வேலும்-ஆண்டலைக்கொடியும்.

வாஹாஷர் தியுங்கொடியு மாயிருப்பிற்

றம்வயிர மறித றேற்றார்

கோளார்தோட் சூர்வடிவாய்ப் போரியிளங்

குமரன்கூ ராபிவி னன்றி

8 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

மரளானென் றறிவுறுத்து ஞாட்பிகளி
மேல்வரத்தி னிருகூ ருய்ச்செவ்
வேளாண்ட வாகைபுனை தோகைவேல்
பதாகைவிறல் வென்றி போற்றி. (உஉ)

நாமகள்.

மதுவ லாரியா தியர்கிரு வாக்க
மன்னி னாரெனு மழிவிலாப் பொருட்கல
விநுவ லாரெனி னுவதென் னெனப்பொன்
வெறுக்கை யாட்டிசைந் திருகையுஞ் சிவப்பத்
தனுவ லான்கண்டு மெய்யெலாங் கறுக்கத்
தன்பு கழ்ததக வெள்ளெனுங் கடவுட்
பதுவ லாட்டிசைந் திருவடிப் புணையப்
பற்றி முததமிழ்க் கடற்கரை காண்பாம் (உங)

அகந்திய முநிவர்.

முன்மலையில் வலற்சவட்டித தவப்படையான்
வலலசுரன் முற்க ரநது
சென்மலையார் கலியுமுநதத் தனையாக்க
மிசைந்தமராப புரநது சிற்றப
பன்மலையொன் றுரித்தபிரா னருட்கருகூ
லமுமாய்ப்பைந தமிழ் மணக்குந்
தென்மலையாந் தொன்மலைவாழ் கும்பமுனி
யம்பொனடி நம்பல் செய்வாம். (உச)

திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார்.

கருக்காழி யன்றதரு முதற்கட்டுக்
கவுரியருள் கருணைப் பாலுண்
டிருக்காழி மெய்ப்பயனை மூவாட்டிற்
பாவாக விசைத்துத் தந்தை *

யருக்காழி விடமுண்ட வருட்கடலை
 விரல்சுட்டிக் காட்டு மண்ணல்
 திருக்காழி யெம்பெருமான் திருவடியைப்
 பரவிவினை யொருவல செய்வாம்.

(உரு)

தீருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

தோமூர்க்க வருகவஞ்சர் வலியெரிமுன்
 றுரும்பாகச சூல மேற்றார்
 தாமூர்த்தி யெனுமெய்ம்மை யெளிதுணர்
 வைந்தெழுத்தே சங்கார் வாரி
 யாமூர்த்த மொடுங்கடக்கப் புணையென்றோர்ந்
 துய்யுநெறி யினிது தேற்ற
 வாமூர்க்கண் வரும்பெருமா னடிதொழுது
 கொடியவினை யடிபை வெல்வாம்.

(உசு)

சுந்தராமரீதி சுவாமிகள்.

தருமுதலை யாதிசெனக் கொண்டாங்கெவ்
 வுலகுமான் றானாக் கொள்ள
 வருமுதலை வீழ்ந்தென்னப் பரசமய
 நாகமெலா முரறக் கூடாதவ்
 வெருமுதலைப் பாடியொரு கருமுதலை
 வயிற்றுமக வுதவு மெங்கோன்
 பொருமுதலை யுடைப்பிறவி யழனீக்குங்
 கழனிணையி னிழற்புக் சூய்வாம்.

(உ௭)

தீருவாத லூரர்.

மாசகம்போற் றிடவெமது மாசகம்பாற்
 றிடவாத லூரின் மேவித்
 தேசகஞா னம்பாவத் தேசமெலாம்
 பெருந்துறையிற் றேர்ந்து மாயைப்

10 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

பாசகர ணந்துரியங் கடந்தவொளிக்
காநந்த மல்கும் பண்பின்
வாசகமா ணிக்கமணிக் கோவைபுனை
யண்ணலடி சென்னி வைப்பாம். (௨௮)

அருணகிரி நாதர்.

உருப்புகல வரியமறை நான்குமெனிற்
றன்சீர்த்தி யுரைப்பா ரியாரென்
றிருப்புகலங் குழையவருட் டானுக்கித்
தணியுணர்த்த வெடுததெம போலி
யருப்புகலங் கநதரனு பூதியலங்
காரமொடந் தாகி யண்ணல
திருப்புகழ்சொல தமிழ்த்தலைவா மலர்ப்பதத்தைத்
தலைப்புனைந்து சென்மந தீரவாம். (௨௯)

நடிகீரர்.

பெருகாற்றுப் படைபயனு ரறிவரிய
செவ்வேணிப் பெருமான் பாகத
திருகாற்றுப் படைவணங்கு ரனநடையா
ருமையளித்த விளவற் போற்றிப்
பொருகாற்றுப் படையரவப் படைமுனம்
படியடுத்த பொரும லுட்க
முருகாற்றுப் படைமொழிமுத தமிழ்க்கழக
முதல்வர்பத முன்னி வாழ்வாம். (௩௦)

கச்சியப்ப குருக்கள்.

கச்சி யப்ப னவரும் நயப்புற
பிச்சி யப்ப னகமுடிப பெய்திடும்
உச்சி யப்பன் புகழ்க்காந்த மோதுசீர்க்
கச்சி யப்பன் கழறொழு தேத்துவாம். (௩௧)

சிதம்பர சுவாமீ.

பதம்ப ரவுநர் பல்பவம் பாற்றுவ
துதம்ப ரமெனுங் கந்தர்க்குச் சொல்லின
முதம்ப ரவபபு கல்சந்திதி முறைச்
சிதம்பர வள்ளல சேவடி யுள்ளுவாம். (௩௨)

திருப்போரூர்ச் சந்திதி முறை.

எந்திதி யுஞ்செவ்வே விறைவா பேரரு
ளிரிதி யுநதனி யிசைக்கு மாதவர்
தந்திதிச சிதம்பர வடிகள் சாற்றிய
சநிதி முறையினைத் தாழ்ந்து வாழ்குவாம். (௩௩)

குருவணக்கம்.

அச்சதன் பரம நமபுய னுதி
யருண்மகா லிங்கமெய் வடிவாய்ச்
சச்சிதா நநத சரவணற் பெறுமோர்
தாண்டவ ராயதற் பரமாம்
விச்சுவ வுருவ விரிவனை யுள்கு
மெய்நெறி தநதெனை யெடுத்தாள்
கச்சியம் பதிவாழ் சபாபதிக் குரவன்
கான்மலர் சென்னியிற் புனைவாம் (௩௪)

அவையடக்கம்.

இகபர முணர்தது முத்தமிழ் தூவி
னியலறி மேதக்க வல்லோர்
தகைகெழுஉ மான்பா னோக்கிமட் கலனுந்
தகக்கொளு மாறெனத் தேறும்
வகைநலந் தீதென் றோர்கலா வெளியேன்
வாய்நிரம் பாப்புன்சொல் போரித்

12 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

திசுமுமைம் முகன்சே யறுமுகன் கருணைச்
சீர்ச்சரி தத்தினு தரிப்ப.

(௩௩)

இதுவுமது.

கொள்கலை மலயத் தருந்தமிழ்க் குரவுக்
கொண்டொ னாதிமுன் னவர்க்காங்
கெள்கலை யகற்றும் பொருண்மொழி போரி
யிறைமுதற் குரவற்கு வன்மை
யுள்கலை யுறவி லறிஞர்முன் யானீ
துட்கலா துரைசெயப் புக்கேன்
வெள்கலை யாசை யறிவரி தெனுமல்
வழக்கென்பா லேவிளங் கிற்றால்.

(௩௪)

பாபிர முற்றுப்பெற்றது.

திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

முதலாவது

நைமிசாரணிய அத்தியாயம்.

சந்தன மகரு முல்லை தாமரை நெய்த ளாதி
வந்தன பொருட் கிருக்கை வரைமுதற் றினையே போலப்
பந்தமும் வீடுங் கண்டு பயிலுமெத் தவமு மான
நந்தரும் பொருட்கு ருக்கை நைம்மிசா ரணிய மென்ப.

பூர்வம் நைமிசாரணியத்தில் காசிபர், கௌதமர், கர்க்
கர், வசிஷ்டர், வாமதேவர், புலத்தியர், விசுவாமித்திரர்,
பராசரர் முதலிய அநேக ருஷிகள் பிரமநிஷ்டாபரராயும்
விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரித்த அங்கங்களை யுடையவராயும்
ஜிதேந்திரியராயும் சிவபூஜாதராதரராயும் ஓரிடத்திற் சேர்
ந்து தமக்குள் பேசத்தொடங்கினா.

ஜனன மரணமான சமுத்திரம் அஞ்ஞானமாகிய
ஜலத்தால் நிறைநது, அவாவாகிய அலைகளையுடைத்தாய்,
காமாதிகளாகியமுதலைகளால் சஞ்சரிக்கப்பெற்றதாய், மனோ
பாவங்களாகிய மச்சங்களுக் கிடமாய், தாபத்திரயமாகிய
சேறுகளுள்ளே பற்றி மோகமென்னும் பாசியால் நிறை
வுற்று, மாதர்களென்னும் அட்டைகள் மிக்கதாய், அகங்கார
மென்னும் குன்றுகளால் மேடுபள்ளங்களுள்ளதாய், பழைய
ளாசனையாகிய புதல்களோடு கூடியதாய், அபிமான மென்

14 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

னும் நீர்ச்சுழியால் அங்கங்கும் நெருக்கமுறறு ஆசையென் னும் முத்துசசிப்பிகளால் நிரம்பி, பொய்யாகிய றுரைகளைக் கொழித்து, ராகமென்னும் நீரோட்டத்துடனே மாயை யென்னும் ஆழத்தால் நீசுநிலைகொள்ளாமல துக்கமென் னும் தவளைகளாற் கோஷிக்கப்பட்டு துவேஷங்கொன்னும் ஊற்றுக்களாலதிகரித்து, உலோபமாகிய அளவில்லாத விசா லத்தை யுடைத்தாய், அசுத்த கருமங்களாகிய பயங்கர ஜலஜந்துக்களால் பயமுறுத்தி, காயக்கிலேச மென்னும பிலங்களும வளைகளும் அங்கங்கும் பொருந்தியதாய், வியா தியாகிய பிரவாகங்களால் அடிக்கடி நிரம்பி அசத்தாகிய கரையை யுடைத்தா யிருக்கின்றது.

அன்றியும், அது மகோத்தியைப்பாக்கிலும் மிகப் பெரிதாயிருப்பதால் அதனைக் கடத்தற்குத் தகுதியாயிருக் கின்ற மரக்கலம் யாதெனில் ஸ்ரீ சுபபிரமணியக் கடவுளது பாதமேயன்றிப் பிறிதில்லை யென்று அக்கடவுளின் சாக்ஷாத்காரத்தை அடைதற்கு அநுகூலமாகிய உத்தியை அவ்விமலராகிய மாதவர்கள் யோசிக்கவூற்றனர்.

பரத்துவாசர் சத்தியமென்னும் உபாயத்தால் அடை யலாமென்றும், வசிஷ்டர் தபோபலத்தால் அது கிடைக்கு மென்றும், சதான்மர் தருமத்தால் கிடைக்குமென்றும், காசிபர் யாகங்களால் கிடைக்குமென்றும், கண்ணுவர் தானங்களாற் பெறலாமென்றும், கௌதமர் புத்திரரால் அகப்படு மென்றும், துருவாசர் துறவால் சித்தியாகுமென்றும், இவ் வாறு அவ்விருடிகள் பற்பல விதமாக யோசித்துக்கொண் டிருக்கையில் வியாசருஷிக்கு முக்கிய மாணக்கராகிய சூத புராணிகர் முனிவர்களது புண்யாதிகத்தினால் அவ்வனத் தில் வந்தனர்.

அம்முனிவர் அவரை நோக்கி, அர்க்கிய பாத்திய முதலியவற்றாற் பூசித்து, ஆசனத்தி விருத்தினர். அவர் சூத புராணிகரைத் தோத்திரஞ்செய்து தமது உள்ளக் கொள்கையை அவரிடத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்து தாம் பேசிக்கொண்டிருந்த பலவித யுத்திகளையும் விவரமாகச் சொல்லிப் பிரார்த்தித்தனா. சூத புராணிகர் முனிவரரை நோக்கிச் சொல்லுவார். பதினெண் புராணங்களையும் வெளியிட்டவராகிய வியாசரால் பூர்வத்தில் சமஸ்த வேதா கமங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இப்பொருளெனக் குக் கிடைத்தது காததபுராணத்தில் சங்கரசங்கிதையில் சிவரகசிய கண்டத்தில் ஸ்ரீ சுபபிரமணியக் கடவுளால் வள்ளி யம்மைபொருட்டு விவரித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளதாயிருக் கின்றது. அதனை நான் கேள்வியுற்றபடி சொல்வேனாக, நீவிர் பரமபகதியோடு கேட்கத் தக்கதென்று சூதபுராணி கா சொல்லிவருகின்றனா.

முதலாவது நைமிசாரணிய அத்தியாயம்

மு ந் தி ந் து.

இரண்டாவது

திருக்கயிலாய அத்தியாயம்.

முருக வேளடிப் பத்திமை யோககுண்முன் னவராய்த்
திருகி லாச்சிவ ஞானநீர திரையுவா செறியாப்
பெருகு மாக்கட லாயுமை பாகங்கொள் பெம்மான்
மருவு லாங்கழல் வாரிசத் தளிசிகர் மதியீர். (க)

ஆறு மாமுகப் பிரான்றிரு மான்மகட் கநநாள்
கூறு மாக்கதை யனைத்தையும் விரியுறக் கூநீ
யேறு மாறரும் பவக்கட லெமக்கரு ஞாமினென்
றுறு மூறிலார் தவத்தொடு முரைசெய வுவநதான் (உ)

மாற்றும் வெவ்வினை யாளனாளு சூதமா தவன்வெங்
கூற்ற டேநதிருத் தாளுமை கொண்குநர் பயநத
வேற்ற ருநதிற் பிள்ளையார் வியன்மலர்ப் பாதம்
போற்றிச சிநதித்து வணங்கியன் னவாக்கிது புகலவான். (ங)

ஊழிக்காலந்தோறும் வளர்நதோங்குகின்ற ஸ்ரீ கைலா
சத்தின் கொடுமுடி நடுவில் சகலவித அலங்காரங்களால்
நிறைவுள்ள திருக்கோயிலுள் நவரத்தினங்களழுத்திய சிங்
காதனத்தில் ஸ்ரீபார்வதிசமேதராய் விராயகர், முருகக்கட
வுள் சூழ்ந்திருக்கப் பாமேசுவரர் வீற்றிருநது பிரமவிஷ்
ணுக்களும் ஜனகர் முதலிய முனிவாரும் அநந்த முக்தர்
களும் நந்திதேவர் முதலிய கணங்களும் அளவற்ற உருத்

திர்களும மறறை பெலலாத் தேவர்களும் வந்து நெருங்
கப் பயபகதியுடன் சேவிக்க அவரவர்களுக்கும் இச்சித்த
வாங்களை அருக்கிரகித்து வருகின்ற சமயத்தில், அநேக
ருஷிகளுடன் அகஸ்திய மூணிவர் பக்தியினை பலமுறை
நமஸ்கரித்துக்கொண்டு ஆதிநாயகனுடன் மெள்ளமெள்ள
நெருங்கிச் சந்திநானத்தில் வந்து அநேக முறை அஷ்டாங்க
கமாக ஸ்ரீ பாதங்களை வணங்கி வேதவாக்கியங்கால
தோத்திரம் பண்ணினா

இரண்டாவது திருக்கயிலாய அத்தியாயம்

முதலிற்று

உ.

கணபதிநுணை.

முன்றாவது

கந்தமாதன அத்தியாயம்.

வடவரை யினுஞ்சூர நிகக வண்டபிழ்ந்த பொதுயின மேவுங்
குடமுனி வரனெங் கோமான கொடுமுடிக்கயிலை பாங்குந்
தடவரை யகல வேறகைத் தனிமுதல் பொறமு னீழ
ஸ்டனாந விரைஞ்சி வேட்ட தேற்றமை யினிது வாய்நாம்

அதனைக் கேட்டுத் திருவுள் மகிழ்ந்தருளிய பரமே
சுவரர் அவரைக் கடாவிந்து யாது வேண்டி வந்தனை பென
வினாவ, அகத்தியா இறைவரைப் பணிந்து விண்ணாபாடு
செய்கின்றனா ஐசவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம்,
வைராக்கிய மென்னும் ஆறும் பகமென்னும் சப்தந்தால
சொல்லப்பட்டுள்ளது அன்றலின் உண்மையை அடியே

[illegible][illegible]

அருளிச் செய்யக்கேட்டு அந்நியா முனிம வணங்க உலகத்தில் அநேக கேட்கிற முனி, அவற்றை எந்த கேட்கிறதில் அதனை படியேறுதற்கு கடனொழிந்தருள்கிறுவன கொலையு, அதனை சுருண்பாடு நிருவாரம் மலநதருவல் வேண்டியவற்றை நமஸ்கரித்து மீளாபதம் பித்தி அருளிச் செய்வன.

முன் சுவரூப நாமங்கள் அந்நியாபா

முற்றிற்று.

2

காந்தியை.

நான்காவது

தலவிசேட அத்தியாயம்.

பவனிந்த கண்ணுடைய பாபபாப பொருத்தவத
தன்னுருமப முறிவா குறைந்தவாறு வியாத
முன்னவனொருங்கெனிக் முறிவன் மாதவாககர
சொன்னவன் மனநாப தலத்தின் வரம்பொல்ல
[வரம்ப]

உலகத்தின் போகமோகங்களுக்கு மேற்படாக அந்நத ஸ்தனங்கொருக்கின்றன, அவற்றை பாமோகவருக்குப் பித்திரமா முன்னவை பதினாறு. அவற்றை ஆறுநலங்கர் விசேடமானவை, அவற்றை பாபகதினும நமக்கு ஆனந்த கரமாயும் சாத்தியமாகியும் பாப சமுகமாகிய இருட்டிக்குத் தேஜசுக்காரியும் முகதியென்னும் ஸ்ரீசையோகத்திற் குப்புட்பவமனியாகியும் சாவ பாப விமோசனகரமாகியும்

20 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

உள்ள தலங்கள் அறுபதது நான்குநாதி அவற்றும் ஆறு தலங்கள் நமக்குரியவை, அவை பாக்யம், திருச்செந்தூர், சாமிசைவம், கோமுகதம், மகாத்மாவனம், யுத்தபுரம் எனபனவாம் இவ்வாறு தலங்களுள் நமக்கு மிகுந்த ஷீ திகரமாயுள்ளது யுத்தபுரி பென்னும் திருப்போரூர். அது நாம் இடைவிடாமல் வசிக்கின்ற ஸ்தலமாகிய பாபமென்னுங் காட்குக்கு அக்கினி யாகியும் சோகமாகிய விருத்திக்குச் சூரிய மனடி மாகியும் ஜனன மாணமாகிய விஷ்ணுந் திருக்குக மோடாலி யாகியும் முத்தியென்னும் பெண்ணின விவாகத்திற்கு மங்களக்குகமாகியும் சகல தேவர்களுக்கும் ஆஸ்பத ஸ்தானமாகியும் ருஷிசங்கத்தினால் உபாசிக்கப்பட்டதாயுமுள்ளது. அது அத்ததியந்தம் புண்ணியக்ஷேத்திரமாகவு மிருக்கின்றது அந்தக்ஷேத்திரத்தில் சகல தேவர்களும் பூசிக்கின்ற யுத்தபாவத மென்றொரு மலையுண்டு அதன் கொடுமுடியில் பூர்வகாலத்தில் நாம் பார்த்து மாகப் பிரதிஷ்டை பண்ணிய பரமேசுவரர் பாவதி சமேதராய் விக்ரேசுவரருடன் வீற்றிருந்து பக்தஜனங்களுக்குச் சதுர்வித புருஷார்த்த பலன்களையும் பெறுவித்தது மனமார்ஸ்மரிககின்றவர்களுக்குச் சகல பாவங்களையும் பரிசரித்து இடைவிடாமல் சாத்தியராய் இருக்கின்றனர். அந்தப் பாவத்தினி கிழக்கில் அன்பர்களுக்கு எண்ணியவாறு பலன்களைக் கொடுத்தாக்கொண்டு விஷ்ணுபுத்திரியாகிய வள்ளியம்மையும் இந்திரன் புத்திரியாகிய தெய்வயானையாரும் இரு பகததினு மிருக்க நாமெக்காஸமம் நீங்காமல் வீற்றிருக்கின்றோம்.

நான்காவது தலவிசேட அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

ஐந்தாவது

தீர்த்தவிசேட அத்தியாயம்.

அருச்சுனே புரிபவ ரகம லாக்குறழ்
திருமாம ாபுரி க கோரிடு றென்புடைக்
கருவசுவை நச்சிலா கருதி யே,நதுதே
மருச்சுத தளத,தடப் புகழ்மை வாழ்ததுவாம்.

அதற்குத் தக்ஷிணபாகத்தில மூழ்கினவர்களுக்குப்
பிரமகத்தி முதலிய கொடிய பாவங்களையும் நசிக்கப்பண்ணு
கின்றதா யுள்ளது ஒரு தடாகம், அது வள்ளையாரோடை
யென்றும் சரவணப்போய்கை யென்றும் பெயருள்ளது.
அது தீர்த்த விசேஷத்திற் சிறந்திருக்கின்றது

ஐந்தாவது தீர்த்தவிசேட அத்தியாயம்

முற்றிற்று

ஆ ரு வ து

மூர்த்திவிசேட அத்தியாயம்.

தென்றல் சூழ்வரை முனிக்கின்ற சேயருள் செய்த
துன்றுகேள்விசால் வியாதவமுன் தொகுததவை யறவோ
கன்றுசூதமா தவனசொற்ற படியணி போருர் [13
நின்ற சீர்க்குரு மூர்த்தியி னருணிகழ்த திடுவாம்.

அதற்கு வடதிசையில் நிம்ப விருஷத்தின் மூலத்தில
விக்கேசவரர் வீற்றிருநது தமமை வநது தரிசிப்பவர்களுட
கு விக்கங்களை யொழிந்தது அபீஷ்டங்களை. பாவிக்கின்ற
னர். இவ்வகை மகாத்மியமுள்ள யுத்தபுரியில் நாம் பிரணவட்
பொருளை உபதேசித்தருளுவோம். எந்தத தலத்தில தேவ
ர்களும் முனிவர்களும் சித்தா முதனியோரும் மாசற்ற மன
த்துடனே நம்மை. பகதி பூவமாக. பூசிந்து இஷ்ட
பலன்களை அடைகின்றனரோ அத்தலமாகிய திருப்போலு
ரின்கண், அகஸ்தியமுனியே போய்த தியானித்துக்கொண்
டிருந்தால் உனது அபீஷ்டம் நிச்சயமாகக் கூடிய விரைவி
சித்தியாகுமென்று பிரசாதித்தருளினா.

ஆருவது மூர்த்திவிசேட அத்தியாயம்

முற்றிற்ற.

கணபதி துணை.

ஏழாவது

திரு எல்லை அத்தியாயம்.

மருப்போர்நான கேந்தும்லைப் பொலிகோமான
புநலவியொடு மதி, நதோருள்ள, ந
திருப்போமுன நனைபுன்ப்பைங் கிளிகேடகக்
நருணையொடு மியமபு மர்ந்ருப்
ந்ருப்போரு ரெல்லைவரை யுடன்முன்னோன்
பாலபதி சர் சேவித்தோருள்
விருப்போநதின் நருநுதவு சிவதலங்க
ஞாவவபுரை, விரித்துச் சொலவாம,

இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட நைமிசாசனிய முனி
வாசா யுத்தபுரி ஸ்ரீநாதரத்தின் எல்லையும் அதிலுள்ள
சிவதலங்களும் விஷ்ணுஸ்தலங்களும் விநாயகா தலங்களும்
இன்னினனவென்று சொல்லவேண்டுமென வினாவச் சூத
புராணிகா சொல்லுகின்றனா.

ஸ்ரீகாசிபுரத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ள யோசனைக்குள்
ஞம திருக்கழக்குன்றத்திற்கு நானதிக்கிற பத்தத்தி
கை வழிக்குள்ளும் கிழக்குச் சமுத்திரத்திற்கு மேற்கில்
இரண்டு நாழிகை வழிக்குள்ளும் திருமயிலையைச் சார்ந்த
திருவான்மியூக்கு இருபது நாழிகை வழிக்குள்ளும் அத்
தல மிருக்கின்றது. இங்ஙனம் நான்கு திக்கிலுமுள்ள எல்லை
யினளவு ஒன்றரைக காவநமாம் அததலத்தில ஆன்மாக்
களுக்குக் கலியுகாவதகையும் இயடவேதனையு முண்டாவ

24 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

தில்லை, ஸ்ரீசண்முக மூர்த்தியின் சத்திமுனையாற் பெருமை
யுற்று அவரது தேஜசினால் நிறைந்ததுள்ளது. அங்கு வசிப்ப
வர்கட்கு முத்தி எளிதி னடைந்தலாவது அபக்தியாலாவது அங்கு வசிப்பவன் சர்வபாவத்தினின்
று நீங்கித் தேகாந்தத்திற் புகுத கைலாசத்தையடையவன்
அத்தலத்திலுள்ள யுத்தாரியை ஒரு முறை வலம்வந்தவன்
மற்றைப் புண்ணிய தலங்களில் வாசஞ்செய்தவனாகிச் சகல
இஷ்ட காமியங்களையும் பெறுவன் அதன் கொடு முடியிற
சுயம்புவாய் வீற்றிருந்து ஸ்ரீபாலாம்பிகை சமேத மகேசுவ
ரரை ஒரு முறை பக்தியுடன் பிரதக்ஷிணம் பண்ணினவன்
பந்த விமோசனம் பெறுவன் அமமலை திருமகள் பூஜித்த
மையால் ஸ்ரீபாவத மென்றும் சண்முக மூர்த்தியால் அங்கு
சூச் சில அசுரர் தாக்கப்பட்டிப் போய்விட்டமையால் யுத்த
தகிரி யென்றும் பெயர் பெற்றது.

ஏழாவது திரு எல்லை அததியாயம்

முத்திற்று.

உ

கணபதிதுணை.

எட்டாவது

கண்ணுவர் அத்தியாயம்.

சித்தமா தவப்பொன் மேரு நிறைகுணக் கண்ணு வர்பேர்
வித்தகா ரணன்மால் செய்யா னுபேந்திர வீரம் சீறிக்
கைத்தசா பம்ப ரித்த காதையுங் கமலை சாபம் [வாம்.
யுத்தவான் கிரிபைச் சூழ்ந்தாங் கொருவிய வாறுஞ் சொல்

அவற்றின் வரலாறு பூர்வம் ராதாந்தர கற்பதில்
ஸ்ரீவைகுண்டத்தின்கண் விஷ்ணுதேவா ஒரு நாள் மஹா
மணி மேடைமேற் பரிவாரங்களின்றி உபேந்திரனுடன்
ஸ்ரீதேவி சமேதராய் வீற்றிருந்தது சில ரகசிய வார்த்தையா
டிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் அங்கு வந்த கண்ணுவ முனி
வரைத், தமது ரகசிய வார்த்தைகளாலே பரவசராக இருந்
தமையால், தாம் உபசரிக்கவில்லை அதனால் கண்ணுவர்
கோபமுற்று விஷ்ணு தேவரையும் ஸ்ரீதேவியையும் உபேந்
திரனையும் நோக்கி நம்மை உபசாரம் செய்யாதிருந்தமை
யால் நீவிர் மூவரும் முறையே ஊமைபாகவும் மானாகவும்
வேடனாகவும் தோன்றி வனங்களிற் சஞ்சரிக்கக்கடவீர்
என்று சபித்ததுத் தமது ஆச்சிரமம் வந்தது சேர்ந்தனர்

எட்டாவது கண்ணுவர் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

ஒன்பதாவது

சிவமுனி அத்தியாயம்.

தவமுநிக்கர சறைந்ததாற் திருமகள் தாங்கும்
பவமுனிப்பெரு மானருள் கிடைத்துப்பாற் றியபின்
அவமுனிப்படா பவர்க்கறி வருஞ்சமர்க் கிரிக்கண்
சிவமுநிக்குமே லதிததமை வரன்முறை தெரிப்பாம்.

பின்பு, மேற்கூறிய மலையைச் சார்ந்த ஆரணியத்தில்
உபேந்திரன் வேடர்க்கரசனாகத் தோன்றியிருந்தான். அவ்
வனத்திற்குச் சிறிது தூரத்திலுள்ள ஒரு மலைச்சாரலில்
விஷ்ணுதேவர் சிவமுனியென்னும்பேருடன்மரவுரியுடுத்து
விழுதி ருத்திராக்ஷ தாரணராய்ப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை
ஜபித்துக் கொண்டொரு புனை மாத்தின்கீழ்த தவத்தி
விருந்தனர். திருமகளும் ஒரு பெண்மானாகித் துணையில்லா
மையால் பயமும் மருட்சியு மிகுந்து தனது துணையாகிய
பதியை யடையவேண்டுமென்னும் இச்சையுடன் வனந
தோறும் தேடிப் பார்த்துக்கொண்டு துணையைக் காணுமை
யால் அதிக கிலேசங்கொண்டு சஞ்சரித்தது வருங்கால் ஒரு
நாள் தெய்வாதீனத்தால் மேற்கூறிய மலைச்சாரலில் வரப்
பெற்று அங்குத் தவத்திவிருக்கின்ற சிவமுனியைக்கண்டு
இச்சையுண்டாகி அருகில்வநது இடைவிடாமல் அவர்முக
த்தை மோந்துமோதது அன்புட னெதிரில் நிற்க முனிவ
ரும் அழகுள்ள இளமைவாய்ந்த அந்தப் பெண்மாணை யிச்
சையொடுங் கண்களால் நோக்கியமாத்ந்திரத்தில் அது கர்ப்

பங்கொண்டு, அங்கே ஓரோடைக் கரையில் குறத்தியர் வள்ளிக்கிழங்குகள் தோண்டிய பள்ளத்தில் ஒருபெண்குழந்தையைப் பெற்றது. அக்குழந்தை தன்னிலின்றும் வேறு பட்டதாய்க் குரல் பேசுமுள்ளதாயிருந்தும், அதனைத் தான் விட்டுப்போகத் துணியாமல் அடிக்கடி முகத்தைமோர்தும் உடம்பை நாவினால் நக்கியும் அடங்காத பிரீதியுடன் பால் சுரந்து பூரிக்கின்ற மடியையுடையதாய்க் கூவிக்கூவிச் சுற்றிச்சுற்றி ஓடியும் வந்தும் களித்திருந்தது. அன்றியும் அக்குழந்தையை யெடுத்ததுக்கொண்டு போகமாட்டாமையாற் காட்டு மிருகங்கள் அதனை வருத்தி வதைத்திடாதபடி பாதுகாத்துக்கொண்டு மிகுந்த அச்சத்துடனிருந்த சமயத்தில், நான்கு பககங்களிலும் நாய்கள் சூழப் பம்பைகளொலிக்க வராவலை வெடிகளுடன் வேட்டைமேல் வருகின்ற ஒரு கூட்டத்தைத் தூரத்திற் பார்த்து மருண்டு பயந்து இனியாது செய்யகடவோம், நாம் இங்கு தாமதித்தது நின்றால் வேடா வந்து நம்மைப்பற்றி வதைப்பா, குழந்தைக்கு வேறோர் துணையுமில்லை, எவ்வாறானாலும் நாம் இதுபோது, இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவதே நலன், எல்லா வுயிரகளுக்கும்பதியாகிய கடவுளே இக்குழந்தைக்குப் பிரியாத் துணையாகுமென்றுட்கொண்டு மேல்நடக்க விருக்கின்ற நிமித்தத்தால் தன் குழந்தையை விட்டுப் போகத்துணிந்தது.

அத்தருணத்தில் வேட்டைமேல் வந்த உபேந்திர வேடராஜன் அக்குழந்தையைக் கண்டு பூரித்து, கையினால் தழுவி யேந்திக்கொண்டுபோய்த் தனது பத்தினி கையிற் கொடுக்க அதனைப் பார்த்து மகிழ்ந்து இரு கையாலும் வாங்கிப் பால்சுரந்து அதற்கு ஊட்டிச் சீராட்டி வளர்க்க வள்ளியம்மை யென்னும் பெயருடன் அதுவளர்த்திருந்தது.

28 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

பின்பு, வனந்தோறும் சஞ்சரித்து வருங்கால் சாப விமோசன காலம் நோந்தமையால்திருப்போரூரின் கண்ணுள்ள யுத்தகிரியை யடைந்து நாற்றிசையினுஞ் சுற்றிப் புல்மேயவேண்டுமென்னும் மிச்சையால் மூன்று தினம் வலமாகத் திரிந்துகொண்டிருக்க அம்மலையின் தெய்வத்தன்மையால் மான்வடிவு நீங்கிச் சுயரூபத்தைப் பெற்றவளவில் ஸ்ரீதேவிககு அதிகபமும அனபுர தோன்றி, இக்கிரியில் ஏதோ தெய்வத்தன்மை நிலைபெற்றுள்ளது, இது புண்ணியக்ஷேத்திரமாகும், நிச்சயந்தான், வேறேவிசாரம் வேண்டுவதில்லை யென்று அததலத்தை நான்கு பக்கங்களினும் போய்ப்பார்த்துப் புண்ணியதீர்த்தமாகியவள்ளையாரோடையில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய விதிகளை முடித்து அதன்வடகரையிறகோயில்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீசண்முக மூர்த்தியைத் தரிசித்து விடைகொண்டு யுத்தகிரியைப் பத்தியொடு வலம்வந்து, மேலேயேறிக் கொடுமுடியின்கண் சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து, இந்த மஹாலிங்கத்தின் பிரபாவத்தினாலேயன்றே நமக்குச் சாபவிமோசனங் கிடைத்ததென்று துதித்து, கிரீசரையும் பாலாம்பிகை அம்மையையும் நின்மலமான தீர்த்தம் புஷ்பம் அக்ஷதை முதலியவற்றால் அபிடேக அலங்காரங்கள்செய்து, நாடோறும் பூசித்து, நவநவமாகிய தோத்திரங்களால் துதிசெய்து, பிரார்த்தித்துத்தன் பதியாகிய விஷ்ணுதேவரையடைய வேண்டுமென்னுங் கருத்தால் அங்குத் தவத்தை மேற்கொண்டு, ஆயிரவருடவரை நோற்றிருக்க, மேற் புண்ணைமரத்தின் கீழிருந்த சிவமுனிவர் பிறகு அநேக வனங்களிற் சஞ்சரித்து யோகுசெய்தும் சாப விமோசனங் கிடையாமையால் ஸ்ரீகைலாசத்தை நோக்கிச் சென்று அச்சாரலில் ஆயிர வருடவரையில் அருமையான தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கக் கைலாசபதி பிரத்தி

யகூமாகி அநுக்கிரகித்தருள்கின்றார் 'சிவமுனியே! பூமி
ரின்கண் பிரசித்தமாயிருக்கின்ற நமது தலங்கள் அநேகங்
களுள் யுத்தபுரியென்றொரு மஹாஸ்தலமுண்டு. அதிற் கண்
னுமமுனிவ ஞ்சிரமத்தில் ஸ்கந்தரது ஆநந்தத்தில் கிருக்
கையான யுத்தபுரியின்கண் கந்தரது பிரதிஷ்டைசெய்த
சிவலிங்கமொன் றுண்டு, அது கண்ணுமமுனிவனாலும் பூசி
க்கப்பட்டுள்ளது, அமமலையிற் கந்தரது உபாசனையை முக்
கியமாகவுடைய அம்முனிவன் நாடோறும் கிரிவலஞ் செய்
துகொண்டு ஆச்சிரமத்தி லிருக்கின்றான்.

'அங்கு உனது பாரியாயி யிருமகள் சாபவிமோசன
மடைந்திருக்கின்றன ளாகையால் அவ்விடத்தி லுனக்கும்
சாப விமோசனங்கிடைக்கும்' என்று சொல்லியெழுந்தருள்
லும் சிவமுனிவர் ஸ்ரீகையினினதும் பூலோகத்தை யடை
ந்தது யுத்தபுரியைச் சேர்ந்து நிரசித்தமாததிரத்தில் ஹிரு
தயம் நிரமலமாகி அதிசயங்கொண்டு, இஃதெனன அறபு
தம், இவ்வுலகத்தில் அநந்தவனங்குறிப்போய் நாம் தவஞ்
செய்தும இவ்வாறு மனம் நிரமலமாக விலலை, இங்கே பிர
வேசித்தமாததிரத்தில் நிரமலமாயிற்று, இது மஹா ஆச்ச
ரியமென எண்ணி ஸ்ரீகைலாசத்திற் பரமசிவம் சொல்லி
யருளிய புண்ணிய தலம் இதுவேயாம், அதோ எதிரிற்காண்
பது கண்ணுவராச்சிரமமாகும், அதற்கருகில் தோன்றுவது
தான் யுத்தகிரி, அதற்குக் கீழ்ப்பாலுள்ளது கந்தராலயமா
கும் என நிச்சயித்தது ஆநந்தாகாரராய் அனுகி, அன்னப்
பற்றைகள் வசுத்தொலிக்கின்ற தாமரை மலர் நிறைந்து
வண்டுகளது கீதங்கள் மிகுந்தது உத்தமர்களது உள்ளம்
போல் மாசற்றிருக்கின்ற ஜலத்தால் நிறைவுற்றுச் சித்தர்
முதலிய தேவர்களால் சேவிக்கப்பட்டுப் பிரமகத்தி முத

30 திருப்போளூர்த் தலபுராண வசனம்.

லிய மாபாதகங்களை நிவர்த்திசெய்து பிரமதீர்த்தமென்று
பிரசித்தமாயுள்ள வள்ளையாரோடையைக் கங்காதீர்த்தமா
கப் பாவித்துச் சங்கற்ப மேற்கொண்டு அதில் மூழ்கி
விழுதி ருத்திராக்ஷாலங்கிருதராய் நித்திய கன்மத்தை முடி
த்து ஸ்கந்தரைத் தரிசித்து அத்தலவிசேடத்தை அவர்
சொல்லக்கேட்டுப் புளகாங்கிதமுற்றுப் பணிந்து அவர்
திருவருளை மேற்கொண்டு கிரியை வலம்வந்து அதன் சிக
ரத்திலுள்ள மஹாலிங்கத்தைப் பக்திபூவகமாக வணங்கிச்
சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு காமிக ஆகமத்திற் சொல்லிய
விதிப்படி அபிடேக முநலியனவும் அன்புடன் செய்து
சகல வுபசாரங்களினால் பூசித்து வேதவாக்கியங்களால் பற்
பல விதமாகத் தோத்திரஞ் செய்தனர்

அப்பொழுது விஷ்ணுவேவா செய்த திவ்ய பூஜையி
னாலும் தோத்திரங்களாலும் ஆரந்தமுற்றுப் புத்திரர்களு
டன் பார்வதிசமேத கைலாசநாதர் சிவலிங்கத்தினின்றும்
வெளிவந்து காட்சியருளி அவரது சாப விமோசனஞ்
செய்து ஸ்ரீதேவி அதற்கு முன் அங்குவந்து தானுஞ் சாப
விமோசனமபெற்றுத் தமமைப் பூஜித்துத் தன் பதியை
யடையவேண்டிக் கந்தராலயத்தில் வள்ளியம்மைக்கருகில்
நோற்றிருக்கின்ற செய்தியைச் சொல்லி ஸ்ரீதேவியையும்
வரவழைத்து உனது பூசையினாலும் கிரிப்பிரதக்ஷிணத்தி
னாலும் அளவிலாத ஆரந்தமுற்றோம்; உனது கோரிக்கை
யின்படி உனது பதியைப் பெற்றுக்கொள்க வென்று தந்த
ருளி ஸ்ரீதேவியை நோக்கி யறுக்கிரகிக்கின்றனர்.

ஒன்பதாவது சிவமுனி அகதியாயம

முற்றிற்று.

பத்தாவது

வாமகெவி அத்தியாயம்.

புவியெலாந் தந்த பாகப் புரிதனா ரருளி யாங்குக்
குவியுள முநிவர் தந்த கோதையைத் திருமால் வேட்டாங்
கவிருநித் தியகல்யாண னாமொரு பெயர்கொள் வாம
கெவிவளம் போளு ரெங்கோன் கருணையாற் கிளக்கலுற்றும்.

இந்த மலைக்கு ஈசானத்தில் கீழ்ச்சமுத்திரக்கரையில்
சில முனிவர்கள் உன்னைப் புத்திரியாகப் பெறவேண்டி
நெடுங்காலம் தவஞ்செய்யா நின்றனர். அவர்களுக்குப் புத்
திரிகளா யவதரிப்பாய். ஒருகாலத்திற் சதுரங்க விளையாட்
டில் உனக்கும் உன்பதிக்கும் வாக்குவாதத்தினால் நீ தனி
த்து நீங்கி அம்முனிவர்கட்குப் புத்திரிகளாயிருக்க இந்த
விஷ்ணுதேவர் வராக ரூபியாய்த் தேடிக்கொண்டு வந்து
அம்முனிவ ராச்சிரமத்திலிருக்கும் உன்னை ஓராண்டு பரி
யந்தம் ஒவ்வொரு பெண்ணாக விவாகஞ்செய்து நித்திய
கல்யாண ரென்னும் பெயருடைய ராபிருப்பர். அன்றியும்
விஷ்ணுதேவர் உன்னைத் தமது மடியிலேந்திக்கொண்டு
ஒருபோதுங் கீழே விடாமலிருப்பா ராகையால் அந்த
சுைத்திரம் வாமகெவி யென்னும் நாமத்தை யுடையதாகும்.

இன்னும் கேட்பாயாக, உனக்குப் பிரீதிகரமா யிருக்
கின்ற சுக்கிரவாரம் விடியற்காலத்தி லெழுந்திருந்து ஸ்நான
முதலிய நித்தியகன்மங்களைப் பிரணவாமிர்த தீர்த்தத்தி

32 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

னால் நிறைவேற்றி நமமாலும் கௌரியினாலும் நமது குமா
ரர்களாலும் ஆசரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இவ்வோங்கார ரூபி
யாகிய ஸ்ரீசைலத்தை யாவன் பத்திமையோடும் பிரதக்ஷிண
ஞ்செய்கின்றானோ அவன் எழுபிறவியாகிய ஆன்பங்களி
னின்றும் விடுபட்டவனும், இக்கிரியை முக்காலும் வலம்
வருபவன் பாபரஹிதனாய் ஆயிரம் அசுவமேதஞ் செய்த
பயனை யடைந்து செல்வமிசூந்து அரிஷ்டங்களைப் பெற்
றுச் சந்தானவிருத்தியுடன் வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தத்தில்
நமது பதவியையும் அடைவனென்றும் வருடந்தோறும்
ஆடிமாதக் கார்த்திகையில் நியமத்துடன் தேவ முனிவ
யகூ கந்தருவர் முதலியோரும் தத்தம் பத்தினிகளுடன்
இங்குத் தரிசனத்தின்பொருட்டு வருகின்றன ராகையால்
அவர்களுடன் நீங்களிருவீரும் கூடிவந்து சோமாஸ்கந்த
ராகிய நம்மை பக்தியினு ளாராதித்துச் சேவித்து ஆனந
தத்தை யடையக் கடவீரென்றுஞ் சொல்லியருளினர்.

இவற்றைக் கேள்வியுற்று இக்கிரியானது பிரணவாத்
மா வென்றும் இததீர்த்தம் பிரணவாமிர்தமென்றும் யாது
காரணத்தாற் பெயர் பெற்றன அவவரஹற்றைச் சொல்லி
யருள வேண்டுமென்று விஷ்ணுதேவா அஞ்சலித்து வினா
வுதலும் ஸ்ரீகைலாசநாதர் திருவாய்மலர்ந்தருள்கின்றனர்

பத்தாவது வாமகேவி அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

பதினென்றாவது

பிரணவகிரி அத்தியாயம்.

வருடிர ணவமனுச சமர மாபுரி
மருவியன னதனபெயர மனனுதிர த நங்கண
டருவினை யறததனிப பூசையாற நிதநா
னெருவரை யாயுய ருண்மை கூறுவாம

ஒரு கற்பாநதரத்தில வேதங்கள் கவிசாலத்தை யருசி
அருநதவஞ்செய்து நம்மைபிராரததிக்க அவற்றிற்கு நாம
காட்சிகொடுத்தருளி அவற்றின் வேண்டுகோளினபடி வரந
தரப்பெற்ற வேதங்கள் ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்திற்குக் கீழ்க்கே ஒரு
சார் அக்கினி மூலையிற் கீழ்க்குச் சமுத்திரத்திற்கு மேற்
பால காதவழி தூரத்தில் உருந்திரகோடி யெனகிற திவய
க்ஷேத்திரத்தில் பாவதமாகிநின்றன அது வேதகிரி யென்
று பெயராயினது அந்த மலையின் சிகரத்தே லோகாதுக்
கிரகத்தின்பொருட்டு நாம் திவயலிங்காகாரமாகச் சானித
தியமாக இருக்கின்றோம் அவ்வாறு வேதங்கள் வரம
பெற்றவையறிந்து வேதங்களுக்கு ஆதியநதமாக இருக்கின்ற
பிரணவபுருஷன் நம்மையடைந்து நமஸ்கரித்ததுக கேட்டுக்
கொண்டவாறு, ஸ்ரீ கைலாசபதியே' அடியேன் தேவரீர்
கிருபையினால் வேதங்களுக்கெல்லாம் ஆதியநதமாகி மஹா
மந்திரங்களுக்கெல்லாம் முதலாகி இருக்கின்றேன் எனனை
வேதங்கள் கீகவிட்டுத் தனியே சென்று நவஞ்செய்து

34 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

வரம்பெற்றமையால் அடிபேனுக்கு இருக்குமிடம் யாதெ
விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிரணவமே! உன்னைத் தமது சரீரமா
வகித்திருக்கின்ற நமது சுப்பிரமண்ணிய மூர்த்தினை
நோக்கிப் பிரார்த்தித்தனையாயின் உனது மனோதம் நினை
வேறு மென்று கட்டளைரிட்டருளலும், பிரணவம முருக
கடவுளை யடைந்து வணங்கிப் பலவாறு தோத்திரஞ்செ
ய்தது பிள்ளையார் ஸங்கரதலைக் கடைக்கணிதது அத
விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளி அருக்கிரத்தத் வண்ண
கைலையை நீங்கி ஈரிதலுந் தனகண வந்து வள்ளையாரோண
யில் நீராடி அதுஷ்டானமனை முடித்து ஸ்கந்தரை நம
கரித்து அவரைப் பூசிக்கவேண்டிக் கோயிலின் ஈசான
தில் பிரணவாமிதமெனத் தன் பேரால் ஒரு தோத்தத்தை
யுண்டுபண்ணி அதனால் பிள்ளையார் அடிஷேகிதது
தோத்திரஞ்செய்து அனபுடன் பிரார்த்தித்த அளவில், ஐ
வரிய முதலிய *ஆறலும் பூணாராறிருக்கின்ற ஷண்முக
அங்குள்ள சுயமபுவாகிய விமபத்தினினறும் பிரத்திய
ராய் வந்து தமது பாத்தங்களில் நமஸ்கரித்த பிணவபுரு
னைக் கைகளாலெடுத்தது ஆசீர்வதித்து மஹாமந்திர யந
ரங்களில் உன்னை ஸெப்படிச் சூழப்பட்டிருக்கின்றோடே
அப்படி யிருந்த யுத்தபுரியில் நீ நமது பின்பக்கத்திற் சூழ்ந
மலைவடிவமாகி ஈருக்கக்கடவை யென்றும் இது முதல
ணவ சைலமென்று பெயர் பெறுவா யென்றும் உனது உ
சிரில் உன்பாலுள்ள பரிதியினால் கௌரீபாகராகிய கைல
நாதரும் நாமும் இடைவிடாமல் வீற்றிருந்து உன்னை
சேவிக்கின்ற ஆதமகோடிகளுக்கு மனோரதங்களைப் பூர்த

* தன வயததனதல், முதலிலனதல், உடம்பிலனதல், எல்
நலனுமுளனதல், எங்கும் விபாபகனதல், எவற்றிற்குங் கார
னதல்.

செய்வோம். ருத்திரகோடியில் பர்வத ரூபங்களாய், நிற
கின்ற வேதங்கள் உபரிஷதகணங்களோடு நாடோறும் உன்
னைச் சேவித்ததுகொண்டிருக்கக் கடவன உன்னருகிலிருப்
பவா உன்னை முனா வணங்கி வேதசைலத்தைப் பின்னர்
ஒருமுறை தரிசிக்கப்பெறுவராயின் அவாகட்கு இனி
வரும் பிறவித்ததுவாங்களை யொழித்ததுக் கடாக்கியபோம்.
அவ்வாறே வேதகிரி கருகிலிருந்து முதலில் உன்னைச்
சேவித்தது பிறகு வேதகிரியைச் சேவித்தவாக்குச் சிவ
பெருமான போகமுத்திகளை யருளிச் செய்வா.

பட்டுன்னொருவது பிரணவகிரி அத்தியாயம்

முதலாம்.

உ

கணபதிதுணை

பன்னிரண்டாவது

பிரணவதீர்த்த அத்தியாயம்.

முரணவ நீக்கிய முதுபெருந்தவ

வரணவாழ்க் கையாகத் தணுகு சண்முகப்

புரணவாதித்தாதாள் புனைந்து சென்னியிற்

பிரணவ தீர்த்தத்தின் பெருமை கூறுவாம்

வருடந்தோறும் ஆடிமாதக் கார்த்திகையில் தேவர்
முசிவர் முதலானவர்கள் சூழக் கிரிருபமா யிருக்கின்ற உன்

36 திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

சிரசில் விநாயகருடன் பார்வதி பாகராகிய மகேசுவரரை
பரார்த்தமாக நாம பூசிப்போம். அத்திருநாளில் உன்
லுண்டிபண்ணப்பட்டிருக்கின்ற பிரணவ தீர்த்தத்தில் ரூ
சிப் பததியுடன் வலம் வந்தவனுக்கு மறுபிறவி யுண்ட
மாட்டாதென்று பிரணவகிரி பிரணவதீர்த்தங்களின் வி
டங்களையும் விதிபாதம், கந்தசஷ்டி, கார்த்திகை, அமா
சை, மாசப்பிரவேசம், சுக்கிரவாரம் இவை முதலிய தி
களில் இங்கிருந்து முறைப்படி விரதம் நோற்பார்க்
கிடைக்கும் பலவகைப் பயன்களையும் எடுத்தோதி வி
கொடுக்க, பிரணவமும் அவ்வாறே யிப்பர்வதமாகி நி
தென விஷ்ணுதேவருக்குச் சொல்லி இலிங்கத்துள்
தர்த்தானமாயினா

பன்னிரண்டாவது பிரணவதீர்த்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

பதின்மூன்றாவது

நிம்ப விருகத் தலபுராண அத்தியாயம்.

சுத்தபுரி தம்முருயர் சாலபுமிசு சைவ
நித்தபுரி சுசுசுயி னிகழ்தது திருவெல்லை
சுத்தபுரி வல்வினை தொலைத்தபுரி சீர்சால்
யுத்தபுரி நிம்பவர லாறினி யுரைப்பாம்.

தேவரும் அசுரரும் முனனொரு காலத்தில் தாழ்தாம் பராக்கிரமத்தி லதிகராய் ஒருவாக்கொருவர் நெடுங்காலம் யுத்தம்பண்ணினதில் தேவாசுர் தோற்க, அசுரர் அதிக மதோனமததாகளா யுலகங்களை யெல்லாம் உபத்திரவஞ் செய்யக்கண்டு தேவா முதலானோ முறையிடலும் விஷ்ணு தேவர் அசுரரை யெதிர்த்து பாணவருஷங்களாற் சின்ன பின்னப் படுத்த, இறந்தவர்களொழிய உயிர்நிறைந்ததுப் புறங்கொடுத்தோடினவர்கள் பலவிடங்களினுஞ் சென்று ஒளித்துக்கொண்டனா. சிலாகோபமுண்டெதிர்த்துப்போர் செய்ய அவர்களையும் மாய்க்கத் தொடங்கின போது அவர்கள் வலிமையற்று நிராயுதர போடுதலும் அவர்களை விடா மற்றொடாநது விஷ்ணுதேவா துரத்தியபோது ஓடிவந்த அசுரா, பிருகுமுனிவா தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆச்சிர மத்தைச் சந்தித்து அம்முனியைச் சரணமடைய, இரையாமல் நாமின்னு மெங்கே போடிப்போவோமென்று பயந்து சுற்றிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், அங்குநீராடிவருகின்ற பிருகுபத்தினியைக் கண்டு சரணமடைந்து தமது குறைகளைப் பலவாறு சொல்லி யிரக்க, பிருகுபத்தினி கேட்டு நீங்கள் தேவர்க்கும முனிவாக்கும் ஜனம விரோதிகளான தூக்குண மூர்க்கராதலால் அபயங் கொடேனென்று சொல்லி மறுக்கவும், அசுரா காலேசுற்றிய பாம்புபோலப் பத்தினி காலில் வீழ்ந்து விடாதிதொலையாமல், அநந்த விதமாகக் குறையிரந்து ஒவெவ்வுலகிக் கூசசலிட்டுத் துயரப் பட்டதற்கிரங்கி அவர்களை அபயஸ்தங் கொடுத்த தாதரிக்க, பின்னே துரத்திய விஷ்ணுதேவர் அங்கு வந்து அவர்களைக் கண்டெதிர்க்க, பிருகுபத்தினியும் அவரைப் பிரார்த்தித்துச் சொல்லிய வாதத்தைகளை அநாதரவு செய்து தயை பாராட்டாமல் அவ் வசுரரைத் தாக்கத் தொடங்கு

38 திருப்போருர்த் தலபுராண வசனம்.

தலும், பிருகுபத்தினி பின்னும் விஷ்ணுவை நோக்கி அநந்த நியாயங்கள் சொல்லியுங் கோளாமலெதிர்த்தார் பிருகுபத்தினி அபயாஸ்தங்கொடுத்தவளைபன்றோ முன்னே ஈங்கிரிததுத தோடறுவந்த அசுரர்களை (நாயமாலை) பின்னே சங்கரிக்க வேண்டுவதென்று சில கடுகு சொட்களால் கண்டிக்கத் தொடங்குதலும், அதிக கோபங்கொண்டு விஷ்ணுதேவா அவள் கழுத்தைச் சக்ராயுதத்தால் அறுத்து வீழ்த்தினா, அது கண்டு அங்கிருந்த ருஷிபத்தினிகள் கோவென்றலரி யழுது விமயினா அவவழை யோரையாற் பிருகுமுனிவர் தவத்தினிங்கி விரைந்து வந்து நடந்த கொடுமைகளைக் கேள்வியுற்றுக் கோபமிருந்து விஷ்ணுதேவரை யழைத்துச் சினந்துநோக்கி, நமது பத்தினிகுருமருமகனாகிய பிருககினா நீ உனது தாயாருக்குச் சமானமாக எண்ணத் தக்கவளை ஹத்திசெய்து என்னையும் உபேக்சு செய்தனை யாகையால் நீபதது ஜனனத்தை யடையக்கடவையென்றும் திருமகளை நோக்கி நீயும் உனது தாயாருடைய கொலையை உபேக்சுயால் பார்த்துக்கொண்டு உன் கணவன் மார்பினிடத்ததுத தயை யெட்டுணையு மிலலாமல் மரம்போல் இருந்தாயாகையால் கசப்பாகிய வேப்பமரமாகக் கடவையென்றும் சபித்துவிட்டுச் சக்ராசாரியரை வருவித்து அவரைக்கொண்டு மிருகசஞ்சீவினி மந்திரத்தால் அழறகழுத்தைச் சேர்த்துப் பத்தினியைப் பிழைப்பிடுதது அவளுடன பன்னசாலையிற பிரவேசித்ததுத தவத்திலிருந்தனா.

பதின்மூன்றாவது நிம்ப விருக்ஷ அத்தியாயம்

முற்றிற் ற.

கணபதி துணை

பதினொன்றாவது

வேம்பு விநாயகர் அத்தியாயம்.

பைரவி வரகடல பனிமுத்தம் படிவன நோக்கி
வந்தி வாக்ஷு குங்குரு ினமடை வதியத்
தந்தி வாக்ஷுள் போரியில் சிம்பமாந தழைத்த
இந்தி வாக்ஷுமுன னவனரு ளியசெய லிசைப்பாம்.

பிருகுமுனிவரா லடைந்த சாபத்தால் திருமகள்
சொல்லறகரிய மனோதுக்கமுற்றிவ்வாறு சிந்திக்கலுற்றனள்.

முனிவர்களுக்குச் சிவயோகமே உயிர்க்குறுதியாம்
அச்சிவயோகம் விக்கிரேசுவரரால் இடையூறின்றி முடி
கூடும். யோகியர் தியானிப்பது ஐங்காரமாம், பலவகை
மஹா மந்திரங்கட்கும் மேனமையுள்ளதாகிய பிரணவம்
வேதத்துட் பொருளாக யோகிய ருள்ளத்தின்கண் பெரிய
சுடரொளித்திரளாய் நிலைபெற் றிருக்கின்றதாகும். அப்
பிரணவமே விக்கிரேசுவரரது திவ்ய சொருபமாகுமென
வேதாகம நூல்கள் முறையிடுதலால் பிள்ளையாரது கருணை
யாகிய துணையால் நனது துன்பத்திற்கு முடிவு காணக்கூடு
மென்று வந்தது யுத்தபுரியிலுள்ள பிரணவ கிரியின் சார
வன் வனத்திற கண்ணுவமுனிவரது ஆச்சிரமந்தி னருகே
திருக்கோயில் கொண்டு வீற்றிருக்கும் விக்கிரேசுவரரைச்
சேவித்துத்துதித்து அனபுருவாய்க் கண்ணீர் பொருகப் பிரா
ந்தத்திததுக் குறையிரக்க, பிள்ளையார் ஊர்த்தமுகத்ததா
கிய மூஷிகவாகனாருடராயெழுந்தருளித் தரிசன்கொடுக்க,
மீண்டும் திருமகள் பலவாறு சுவாமி திருநாமங்களால் தோத்

40 திருப்போருத் தலபுராணவசனம்

திரஞ்செய்து போற்றி முன்னடந்த வற்றையும் பிருகுமுனி யால் விஷ்ணுதேவாக்குந தனக்கும் சாபம் வந்ததையும் விண்ணப்பஞ் செய்ய, விநாயகா அருளிச்செய்கின்றனர்.

சர்வலோகங்களுக்கும் நிமித்த காரணராய்த் தமது திருவருளே சத்தியாகக்கொண்டு அநாதி மலமுத்தராய் அனைத்துயிர்க்கும் உயிரும உணர்வுமாகித் தாம் அசையாத லன்றி உலகுயிர்கள் சிறிதும் அசையாவாக எல்லாமும் தம வயத்தே யாகப் பசுபதியாகிய உடையவராய்ப் பெருமை களுட் பெருமையும் துட்பங்களுள் துட்பமுமாகி எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற சிவபெருமானாகு மனமாதி மூன்றா லும் நல்ல அடியவராயினர் எவைக்கும் எவர்க்கு மேலோர் அடிவடிமைச்சிறத்தினுள்ளாராகிய முனிவரது சாபவலி மை நமையெனப் பரமாதிகளாலும் எளிதில் நீக்கரிது.

ஆகவே அஞ்சவேண்டாம், திருமகளே! அத்நிமிஷம் விருக்ஷ வடிவாகியே யிருந் நிலைபெற்றிருப்பாயாக அதன் அடிக்கண நாமுமரீங்காமல வீற்றிருநதுசகலருக்கும் இடை யூறுகளை நீக்கி நனமை செய்கின்றோ மெனன, அவ்வாறு திருமகளும் அமமரமாகி நிற்க, அதன் மூலத்தில நாமும வீற்றிருநதருளலும், தேவர் மலாமாரி பொழிந்தனா தேவ துந்துமிகள் முழங்கின, சகல முனிவரும் உலகத்திலுள் ளோரும் குதுகலிதது ஆநந்தமுற்றினா

வேம்படி விநாயகரது புகழைத் துதித்தவா புண்ணி யராவர், அவ்விருக்ஷத்தை முறையாற் பிரதக்ஷிணம் செய்த வர் பிறவித் துன்பங்களை வெலவா, பிள்ளையாரைப் பூசித்த வர் எல்லாவிரதங்களையும் குறைவிலலாமற் செய்தவராவர்.

பதினான்காவது வேம்படி விநாயகர் அததியாயம

முற்றிற்று

கணபதிதுணை

தினைந்தாவது

திருவிழா அத்தியாயம்.

மாமலர்த்திரு வேம்படி விழாய்க் வரணை
பூமலர்த்திருத் தாள்சிரங் கண்ணுளம் புனைநது
காமலர்த்திருப் போரியெங் கண்ணுதல கருணைத்
தேமலர்த்திரு மேனியாக விழாவணி தெரிப்பாம்.

யுத்தபுரியாகிய திருப்போருரின்கண் எத்தகையோர்க்
தும் சேவை தந்தருளத் திருவுளங்கொண்டு ஸ்கந்தர் பிர
மன் இந்திரன் முதலியோரை வரும்படி உடாக்கி, அவ
ர்களுடையவரும் அங்கடைந்து வேதாசனமுறையார் பூசி
த்து வணங்கிச் சந்திதியில் நிறக, ஸ்கந்தர் அவரைக் கடைக்
கணிதது, வருடநதோறும் உதகராயண கும்பரவியில்
(மாசி மாதம்) பூர்வபக்கத்திற் சகலாதமகோடிகளுக்கும்
பூசை சேவை யெளிதிற் சித்திக்கும்படி திருவிழாச்செய்க
களை அதுஜ்ஞை தந்தருளலும், கேட்டு, பரமாதந்த பரித
பாதி அவ்வதுஜ்ஞையை மேற்கொண்டு ஆடிப்பாடித் துதித்
து பெறுதற்கரிய பெருஞ்செல்வம் பெற்றாராய் வள்ளி
தெய்வயானையாருடன் ஸ்கந்தருக்கு முறையே மஹோத்
சவகைகள் விபவமாக நிறைவேற்றித் தாந்தாம இச்சித்த
வாங்குகெயெல்லாந் தந்தருளப் பெற்றனா

